

Pelastushenkilöstön mitoitus ja suorituskyky

Osaraportti 1

Sisäinen turvallisuus

SISÄASIAINMINISTERIÖN JULKAISUJA 32/2008

SISÄASIAINMINISTERIÖ
Sisäinen turvallisuus

Pelastushenkilöstön mitoitus ja suorituskyky

Osaraportti 1

Helsinki 2008

Sisäasiainministeriö
Edita Prima Oy
Helsinki 2008

ISSN 1236-2840
ISBN 978-952-491-390-4 (nid.)
ISBN 978-952-491-391-1 (PDF)

Tekijät (toimielimestä, toimielimen nimi, puheenjohtaja, sihteeri) Pelastuslaitosten ja -henkilöstön toimintakykyhanke Osahanke 1: Mitoituksen perusteet ja suorituskykyvaatimukset Projektipäällikkö Taito Vainio		Julkaisun laji Osaraportti	
		Toimeksiantaja Sisäasiainministeriö	
		Toimielimen asettamispäivä 1.9.2007, SM075:00/2006	
Julkaisun nimi Pelastushenkilöstön mitoitus ja suorituskyky			
Julkaisun osat			
Tiivistelmä Tässä raportissa tarkastellaan pelastustehtävien määrää, laatua ja jakautumista vuoden- ja vuorokaudenajan mukaan Pronto-tietokannan tietojen perusteella. Raportissa tarkastellaan myös pelastustehtävien määrää ja kestoja paloasemittain käyttäen aineistona Pronto-tietokannan hälytystietoraportteja. Näiden lisäksi raporttiin on kerätty pelastuslaitosten miehitettyjen paloasemien vahvuustietoja. Nämä tiedot on kysytty pelastuslaitoksilta tai kerätty pelastuslaitosten ylläpitämillä internet-sivuilta. Pelastustehtävien määrä on kaksinkertaistunut tarkastelujakson aikana. Pääsääntöisesti lisääntymisen selvittävät tarkastus- ja varmistustehtävien, ensivastetehtävien ja liikenneonnettomuuksien lisääntyminen. Edellä mainitut onnettomuusluokat ovat muodostaneet yhteensä n. 60 prosenttia kaikista pelastustehtävistä. Raportin luvussa neljä on keskitytty tarkastelemaan niiden pelastustehtävien osuutta, joissa ensimmäisenä paikalle saapuva pelastusyksikkö saattaa joutua tekemään pelastussukellusta tai kiireellistä korkean paikan työskentelyä eli rakennuspaloja, muita tulipaloja, vaarallisten aineiden aiheuttamia onnettomuuksia, räjähdyksiä/räjähdysvaaratilanteita, ihmisen pelastamistehtäviä ja muita pelastustehtäviä. Valtakunnallisesti näiden tehtävien osuus on ollut n. 13 prosenttia ja alueellinen vaihtelu on ollut 9,3 ja 18 prosentin välillä. Pelastustoimintamenetelmän perusteella analysoiden näistä tehtävistä on Pronto-tietokannan tietojen perusteella n. 6 prosenttia ollut sellaisia, joissa todellisuudessa on tehty pelastussukellusta tai korkean paikan työskentelyä. Pelastustehtäviä on ollut kesäkuukausina selkeästi enemmän kuin talvikuukausina. Eniten onnettomuuksia on tapahtunut heinäkuussa. Vuorokaudenajan mukaan tarkasteltuna pelastustehtävät ovat alkaneet lisääntyä aamulla n. klo 7.00 aikoihin, ovat saavuttaneet huippunsa n. klo 14-15 ja sen jälkeen ovat alkaneet taas vähentyä. Pelastustehtävien määrä on noudattanut tätä samaa kaavaa kaikilla pelastustoimen alueilla ja pelastustoimen alueiden sisällä niin pienissä kuin suurissakin kunnissa. Myös vahingot lukuunottamatta rakennus- ja irtaimistovahinkoja ovat toteutuneet päiväaikaan. Pelastustehtävien keskimääräistä kestoja, pelastustehtävien määrää ja pelastussukellusta tai korkean paikan työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrää paloasemittain vuorokaudessa on tarkasteltu luvussa 6. Tarkastelussa on käytetty tietoina 2004-2007 Pronto-tietokannan hälytystietoraportteja. Tämän lisäksi luvussa on tarkasteltu pelastuslaitosten joko ympärivuorokautisesti tai osan aikaa vuorokaudesta miehitettyjen paloasemien miehitystä. Suomessa on 76 paloasemaa, jossa on ollut vähintään 1 pelastustehtävä vuorokaudessa. Kaiken kaikkiaan paloasemia Suomessa on yli 1 000 paloasemaa.			
Avainsanat (asiasanat) Pelastustehtävät, pelastustehtävien kesto, henkilöstövahvuudet, pelastustehtävien jakautuminen			
Muut tiedot Sähköisen julkaisun ISBN 978-952-491-391-1 (PDF), osoite www.intermin.fi/julkaisut			
Sarjan nimi ja numero Sisäasiainministeriön julkaisut 32/2008		ISSN 1236-2840	ISBN 978-952-491-390-4
Kokonaissivumäärä 116	Kieli suomi	Hinta	Luottamuksellisuus julkinen
Jakaja Sisäasiainministeriö		Kustantaja/julkaisija Sisäasiainministeriö	

Författare (uppgifter om organet: organets namn, ordförande, sekreterare) Pelastuslaitosten ja -henkilöstön toimintakykyhanke (Projekt för räddningsverkens och -personalens funktionsförmåga) Osaprojekti 1: Mitoituksen perusteet ja suorituskykyvaatimukset (Delprojekt 1: Dimensioneringens grunder och krav på prestationsförmåga) Projektschef Taito Vainio		Typ av publikation Delrapport	
		Uppdragsgivare Inrikesministeriet	
		Datum för tillsättandet av organet 1.9.2007, SM075:00/2006	
Publikation (även den finska titeln) Pelastushenkilöstön mitoitus ja suorituskyky, osaraportti 1 (Räddningspersonalens dimensionering och prestationsförmåga, delrapport 1)			
Publikationens delar Publikationens delar			
Referat <p>I denna rapport granskas räddningsuppgifternas antal, art och fördelning enligt årstid och tid på dygnet utgående från uppgifterna i databasen Pronto. I rapporten granskas även räddningsuppgifternas antal och varaktighet per brandstation utgående från larminformationsrapporterna i databasen Pronto. Härutöver har styrkeuppgifter om räddningsväsendets bemannade brandstationer samlats i rapporten. Dessa uppgifter har inhämtats hos räddningsverken eller insamlats på räddningsverkens webbsidor.</p> <p>Antalet räddningsuppgifter har fördubblats under den granskade perioden. I huvudsak förklaras ökningen av det växande antalet kontroll- och säkringsuppgifter, förstaresponsuppgifter och trafikolyckor. Förenämnda olycksklasser har utgjort ca 60 procent av alla räddningsuppgifter.</p> <p>I fjärde kapitlet i rapporten ligger fokus på en granskning av de räddningsuppgifter där den räddningsenhet som först anländer till platsen kan tvingas utföra räddningsdykning eller brådsakande arbete på hög höjd, dvs. byggnadsbränder, andra bränder, olyckor som förorsakas av farliga ämnen, explosioner/situationer med explosionsrisk, räddning av människor och andra räddningsuppgifter. På riksnivå har dessa uppdrag utgjort ca 13 procent, medan den regionala variationen har legat mellan 9,3 och 18 procent. Vid en analys som utgår från handlingsförfarandet för räddningsverksamheten har cirka 6 procent av dessa uppgifter enligt databasen Pronto varit sådana där man de facto utfört räddningsdykning eller arbetat på hög höjd.</p> <p>Antalet räddningsuppgifter har varit klart större under sommarmånaderna än under vintermånaderna. Flest olyckor har inträffat i juli. Granskat enligt tid på dygnet har antalet räddningsuppgifter börjat öka på morgonen kring kl. 7.00, nått toppen vid ca kl. 14-15 och därefter återigen börjat minska. Antalet räddningsuppgifter har följt detta mönster inom samtliga räddningsområden och i såväl små som stora kommuner inom samma räddningsområde. Även skador, med undantag av byggnads- och lösöresskador, har inträffat dagtid.</p> <p>I kapitel 6 granskas räddningsuppgifternas genomsnittliga varaktighet, räddningsuppgifternas antal och antalet uppgifter som eventuellt förutsätter räddningsdykning eller arbete på hög höjd per brandstation och dygn. Vid granskningen har Pronto-databasens larminformationsrapporter för åren 2004-2007 använts. I kapitlet granskas dessutom bemanningen vid brandstationer som är bemannade antingen dygnet runt eller en del av dygnet. I Finland finns 76 brandstationer med minst 1 räddningsuppgift per dygn. Totalt finns det fler än 1 000 brandstationer i Finland.</p>			
Nyckelord Räddningsuppgifter, räddningsuppgifternas varaktighet, personalstyrkor, räddningsuppgifternas fördelning			
Övriga uppgifter Elektronisk version, ISBN 978-952-491-391-1 (PDF), www.intermin.fi/publikationer			
Seriens namn och nummer Inrikesministeriets publikation 32/2008		ISSN 1236-2840	ISBN 978-952-491-390-4
Sidoantal 116	Språk finska	Pris	Sekretessgrad offentlig
Distribution Inrikesministeriet		Förläggare/utgivare Inrikesministeriet	

Sisällys

1 Johdanto.....	8
2 Pelastushenkilöstön mitoituksen ja suorituskyvyn perusteita	10
3 Pelastustehtävät valtakunnallisesti	13
4 Tehtävien ja suorituskyvyn yhteys	17
4.1 Tulipalot	21
4.1.1 Rakennuspalot	22
4.1.2 Muu tulipalo	24
4.2 Muut onnettomuudet	25
4.3 Muut tehtävät	26
4.3.1 Muu pelastustehtävä	26
4.3.2 Ihmisen pelastaminen	28
4.4 Pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävien tehtävien osuus pelastustehtävistä	30
5 Pelastustehtävien jakautuminen vuodenajan ja vuorokaudenajan mukaan	31
6 Pelastustehtävien määrä ja kesto sekä vahvuustietoja paloasemittain.....	38
6.1 Helsinki	40
6.2 Länsi-Uusimaa	42
6.3 Keski-Uusimaa	44
6.4 Itä-Uusimaa	47
6.5 Kanta-Häme	48
6.6 Päijät-Häme	49
6.7 Kymenlaakso	51
6.8 Etelä-Karjala	52
6.9 Varsinais-Suomi	54
6.10 Keski-Suomi	56
6.11 Tampereen aluepelastuslaitos	58
6.12 Satakunta	62
6.13 Etelä-Pohjanmaa	64
6.14 Pohjanmaa	65
6.15 Keski-Pohjanmaa ja Pietarsaari	67
6.16 Etelä-Savo	69
6.17 Pohjois-Savo	70

6.18 Pohjois-Karjala.....	72
6.19 Jokilaaksot.....	74
6.20 Kainuu	76
6.21 Oulu-Koillismaa.....	77
6.22 Lappi	78
7 Mitoitus ja suorituskky - avoimia kysymyksiä.....	80
8 Osahankkeessa 1 tehtävät seuraavat vaiheet	81

Liitteet

Liite 1: Pelastustehtävien suhteellinen jakautuminen pelastustoimen alueittain 1996-2007 82

Liite 2: Pelastustehtävien jakautuminen 1996-2007 pelastustoimen alueittain ja alueiden sisällä kunnittain vuorokaudenajan mukaan logaritmisella asteikolla mitattuna. ... 94

Liite 3: Pelastustehtävien jakautuminen 1996-2007 pelastustoimen alueittain ja alueiden sisällä kunnittain vuodenajan mukaan logaritmisella asteikolla mitattuna. 106

1 Johdanto

Pelastuslaitosten ja -henkilöstön toimintakyykyhanke käynnistyi 1.9.2007 (lisätietoja hankekokonaisuudesta <http://toimintakyyky.pelastustoimi.net>). Toimintakyykyhanke muodostuu neljästä osahankkeesta:

- 1) Pelastushenkilöstön mitoituksen perusteet ja suorituskyykyvaatimukset
- 2) Henkilöstön urakehityksen linjaukset ja koulutusjärjestelmän tuki
- 3) Tutkimus- ja kehittämistoiminnan edistäminen sekä tulosten hyödyntäminen
- 4) Työterveyttä ja -turvallisuutta ylläpitävän ja edistävän toiminnan tehostaminen.

Osahankkeet liittyvät toisiinsa siten, että osahankkeessa 1 tarkastellaan erityisesti pelastusmuodostelmilta vaadittavaa suorituskyykyä ja siihen liittyen mitoituskysymyksiä. Suorituskyykyvaatimukset vaikuttavat olennaisesti siihen, millainen toimintakyyky muodostelmien jäsenillä tulisi olla. Osahankkeen 4 tavoitteena on parantaa työterveyttä ja turvallisuutta kaikkien pelastusalailla työskentelevien henkilöiden osalta. Suorituskyyvyn perusteella määritellään myös mitoituskysymyksiä ja mitoitust vaikuttaa olennaisesti siihen, millainen työnkuva pelastushenkilöstöllä on ja millainen koulutusjärjestelmän tulee olla antaakseen valmiudet työnkuvan mukaisten tehtävien tekemiseen. Osahankkeen 3 tarkoituksena on luoda systemaattinen järjestelmä, jolla pelastustoiminnan tutkimus- ja kehittämistoiminnan tuotoksia saadaan otettua nopeasti käyttöön pelastustoimessa. Osahankkeessa 3 tutkitaan myös eri vahvuisten pelastusyksiköiden toimintaa liikenneonnettomuuksissa ja huoneistopaloissa ja tehdään samassa yhteydessä näiden tehtävien kuormittavuuteen liittyviä mittauksia.

Tämä raportti koskee vain osahankkeen 1 ensimmäistä osaa eli raportissa tarkastellaan pelastustehtäviä Pronto-tietojen perusteella. Osahankkeessa yksi on suunniteltu tehtäväksi seuraavat kokonaisuudet:

- 1) Pelastustehtävien tarkastelu Pronto-tietojen perusteella
- 2) Sairaankuljetustehtävien määrittely
- 3) Pelastusyksiköiden suorituskyykyvaatimusten määrittely
- 4) Toimintavalmiusohjeen tarkistaminen
- 5) Palvelutason pelastustoimintaa koskevan osan määrittely

Osahanke 1 on suunniteltu toteutettavaksi seuraavan aikataulun mukaisesti:

Osahanke 1	Joulukuu 2007	tammikuu 2008	helmikuu 2008	maaliskuu 2008	huhtikuu 2008	toukokuu 2008	kesäkuu 2008	heinäkuu 2008	elokuu 2008	syyskuu 2008	lokakuu 2008	marraskuu 2008	joulukuu 2008	tammikuu 2009	helmikuu 2009	maaliskuu 2009	huhtikuu 2009	toukokuu 2009	kesäkuu 2009	heinäkuu 2009	elokuu 2009	syyskuu 2009	lokakuu 2009	marraskuu 2009	joulukuu 2009
1. Pelastustehtävien tarkastelu Pronto-tietojen perusteella																									
2. Sairaankuljetustehtävien tarkastelu																									
3. Pelastusyksiköiden suorituskykyvaatimukset																									
4. Toimintavalmiusohjeen tarkistaminen																									
5. palvelutason pelastustoimintaa koskevan osan määrittely																									

Tässä raportissa on tarkoituksena tarkastella pelastustehtävien määrää, laatua ja jakautumista vuoden- ja vuorokaudenajan mukaan ainoastaan Pronto-tietokannan tietojen perusteella. Raportissa tarkastellaan myös pelastustehtävien määrää ja kestoja paloasemittain käyttäen aineistona Pronto-tietokannan hälytystietoraportteja. Näiden lisäksi raporttiin on kerätty pelastuslaitosten miehitettyjen paloasemien vahvuustietoja. Nämä tiedot on kysytty pelastuslaitoksilta tai kerätty pelastuslaitosten ylläpitämiltä internet-sivuilta. Raportin pohjalta on tarkoitus tehdä tarkempi suunnitelma siitä, miten pelastusyksiköiden ja -muodostelmien suorituskykyä on tarpeen tutkia, jotta pystytään tekemään osahankkeen kolmas vaihe eli määrittämään suorituskykyvaatimukset pelastusyksiköille ja muodostelmille yleisemminkin. Suorituskykyvaatimukset vaikuttavat olennaisesti myös toimintavalmiusohjeen tarkistamiseen sekä pelastustoiminnan palvelutasoon.

Tässä osahankkeessa mitoitusperusteita ja suorituskykyvaatimuksia tarkastellaan varsinaisten pelastuslaissa määriteltyjen pelastustehtävien perusteella. Tiedot perustuvat Pronto-onnettomuustietokantaan. Tietokannassa on koko maan kaikki pelastustehtävät, jotka tietokantaan on täytetty vuosilta 1996 - 2007. Kaiken kaikkiaan onnettomuustietoja on n. 913 000:sta tehtävästä. Pronto-tietokannan tiedot täyttää pelastustoiminnan johtaja tai joku muu toimintaan osallistunut pelastusviranomainen.

Tässä selvityksessä käytetään Pronto-tietoja vuosilta 1996-2007. Kyseessä ei ole otos aineistosta vaan selvityksessä käytetään koko havaintoaineistoa eli kaikkia Prontoon kirjattuja pelastustehtäviä kyseisinä vuosina.

On syytä korostaa, että taulukoissa on esitetty nimenomaan pelastuslain mukaisiin tehtäviin liittyviä tilastotietoja. Pelastustoimi tekee myös muita kuin pelastuslain mukaisia tehtäviä. Keskeisin näistä on sairaankuljetus. Sairaankuljetusta on tarkoitus

selvittää omana kokonaisuutenaan, koska Pronto-tietokannassa ei ole mukana sairaankuljetustehtäviä. Sen sijaan ensivastetehtävät ovat mukana tämän selvityksen tiedoissa.

Lähtökohtana tässä selvityksessä on se, että sairaankuljetukseen käytettävät voimavarat eivät saa olla pois pelastustoimen valmiuksista toisin sanoen samoja palomiehiä ei tule lukea samanaikaisesti sairaankuljetus- ja pelastusvalmiuksiin. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että 1+3-vahvuinen (esimies, konemies ja työpari) pelastusyksikkö on kyseessä vain silloin, kun valmius on olemassa pääsääntöisesti koko ajan. Sen sijaan, jos on niin, että esim. edellä mainitusta 1+3-vahvuisesta pelastusyksiköstä käytetään kahta palomiestä sairaankuljetuksessa jatkuvasti, puhumme palokunnan 1+1-vahvuisesta pelastusyksiköstä, jonka toimintaan sairaankuljetuksessa toimivat osallistuvat, jos sattuvat olemaan vapaana.

2 Pelastushenkilöstön mitoituksen ja suorituskyvyn perusteita

Pelastustoimessa toimitaan muodostelmilla ts. pelastusyksikön, -joukkueen tai -komppanian tulee kyetä suoriutumaan joistakin tehtäväkokonaisuuksista. Tässä osahankkeessa näkökulma on sellainen, että suorituskyky koskee pelastusmuodostelmaa ja mitoitus henkilöstön määrää ja laatua. Henkilöstön määrä ja laatu vaikuttavat pelastusyksikön suorituskykyyn esim. niin, että savusukellukseen kykenee vain yksikkö, jossa on vähintään neljä savusukelluskelpoista henkilöä. Jos yksikössä ei ole vähintään neljää savusukelluskelpoista henkilöä, yksikkö ei kykene savusukellukseen eikä pelastamaan mahdollisesti sisällä olevia uhreja vaan pystyy ainoastaan sammuttamaan paloa ulkoapäin.

Tämän raportin näkökulma on erityisesti pelastusyksikön eli ensimmäisen paikalle tulevan muodostelman suorituskyvyssä. Raportissa ei sinänsä selvitetä eri pelastustehtävien yksilölle aiheuttamaa fyysistä tai psyykkistä kuormitusta vaan kyseessä on Pronto-selvitys, jonka tarkastelukulma tähtää nimenomaan siihen, millaisia pelastustehtäviä pelastuslaitoksilla on ja millaisia voimavaroja miehitetyillä paloasemilla on käytössään pelastustoiminnan aloittamista varten.

Raportissa tarkastellaan erityisesti niiden pelastustehtävien osuutta, joissa pelastusmuodostelman tulisi kyetä selviytymään pelastussukellustehtävästä tai korkealla työskentelystä kiireellisessä tilanteessa. Kiireellisellä tilanteella tarkoitetaan tilannetta, jossa korkealla työskentely on tehtävä välittömästi ja siihen liittyy savusukellukseen rinnastettava tehtävä.

Yleinen ajatuskulku pelastustoimessa on ollut sellainen, että pelastusyksikön on kyettävä pelastussukellustehtävään. Sen sijaan ei ole juurikaan keskusteltu siitä, miten usein pelastusyksikön todellisuudessa on kyettävä pelastussukellustehtävään.

Eräs peruste, jota tässä keskustelussa on käytetty, on se, että koskaan ei voida tietää, milloin pelastussukellustehtävä tulee eteen. Tämä on tietenkin totta ja voidaan todeta, että pelastussukellustehtävä saattaa tulla eteen esim. kerran viikossa, kerran vuodessa tai kerran kymmenessä vuodessa riippuen alueesta, missä työskennellään. Tällöin olennaista onkin miettiä sitä, millainen valmius eri alueilla tulisi olla.

Pelastuslain mukaan pelastustoimen palvelutason on vastattava onnettomuusuhkia ja oltava uhkiin nähden riittävä. Tämä tarkoittaa sitä, että uhkien perusteella määritetään pelastustoimen palvelutaso. Tämä lähtökohta on pelastuslaitosten ja –henkilöstön toimintakykyhankkeen lähtökohta. Edellä mainittu lähtökohta toteutuu myös käytännössä, koska pelastustoimen uhkien arviointi perustuu laskennallisiin onnettomuustodennäköisyyksiin ja jo määritelmällisesti pelastustoimen suorituskyky vaihtelee alueesta ja sen onnettomuusuhista riippuen. Toimintavalmiusohjeen mitoitusterusteet ovat hyvin karkeat eikä toimintavalmiusohjeessa oteta huomioon muuttuvia tekijöitä kuten esim. vuorokaudenaikaa tai vuodenaikaa.

Pelastusalaalla on totuttu ajattelemaan, että pelastusyksikkö kykenee toimimaan kaikissa pelastustehtävissä riippumatta siitä, millaisia tehtävät todellisuudessa ovat. Ei myöskään ole määritelty mitään systemaattista tapaa arvioida pelastusmuodostelmien vaatimuksia erilaisilla alueilla.

Pelastustoimen palvelutason on oltava riittävä onnettomuusuhkiin verrattuna. Pelastustoimen palveluja tarjotaan ensisijaisesti onnettomuuksien ehkäisemiseksi ennalta sekä tietenkin silloin, kun ihmiset joutuvat onnettomuuteen tai onnettomuusvaaraan tai kun onnettomuus uhkaa omaisuutta tai ympäristöä. Jotta tällaista palvelua voidaan tarjota, on tietenkin varauduttava erilaisiin onnettomuusuhkiin. Tämän takia pelastustoimessa tehdään lakisääteistä uhkien arviointia ja sen perusteella pelastustoimen alue määrittelee kuntia kuultuaan pelastustoimen palvelutason.

Pelastustoimen mitoitustarve edellyttää siis sen tarkastelua, millaisia onnettomuusvaaroja alueella esiintyy ja kuinka usein. Edelleen on tärkeää tietää, milloin onnettomuudet todennäköisesti tapahtuvat ja mitä se edellyttää pelastustoimen palveluilta. Kolmanneksi on tärkeää arvioida, missä onnettomuudet todennäköisimmin tapahtuvat.

Pelastustoimintaa ohjaavana keskeisimpänä ohjeena on toimintavalmiusohje. Toimintavalmiusohjeessa on esitetty keskeiset perusteet uhkien arvioimiseksi. Pelastustoimen ns. ruutuaineiston avulla määritellään pelastustoimessa käytettävät riskialueet. Riskialueet on määritelty valtakunnallisesti samoilla perusteilla ja sen perusperiaatteena on asukas- ja rakennustiheys 250 x 250 metrin ruudulla sekä

liikenneonnettomuustodennäköisyys kilometrin tieosuudella. Lukuarvot on määritelty laskennallisen onnettomuustodennäköisyyden perusteella.

Toimintavalmiusohjeen mukaiset riskialueet on määritelty valmiiksi koko valtakuntaa silmällä pitäen. Tällä tavoin tehty riskialuemäärittely soveltuu lähinnä arviointikeinoksi pelastustoimen pienille ns. päivittäisille onnettomuuksille, joihin vastataan normaaleilla päivittäisillä pelastustoimen valmiuksilla.

Tämän lisäksi toimintavalmiusohjeessa on edellytetty, että alueella määritellään erityiset riskikohteet erikseen, koska ne vaativat tavallisesti normaalista poikkeavia voimavaroja. Voimavaroja kerätään tällöin ympäristöstä lähimpien tarkoituksenmukaisten yksiköiden periaatteella.

Toimintavalmiusohjeessa on riskialueen perusteella määritetty se, missä ajassa ensimmäisen pelastusyksikön tulisi saavuttaa onnettomuuskohde. Samalla on määritelty myös se, missä ajassa pelastusjoukkueen tulisi saavuttaa onnettomuuskohde.

Toimintavalmiusohje ei kuitenkaan ota huomioon esim. eri vuorokauden aikoja, kesä- tai talviolosuhteita tai muitakaan ns. dynaamisia tekijöitä. Tämä on tarkoittanut sitä, että pelastuslaitosten valmiudet erityisesti päätoimisten palokuntien osalta ovat sellaisia, että työvuoroissa on täsmälleen sama vahvuus kaikkina vuorokauden aikoina. Tässä mielessä on monissa yhteyksissä noussut esiin kysymys, vastaako valmius onnettomuusuhkiin riittävällä tavalla eli tapahtuuko Suomessa onnettomuuksia suhteellisen tasaisesti eri vuorokauden aikoina tai kesä- ja talviolosuhteissa.

Toinen huomionarvoinen asia on se, että toimintavalmiusohjeessa pelastusyksikön vähimmäisvahvuus alueesta riippumatta on 1+3. Tämä perustuu siihen, että pelastusyksikkö kykenisi vastaamaan ja ainakin aloittamaan toiminnan rajallisissa tulipaloissa, vaarallisten aineiden onnettomuuksissa, liikenneonnettomuuksissa sekä pintapelastustehtävissä.

Toimintakykyhankkeen mitoituksen perusteet ja suorituskkyvaatimukset – osahankkeen yksi tavoitteista on pelastustehtävien tarkastelu, jolloin saamme kuvan siitä, millaisia tehtäviä pelastustoimella on. Tämän lisäksi pelastustehtävän laatua pyritään määrittämään käytetyn pelastustoimintamenetelmän kautta. Tarkoituksena on määritellä tehtävät, joissa mahdollisesti vaaditaan pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä ja tehtävät, joissa ei niitä vaadita.

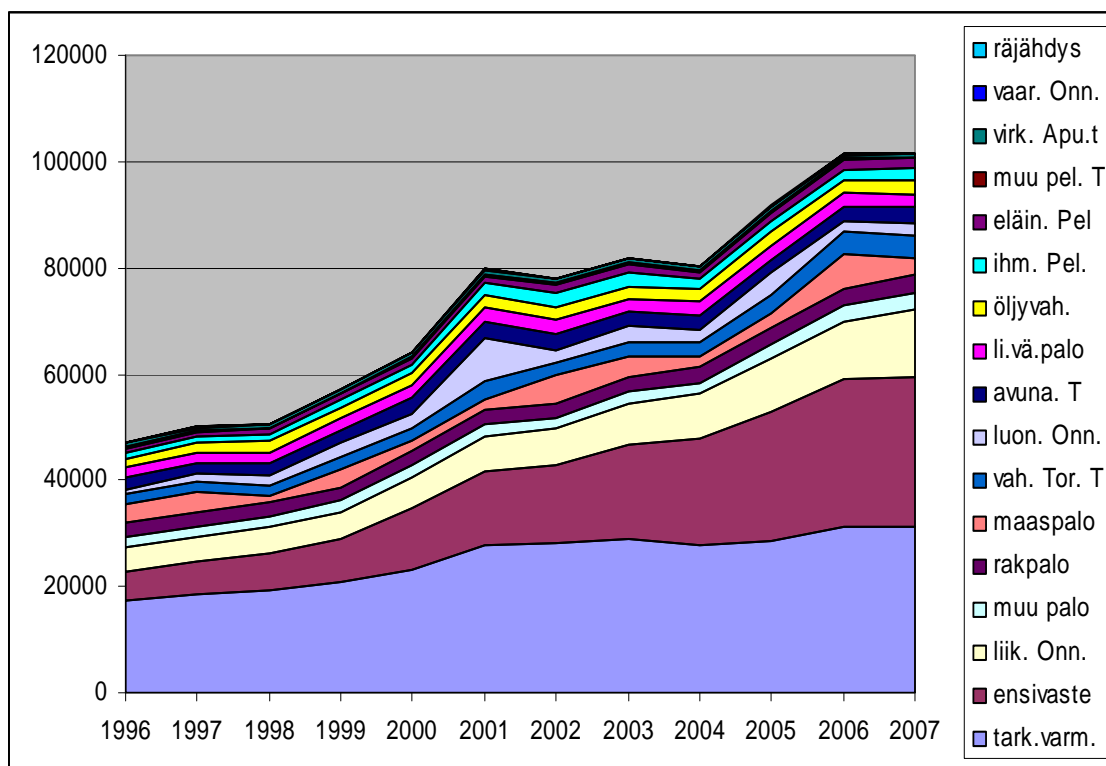
Tämän jälkeen tarkastellaan tehtävien ajallista vaihtelua sekä pelastustoimen alueittain hälytystehtävien määrää ja kestoja paloasemittain. Tämä antaa kuvaa siitä, kuinka paljon 24 tunnin työvuorosta menee operatiivisiin tehtäviin. Pelastustoimen alueittain tarkastellaan nykyisiä voimavaroja suhteessa paloasemien tehtäviin ja erityisesti siihen, kuinka paljon pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttäviä tehtäviä on.

Lopuksi on tarkoitus nostaa esille keskeisiä kysymyksiä keskustelun ja työn jatkamisen pohjaksi.

3 Pelastustehtävät valtakunnallisesti

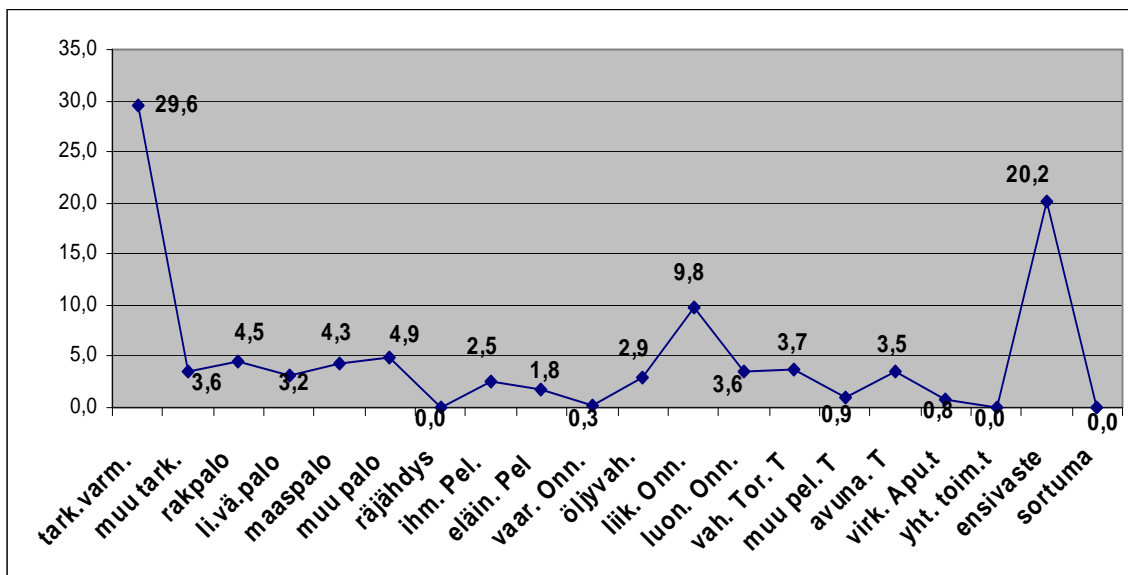
Pronto-tietokannan mukaan pelastustehtävien määrä on yli kaksinkertaistunut vuodesta 1996 vuoteen 2007 mennessä. Vuonna 1996 pelastustoimen tehtäviä oli runsaat 49 000 ja vuonna 2007 niitä oli yli 104 000. Pääasiallinen kasvu on tapahtunut kolmessa tehtävätyypissä. Eniten on kasvua tapahtunut ensivastetehtävien määrässä eli ne ovat yli viisinkertaistuneet vuodesta 1996 vuoteen 2007 mennessä. Tarkistus- ja varmistustehtävien määrä on lähes kaksinkertaistunut samassa ajassa ja tehtävämäärä liikenneonnettomuuksissa on lähes kolminkertaistunut. Yhdessä edellä mainitut tehtävät muodostivat vuonna 1996 n. 56 prosenttia kokonaistehtävämäärästä ja vuonna 2007 n. 70 prosenttia kokonaistehtävämäärästä.

Taulukko 1 Pelastus- ja ensivastetehtävät 1996 - 2007.

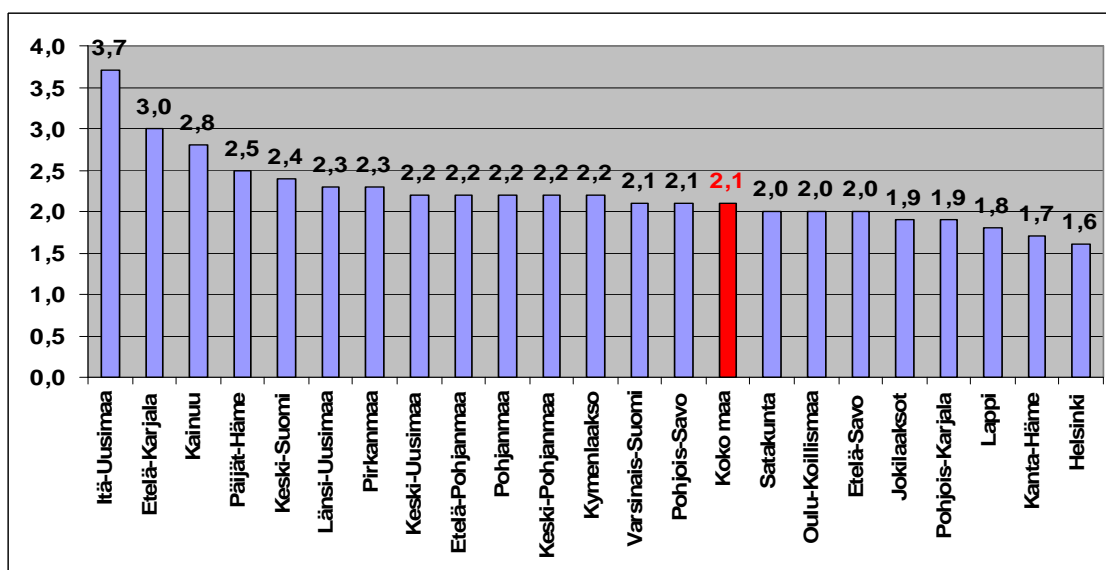
Pelastustehtävien suhteellinen jakautuminen on esitetty taulukossa 2. Pelastustoimen alueittain tehtävärakenteessa on suhteellisen pieniä alueellisia eroja. Liitteessä 1 on esitetty pelastustehtävien suhteellinen jakautuminen pelastustoimen alueittain.

Taulukko 2 Pelastustehtävien suhteellinen jakautuminen tehtäväluokittain 1996 - 2007.

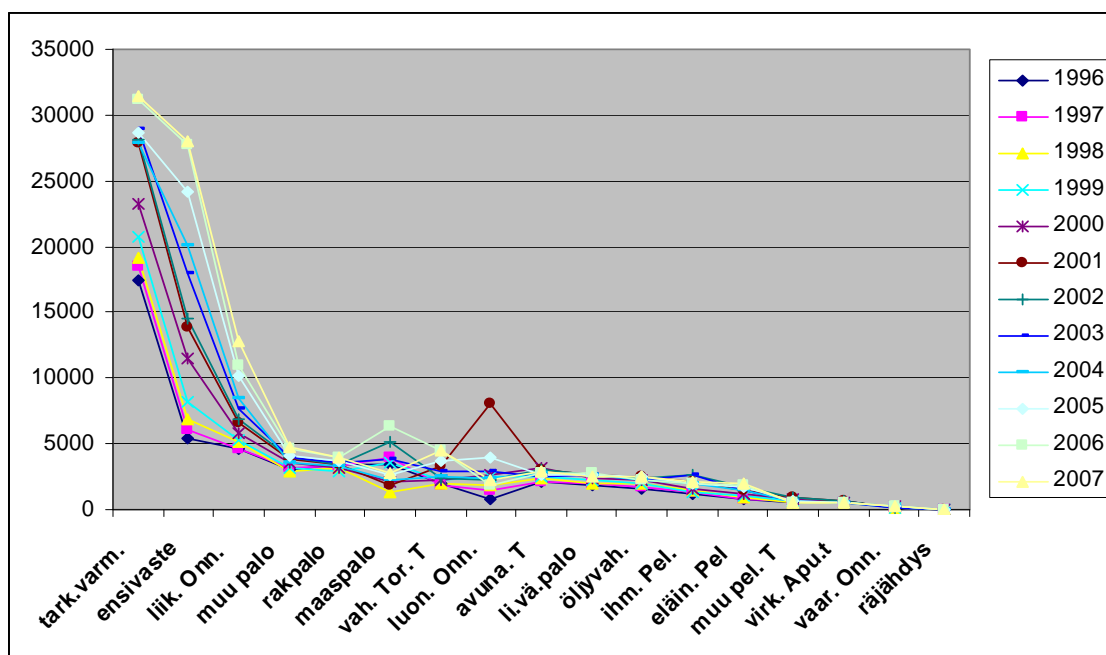
Alueellisesti tarkasteltuna pelastustehtävät ovat lisääntyneet eniten Itä-Uudenmaan pelastustoimen alueella eli 3,7-kertaisesti ja vähiten Helsingissä eli 1,6-kertaisesti vuoden 1996 tasosta vuoteen 2007. Taulukossa 3 on esitetty pelastustehtävien määrien lisääntyminen pelastustoimen alueittain vuodesta 1996 vuoteen 2007.

Taulukko 3 Pelastustehtävien lisääntyminen pelastustoimen aluettain vuodesta 1996 vuoteen 2007.

Kaiken kaikkiaan voidaan todeta, että tehtävämäärät ovat lisääntyneet pääsääntöisesti kaikissa tehtäväluokissa absoluuttisena määränä. Taulukossa 4 on esitetty Pronto-onnettomuustietokannan mukaisten tehtävien lukumäärä 1996 - 2007.

Taulukko 4 Pelastustoimen tehtävämäärät vuosina 1996 - 2007.

Edellä mainitut tehtävät voidaan jakaa kolmeen ryhmään:

1. onnettomuudet

- tulipalot

- rakennuspalo = rakpalo,
- liikennevälinepalo = li.vä.palo,
- maastopalo = maaspalo,
- muu tulipalo = muu palo

- muut onnettomuudet

- liikenneonnettomuus = liik. Onn.,
- öljyvahinko = öljyvah.,
- vaarallisten aineiden aiheuttama onnettomuus = vaar.Onn.,
- luonnononnettomuus = luon. Onn.,
- räjähdys/räjähdysvaara = räjähdys

2. tehtävät

- tarkastus- ja varmistustehtävät = tark. varm.
 - automaattisen palo ilmoittimen tarkastus- ja varmistustehtävät
 - palovaroittimen tarkastus- ja varmistustehtävät
 - muut tarkastus- ja varmistustehtävät
- muut tehtävät
 - ensivastetehtävät = ensivaste
 - ihmisen pelastaminen = ihm. Pel.
 - eläimen pelastaminen = elain. Pel
 - vahingontorjuntatehtävät = vah. Tor. T
 - avunantotehtävät = avuna. T
 - muut pelastustehtävät = muu pel. T

3. viranomaisen avustaminen.

- virka-aputehtävät = virk. Apu. t
- yhteistoimintatehtävät

Onnettomuudet ovat selkeitä onnettomuustilanteita, jotka edellyttävät pelastustoimen välitöntä reagoitua. Onnettomuudet jaetaan tulipaloihin ja muihin onnettomuuksiin. Tulipaloja on neljä ryhmää eli rakennuspalo, liikennevälinepalo, maastopalo ja muu tulipalo. Muihin onnettomuuksiin kuuluvat liikenneonnettomuus, öljyvahinko, vaarallisten aineiden onnettomuus, luonnononnettomuus, räjähdys/räjähdysvaara ja sortuma/sortumavaara. Sortuma/sortumavaara on lisätty onnettomuustietokantaan vuonna 2006 ja kahden vuoden aikana eli 2006 ja 2007 koko valtakunnassa on ollut 12 tähän luokkaan kuuluvaa tehtävää.

Tehtävät ovat sellaisia, jotka tavallisesti edellyttävät välitöntä reagoitua mutta niiden joukossa on myös tehtäviä, jotka eivät ole varsinaisesti samalla tavoin kiireellisiä kuin onnettomuustilanteet. Tehtävät jaetaan tarkastus- ja varmistustehtäviin ja muihin tehtäviin. Tarkastus- ja varmistustehtävät jaetaan edelleen automaattisen palo ilmoittimen tarkastus- ja varmistustehtäviin, palovaroittimen tarkastus- ja varmistustehtäviin sekä muihin tarkastus- ja varmistustehtäviin. Vuoden 2004 alusta tarkastus- ja varmistustehtävät alettiin jakaa tarkastus- ja varmistustehtäviin ja muihin tarkastus- ja varmistustehtäviin. Edelleen vuoden 2007 alusta automaattisten palo ilmoittimien tarkastus- ja varmistustehtävistä haluttiin erotella palovaroittimen aiheuttamat tarkastus- ja varmistustehtävät.

Tällä hetkellä siis erotellaan automaattisten palo ilmoittimien aiheuttamat tehtävät, palovaroittimien aiheuttamat tehtävät ja muut tarkastus- ja varmistustehtävät. Muista tarkastus- ja varmistustehtävistä esimerkkinä voidaan mainita tilanne, jossa palo on alkusammutuksella sammutettu ja palokunta on hälytetty paikalle. Kaiken kaikkiaan tarkastus- ja varmistustehtäviä voidaan mitoituksen kannalta tarkastella yhtenä kokonaisuutena, koska pelastustoimen yksikkö tai yksiköt käyvät paikalla mutta

todellisuudessa kohteessa ei ole varsinaista sammutus- tai pelastustehtävää. Tässä selvityksessä tarkastus- ja varmistustehtäviä käsitellään yhtenä kokonaisuutena.

Muut tehtävät jaetaan ensivastetehtäviin, ihmisen pelastamiseen, eläimen pelastamiseen, vahingontorjuntatehtäviin, avunantotehtäviin ja muihin pelastustehtäviin. Muut pelastustehtävät ovat siis sellaisia, jotka eivät kuulu onnettomuuksien mihinkään ryhmään eivätkä tehtävien muihin tehtäväryhmiin.

Viranomaisen avustamistehtävät jakautuvat virka-aputehtäviin ja yhteistoimintatehtäviin.

4 Tehtävien ja suorituskyyvyn yhteys

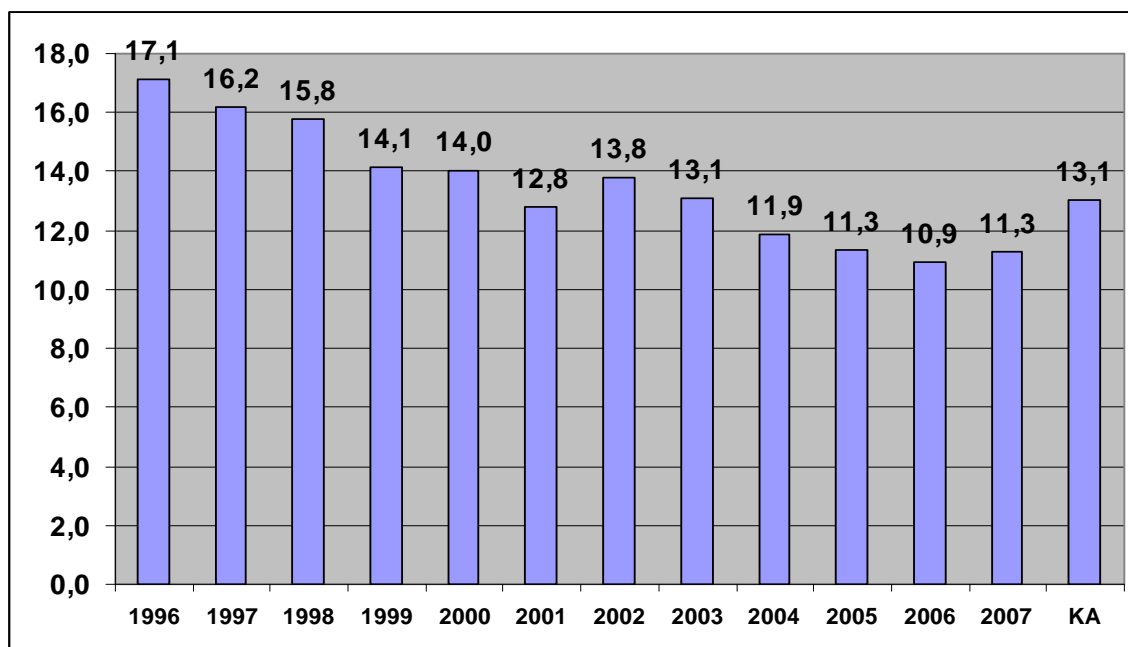
Pelastusyksikön suorituskyykyyn vaikuttavat keskeisimmin pelastusyksikön toimintavalmiusaika ja henkilövahvuus. Erityisesti tässä selvityksessä on tarkoitus tuoda esiin, milloin pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti on tehty ja milloin ei.

Pronto-luokittelun avulla voidaan arvioida, että pelastusyksikkö saattaa joutua tekemään pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä rakennuspaloissa, muissa tulipaloissa, vaarallisten aineiden aiheuttamissa onnettomuuksissa, räjähdyksissä / räjähdysvaaratilanteissa, ihmisen pelastamistehtävissä ja muissa pelastustehtävissä.

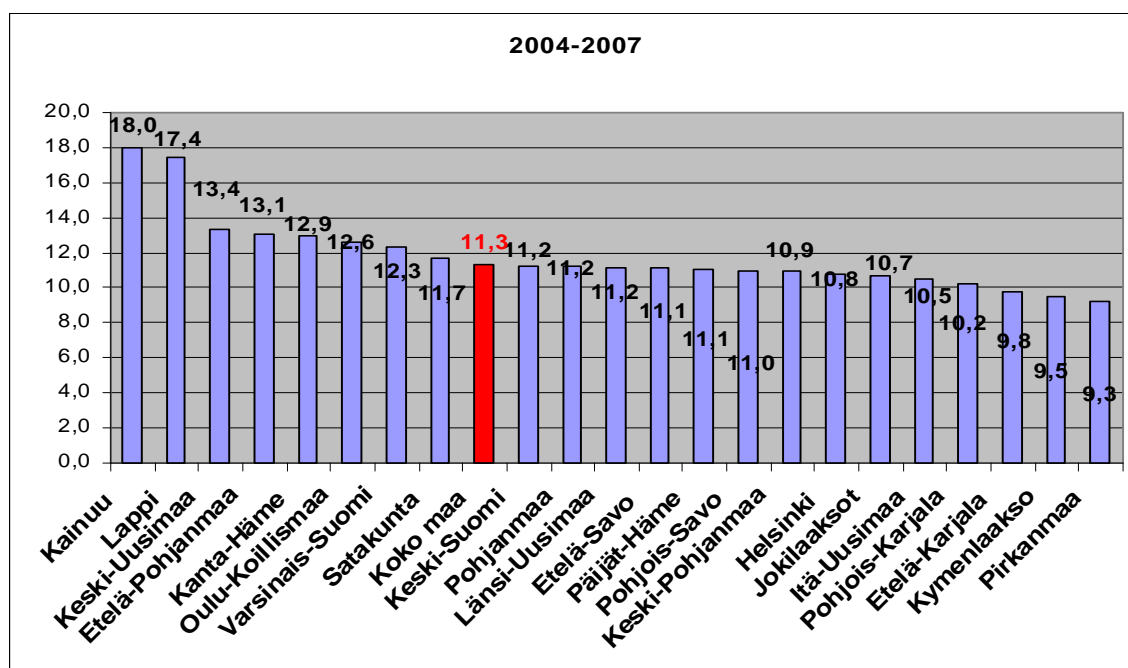
Sen sijaan maastopaloissa, liikennevälinepaloissa, liikenneonnettomuuksissa, luonnononnettomuuksissa, öljyvahingoissa, tarkastus- ja varmistustehtävissä, vahingontorjuntatehtävissä, avunantotehtävissä ja ensivastetehtävissä ei tehdä pelastussukellusta tai kiireellistä korkealla työskentelyä.

Taulukon 5 prosenttiluvut pitävät sisällään ne tehtäväluokat pelastustoimen kaikista tehtävistä, joissa pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä saatetaan tehdä. Taulukossa 6 on mainittu kyseisiin tehtäväluokkiin kuuluneet pelastustehtävät pelastustoimen alueittain 2004 - 2007.

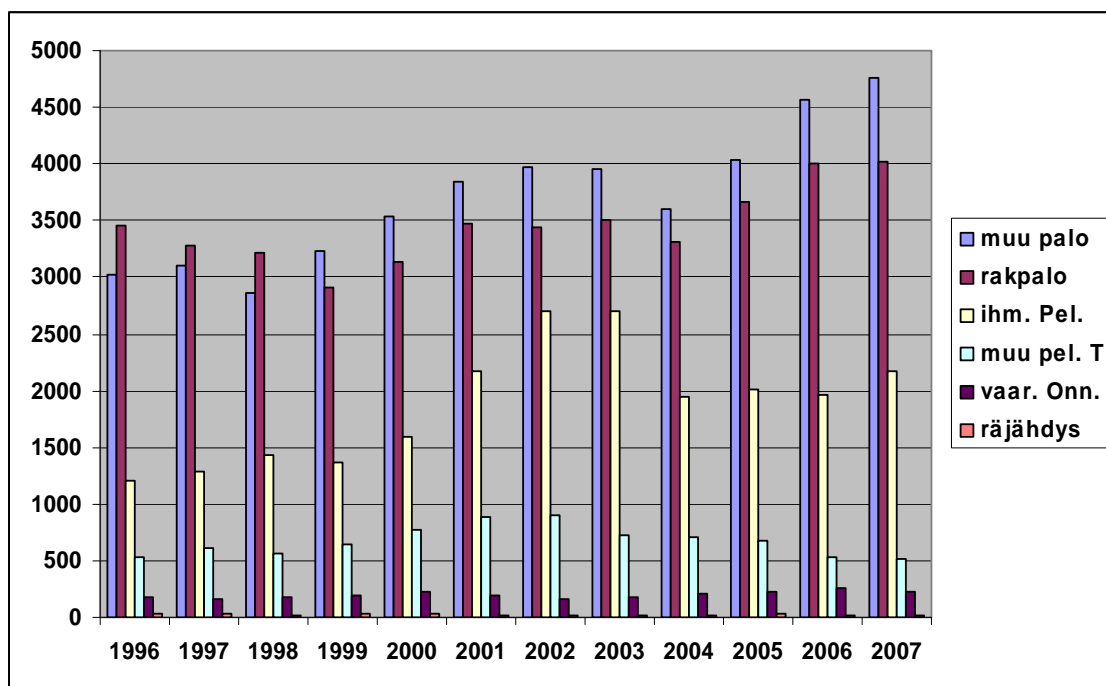
Taulukko 5 Rakennuspalojen, muiden tulipalojen, vaarallisten aineiden onnettomuuksien, räjähdysten/räjähdysvaaratilanteiden, ihmisten pelastamistehtävien ja muiden pelastustehtävien prosenttiosuus pelastustoimen kaikista tehtävistä 1996 - 2007.

Taulukko 6 Rakennuspalojen, muiden tulipalojen, vaarallisten aineiden onnettomuuksien, räjähdysten/räjähdysvaaratilanteiden, ihmisen pelastamistehtävien ja muiden pelastustehtävien prosenttiosuus pelastustoimen kaikista tehtävistä 2004 - 2007.

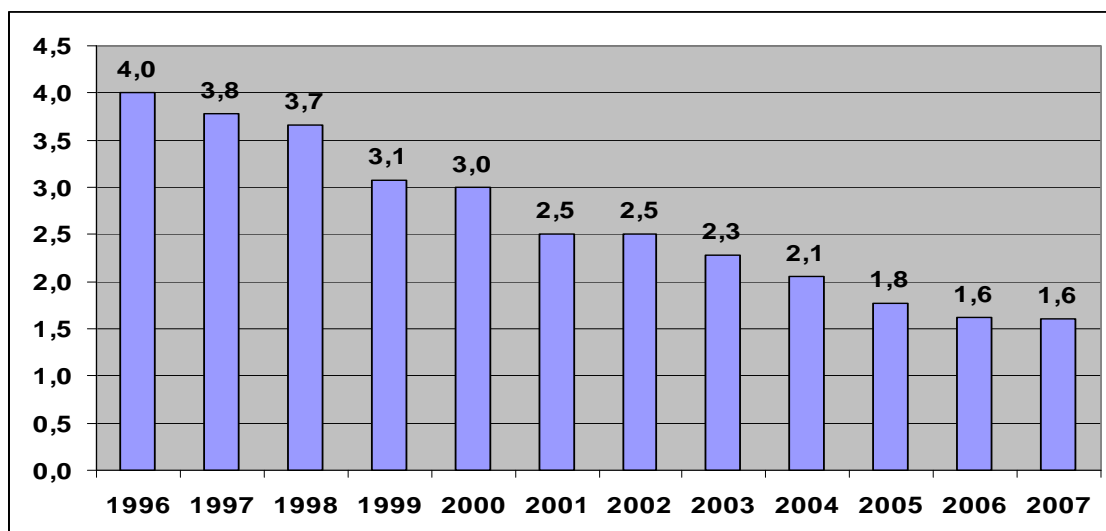
Taulukko 7 Rakennuspalojen, muiden tulipalojen, vaarallisten aineiden onnettomuuksien, räjähdysten/räjähdysvaaratilanteiden, ihmisen pelastamistehtävien ja muiden pelastustehtävien lukumäärät 1996 - 2007.

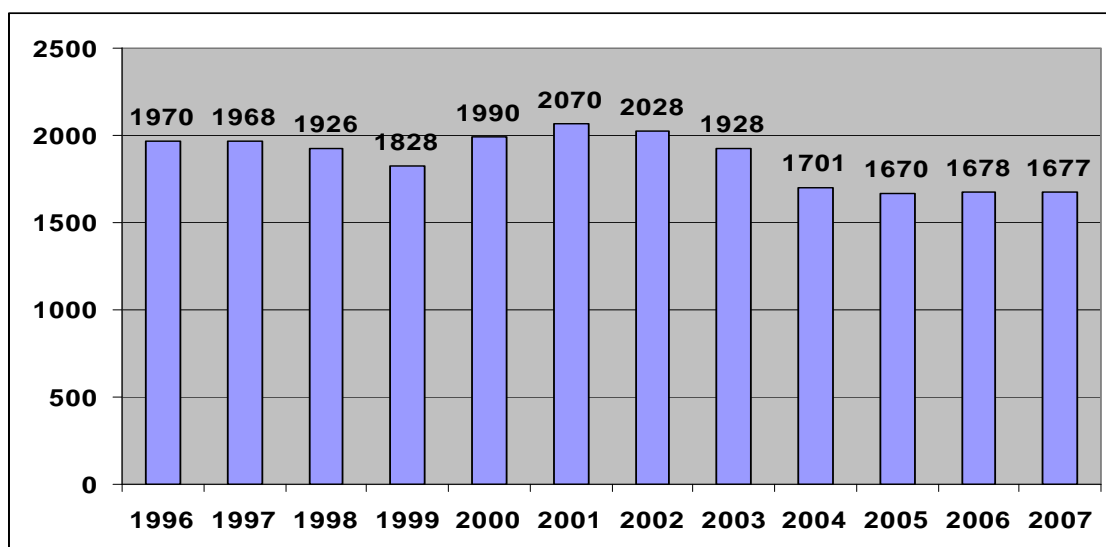
Edellä mainittujen tehtävien suhteellinen osuus on siis laskenut mutta niiden lukumäärät ovat lisääntyneet. Yhteensä siis tehtäviä, joissa pelastussukellusta on saatettu tarvita, on ollut tarkastelujaksolla 119 187 tehtävää 912 776:stä tehtävästä eli 13,1 prosenttia tehtävistä.

Todellisuudessa kaikissa edellä mainituissa tehtävissä ei tehdä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä. Pronto-tietojen mukaan pelastussukellusta eli savu-, kemikaali- ja vesisukellusta tai pintapelastusta on tehty alle neljässä prosentissa pelastustehtäviä (taulukko 8).

Taulukko 8 Pelastussukellus- ja pintapelastustehtävien suhteellinen osuus kaikista pelastustehtävistä 1996 - 2007.

Taulukko 9 Pelastussukellus- ja pintapelastustehtävien lukumäärä 1996 - 2007.

Varsinaisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä vaatineiden tehtävien määrittäminen edellyttää rakennuspaloissa, muissa tulipaloissa, vaarallisten aineiden onnettomuuksissa, räjähdyksissä/räjähdysvaaratilanteissa ja muissa pelastustehtävissä käytettyjen ensisijaisten pelastustoimintamenetelmien analysointia ja ihmisen pelastamistehtävissä sen analysointia, mistä pelastaminen on tehty. Tämä analysointi on tehtävä, koska kaikissa tilanteissa ei tehdä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä.

4.1 Tulipalot

Pronto-tietojärjestelmässä on listattu käytettyjä pelastustoimintamenetelmiä seuraavasti:

01	Savusukellus	Rökdykning	
02	Kemikaalisukellus	Kemikaliedykning	
03	Vesisukellus	Vattendykning	
04	Pintapelastus	Ytbärgning	
05	Pelastaminen konetikkailla	Räddning med maskinstege	
06	Pelastaminen kannettavilla tikkailia	Räddning med bärbara stegar	
07	Pelastaminen nostolavalla	Räddning med hävare	
08	Pelastaminen köyttä käyttäen	Räddning med användning av brandlina	Selite muuttunut 1.1.2008
09	Irrottaminen	Löstagning	
10	Murtaminen	Inbrytning	
11	Raivaus	Röjning	
12	Savutuuletus	Rökventilering	
13	Imeytyt	Utsugning	
14	Vuodon tukkiminen	Tilltappande av läcka	
15	Neutralointi	Neutralisering	
16	Leviämisen estäminen	Hindrande av spridning	
17	Vaarallisen aineen poisto	Avlägsnande av farligt ämne	
18	Vaahdotus	Beläggning med skum	
26	Sammutus vedellä jäähdyttämällä	Släckning genom kylning med vatten	
19	Muu jäähdytys	Annan kylning	
20	Laimennus	Utspädning	
21	Ensihoito	Akutvård	
22	Imurointi	Uppsugning	
23	Puomitut	Utläggning av länsor	
24	Kerääminen	Uppsamling	
25	Lisävahingon estäminen	Förhindrande av ytterligare skador	
98	Ei toimenpiteitä	Inte åtgärder	Lisätty 1.1.2004
99	Muu	Annan	

Pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä saatetaan tarvita pelastustoimintamenetelmissä 1-11, 14,16,17 ja 26, koska niissä palo on pelastustoimintamenetelmän mukaan sellainen, johon on tehty pelastussukellus tai joissa ihmisiä saatetaan vielä pelastaa tai joissa tilanne voi olla nopeasti laajenemassa ja saatavissa pelastussukelluksella hallintaan. Jos pelastustoimintamenetelmänä on mainittu edes yksi näistä, on tehtävä laskettu sellaiseksi, jossa pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä on saatettu tehdä.

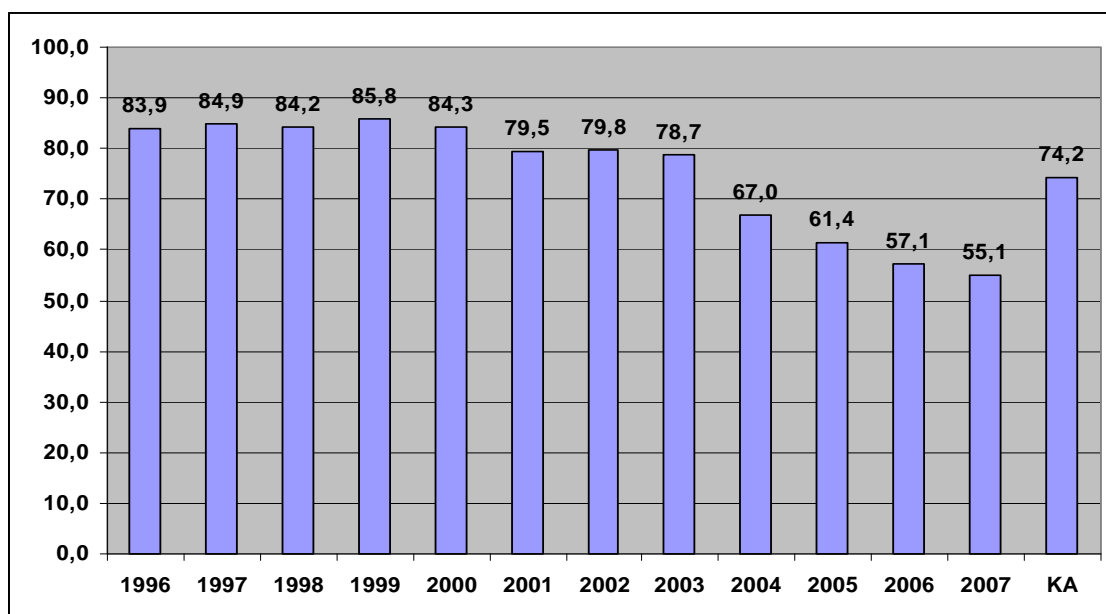
Muut menetelmät ovat sellaisia, joissa pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä ei todennäköisesti tarvita, koska käytetyn pelastustoimintamenetelmän mukaan kyse on joko ulkoapäin sammuttamisesta, vakiintuneen tilanteen hallinnasta tai jo sammuneen palon jälkitorjuntatoimenpiteistä.

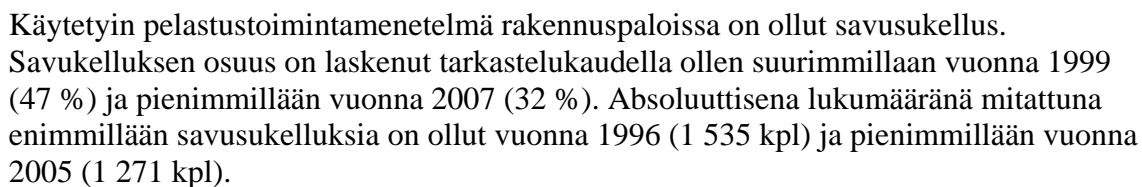
4.1.1 Rakennuspalot

Jokaisessa rakennuspalossa on käytetty pääasiallisina pelastustoimintamenetelminä joitakin edellä mainituista luokista. Tässä tarkastelussa on käyty läpi kaikki rakennuspaloissa käytetyt pelastustoimintamenetelmät vuosina 1996 - 2007. Rakennuspaloja on ollut n. 41 500 mainittuna ajanjaksona.

Pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä (luokat 1-11,14, 16, 17 ja 26) on mahdollisesti tarvittu taulukossa 10 esitetysti niissä rakennuspaloissa, joissa pelastustoimintamenetelmä on mainittu.

Taulukko 10 Pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävien tehtävien suhteellinen osuus (%) rakennuspaloissa 1996 - 2007 niissä tehtävissä, joissa pelastustoimintamenetelmä on mainittu.

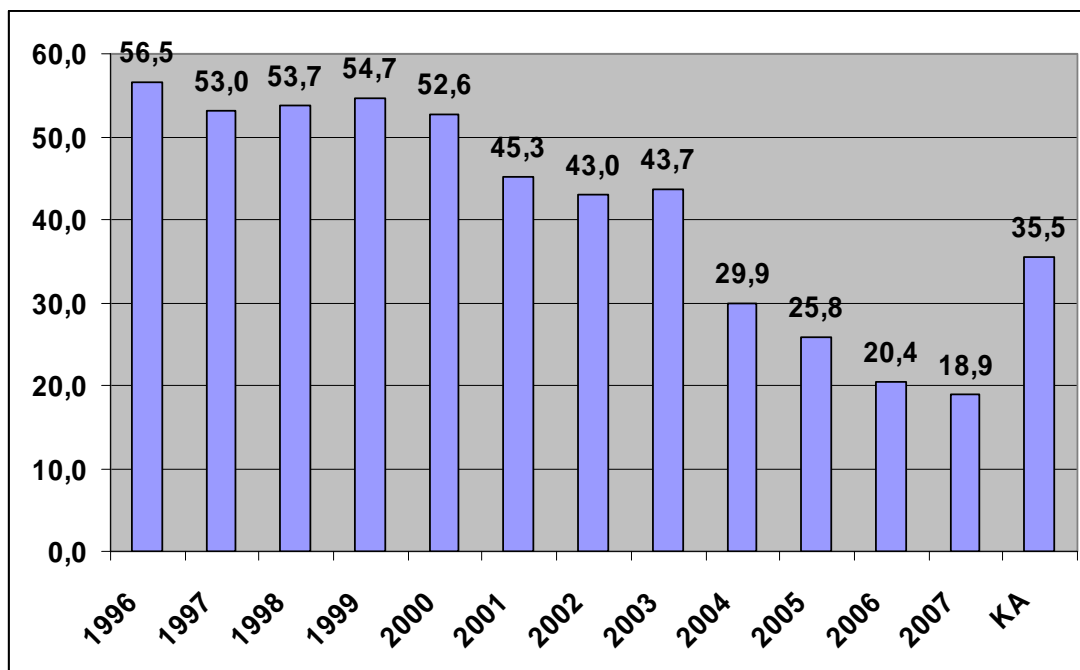
Tämän takia tarkastelussa on otettu huomioon vain ne tehtävät, joissa pelastustoimintamenetelmää kuvaava kohta on täytetty. Vuosien 1996-2007 rakennuspaloista luokkiin 1-11, 14, 16, 17 ja 26 kuuluneiden menetelmien osuuden keskiarvo on n. 74 prosenttia toisin sanoen pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä on todennäköisesti tarvittu 74:ssä prosentissa rakennuspaloja.

4.1.2 Muu tulipalo

Muita tulipaloja on ollut 1996-2007 kaiken kaikkiaan 44 573 kpl ja pelastustoimintamenetelmää kuvaava kohta on jätetty tyhjäksi lähes 40 prosentissa tehtävistä eli kaiken kaikkiaan 17 797 tapauksessa. Alla olevissa taulukoissa edellä mainitut 40 prosenttia tehtävistä on jätetty laskennasta pois kokonaan.

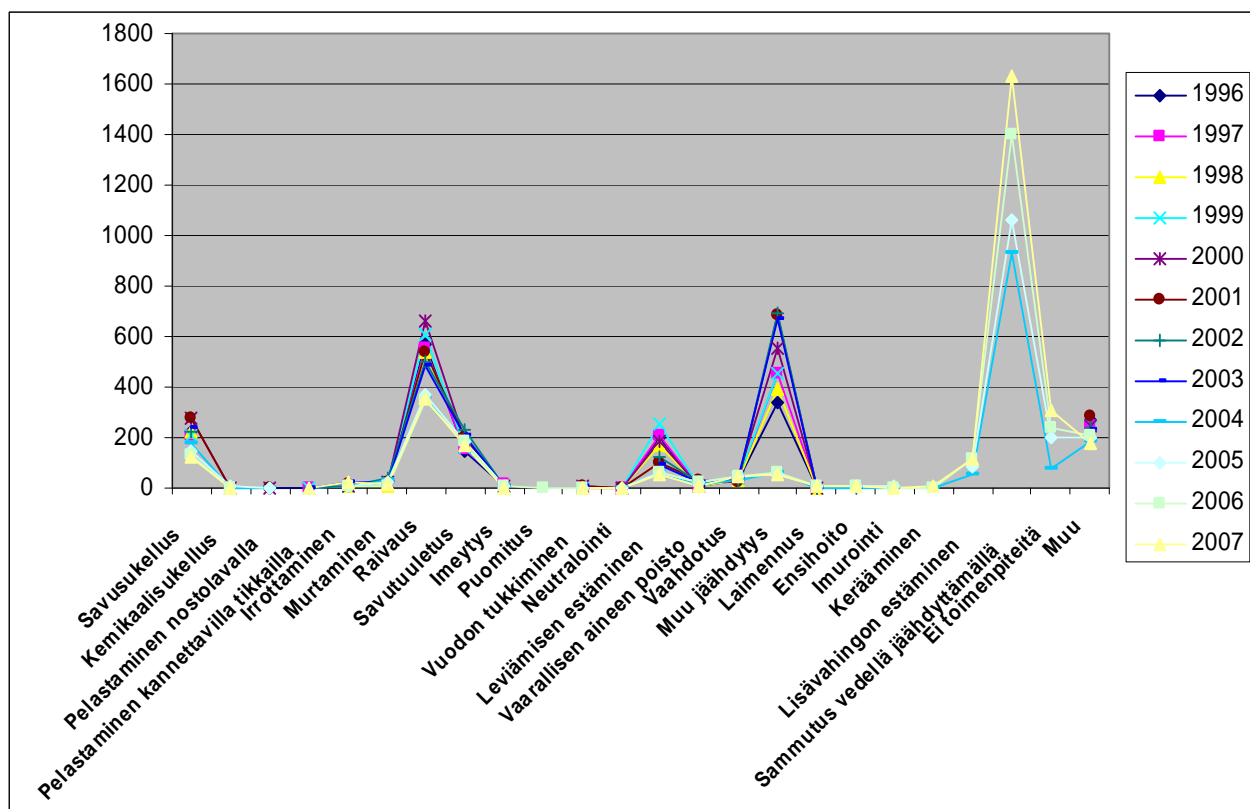
Luokkiin 1-11, 14, 16, 17 ja 26 kuuluneita tehtäviä eli pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttäviä tehtäviä on ollut 1996-2007 keskimäärin n. 35,5 prosentissa tehtävistä. Vuosittain em. luokkiin kuuluvien tehtävien suhteellinen osuus on esitetty taulukossa 12.

Taulukko 12 Muissa tulipaloissa pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä todennäköisesti edellyttävien tehtävien suhteellinen osuus (%) 1996 - 2007 niissä tehtävissä, joissa pelastustoimintamenetelmä on mainittu.

26 776 tehtävässä, jossa pelastustoimintamenetelmä on mainittu, käytetyin pelastustoimintamenetelmä on ollut vedellä jäähdyttäminen. Tämän jälkeen raivaus ja muu jäähdytys ovat olleet lähimain samalla tasolla ja kolmannessa ryhmässä luokka muu, leviämisen estäminen ja savusukellus.

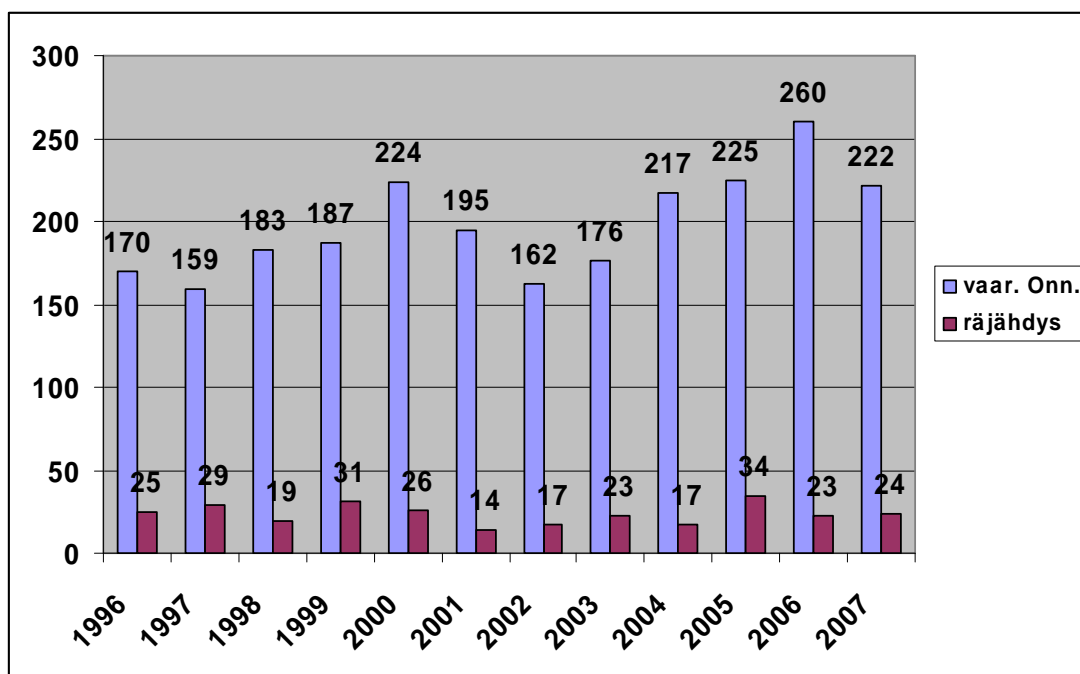
Taulukko 13 Käytetty menetelmä niissä tehtävissä (26 776 kpl), joissa se on mainittu.

4.2 Muut onnettomuudet

Vaarallisten aineiden aiheuttamia onnettomuuksia ja räjähdyksiä tapahtuu Suomessa melko harvoin. Oheisessa taulukossa on poimittu kaikki vaarallisten aineiden aiheuttamat onnettomuudet ja räjähdykset 1996-2007. Sortumia on Prontoon tilastoitu 2006 lähtien ja niitä oli koko maassa 4 vuonna 2006 ja 8 vuonna 2007.

Taulukko 14 Vaarallisten aineiden aiheuttamat onnettomuudet ja räjähdys/räjähdysvaarat Suomessa 1996 - 2007 (kpl).

Vaarallisten aineiden aiheuttamat onnettomuudet, räjähdys ja sortumat on laskettu 100-prosenttisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttäneiksi tehtäviksi, vaikka niissä ei kaikissa pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä tehdäkään.

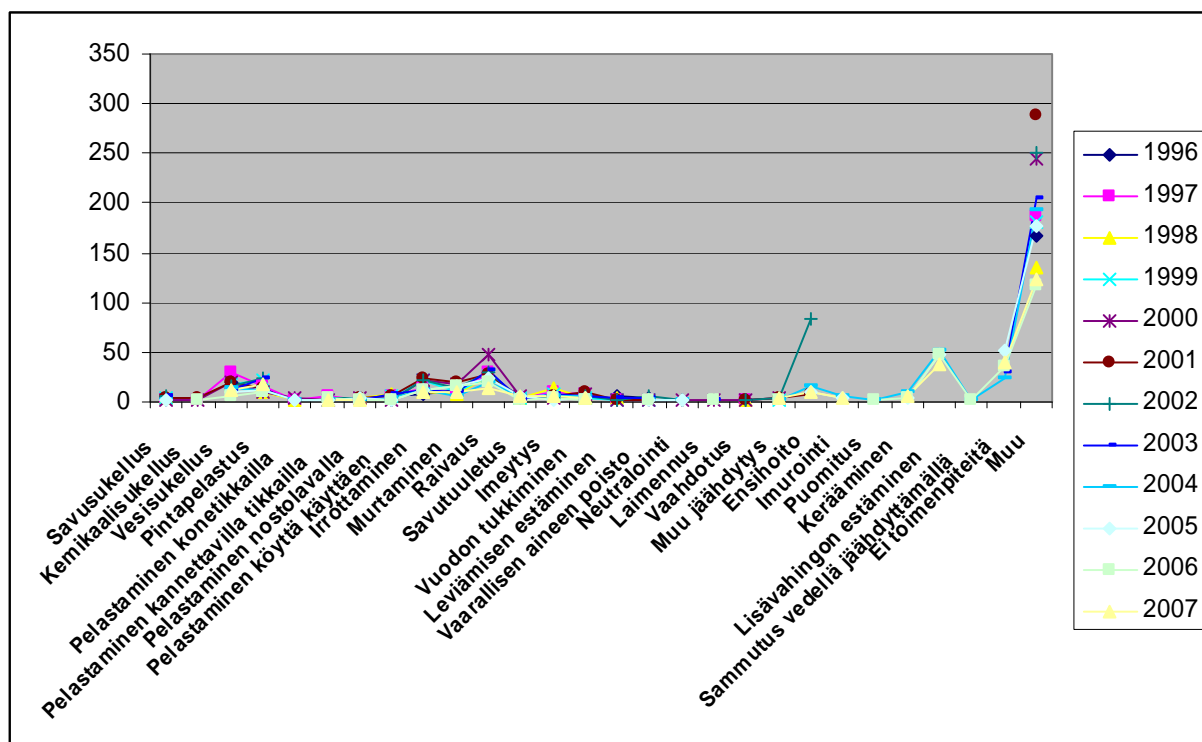
4.3 Muut tehtävät

4.3.1 Muu pelastustehtävä

Muita pelastustehtäviä on ollut tarkastelujaksolla 8 050, joista 3 857:ssä eli 47,9 prosentissa on jätetty pelastustoimintamenetelmää kuvaava kohta tyhjäksi ja niitä tehtäviä ei ole laskettu mukaan seuraavissa taulukoissa. Näiden tehtävien osalta pitää käydä läpi onnettomuusselosteet ennen kuin niistä voidaan tehdä pidemmälle meneviä johtopäätöksiä.

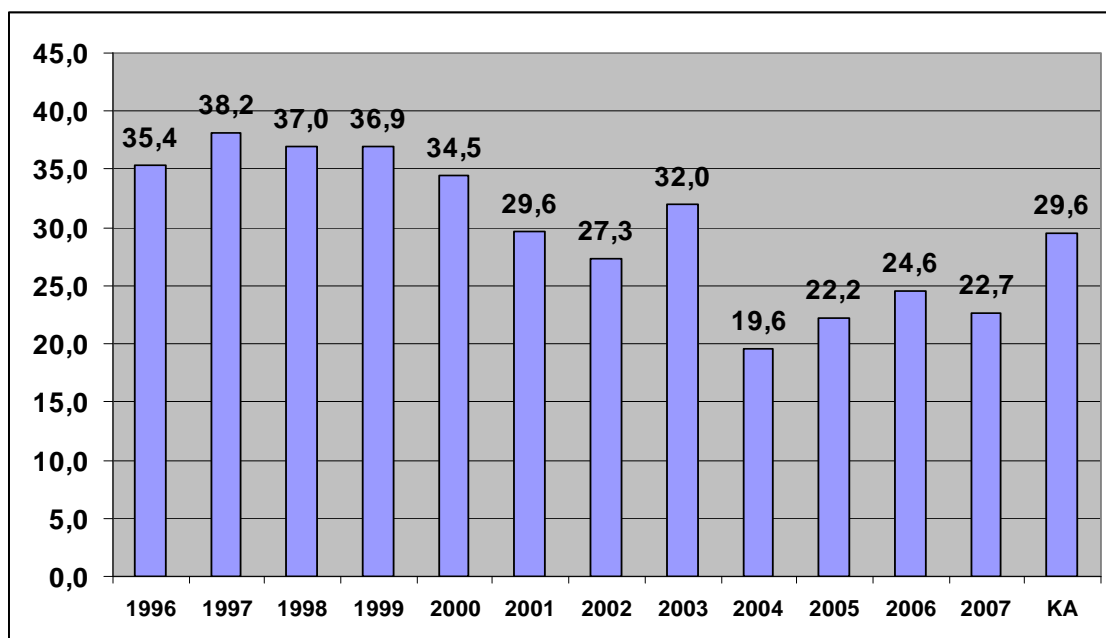
Muiden pelastustehtävien pelastustoimintamenetelmät 1996-2007 on esitetty taulukossa 15 absoluuttisina lukumäärinä.

Taulukko 15 Muissa pelastustehtävissä käytetty ensisijainen pelastustoimintamenetelmä 1996 - 2007.

Pelastustoimintamenetelmä on kuitenkin raportoitu 4 193:ssä tehtävässä eli 52,1 prosentissa ja niiden mukaan tarkastelujaksolla keskimäärin 29,6 prosenttia tehtävistä kuuluu luokkiin 1-11, 14, 16, 17 ja 26 eli niissä pelastussukellusta, pintapelastusta tai korkealla työskentelyä on tehty tai niissä onnettomuus on ollut vielä nopeasti laajenevassa vaiheessa tai ihmisiä on vielä saatettu pelastussukelluksella tai korkealla työskentelyllä pelastaa.

Taulukko 16 Pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä vaatineiden muiden pelastustehtävien suhteellinen osuus (%) kaikista luokkaan muut pelastustehtävät kuuluneista tehtävistä.

4.3.2 Ihmisen pelastaminen

Ihmisen pelastaminen on jaettu seuraaviin luokkiin:

1. Pelastaminen veden varasta/pelastussukellus
2. Pelastaminen loukusta, kuilusta, sortumasta tai kaivosta
3. Pelastaminen vaaraa aiheuttavasta paikasta tai tilanteesta
4. Maastopelastustehtävä
5. Muu pelastustehtävä
6. Pelastaminen paikasta, josta ei aiheudu välitöntä vaaraa
7. Hissistä pelastaminen

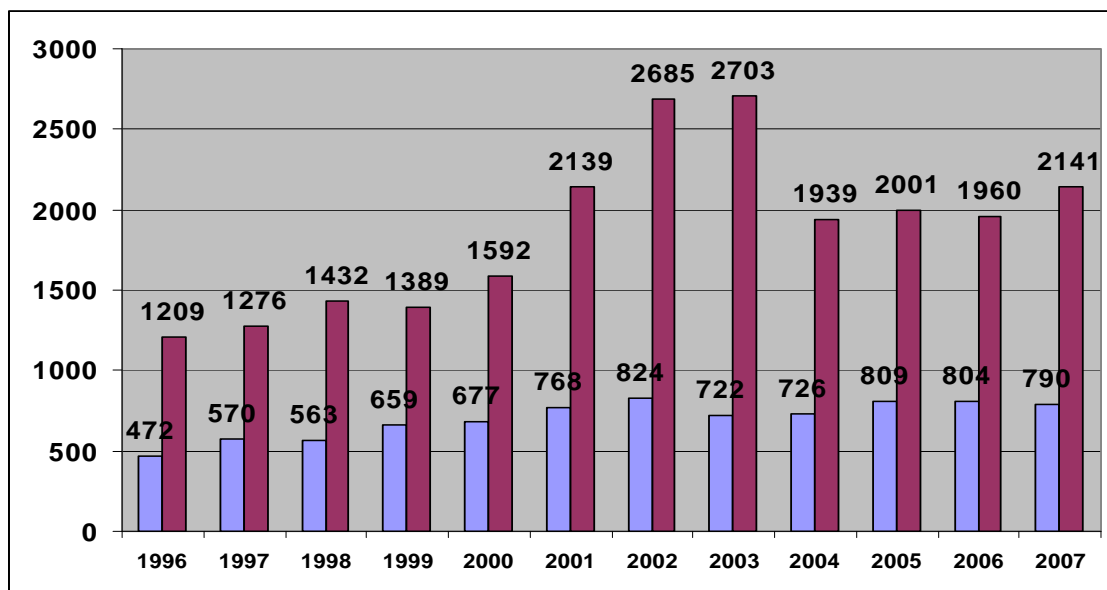
Ihmisen pelastamistehtävistä luokat 1-3 ovat sellaisia, joissa pelastussukellus- tai korkealla työskentelyvalmiutta mahdollisesti tarvitaan. Luokat 4-7 ovat sellaisia, joissa pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä ei todennäköisesti tehdä.

Ihmisen pelastamistehtäviä on ollut tarkastelujaksolla n. 22 500. Taulukossa 17 sinisellä palkilla eli vuosittain lukumääräisesti pienemmällä palkilla on tehtävät, jotka kuuluvat luokkiin 1-3. Punaisella eli jälkimmäisellä palkilla on luokkiin 4-7 kuuluvat tehtävät.

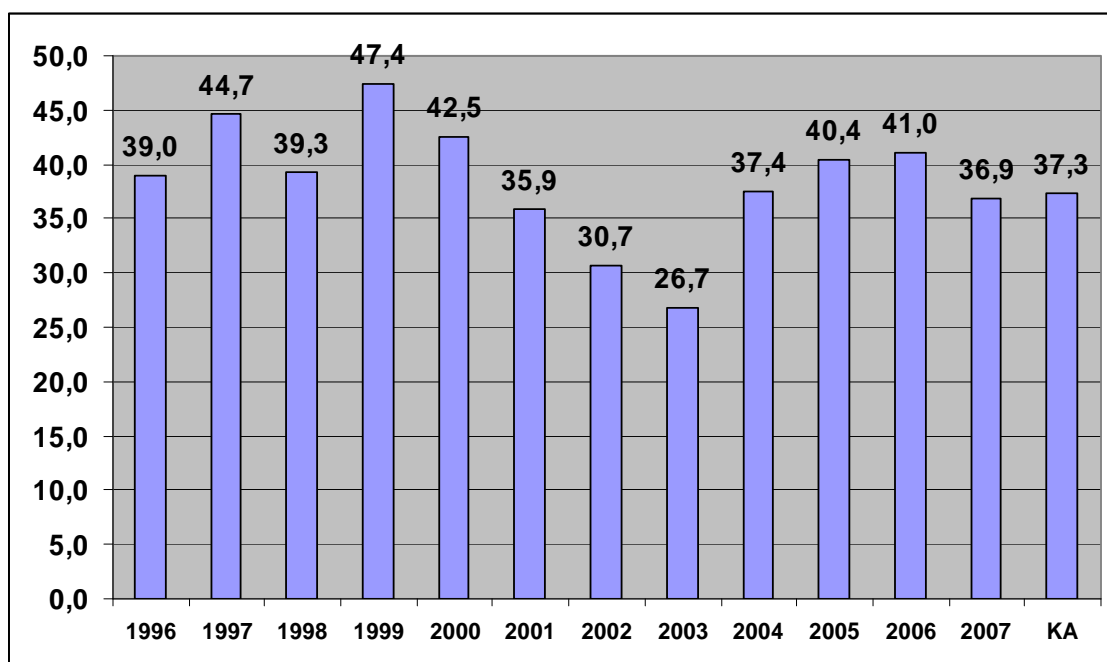
Taulukossa 18 esitetyllä tavalla ihmisen pelastamistehtävissä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä on saatettu tehdä tarkastelujaksolla n. 37:ssä prosentissa ihmisen

pelastamistehtävistä. Mainittakoon, että luokkiin 1-3 kuuluneista 8 384:sta tehtävästä pelastustoimintaa kuvaava kohta on jätetty tyhjäksi 3 690 tehtävässä eli 44:ssä prosentissa kyseisiä tehtäviä. Kuitenkin ne on laskettu mukaan taulukoihin 17 ja 18 pelastustehtävän paikan ja luonteen takia.

Taulukko 17 Ihmisen pelastamistehtävät 1996 - 2007. Kunkin vuoden ensimmäinen palkki kuuluu luokkaan 1-3 ja jälkimmäinen palkki luokkaan 4-7.

Taulukko 18 Ihmisen pelastamistehtävien suhteellinen osuus (%) kaikista ihmisen pelastamistehtävistä, joissa on vaadittu pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä.

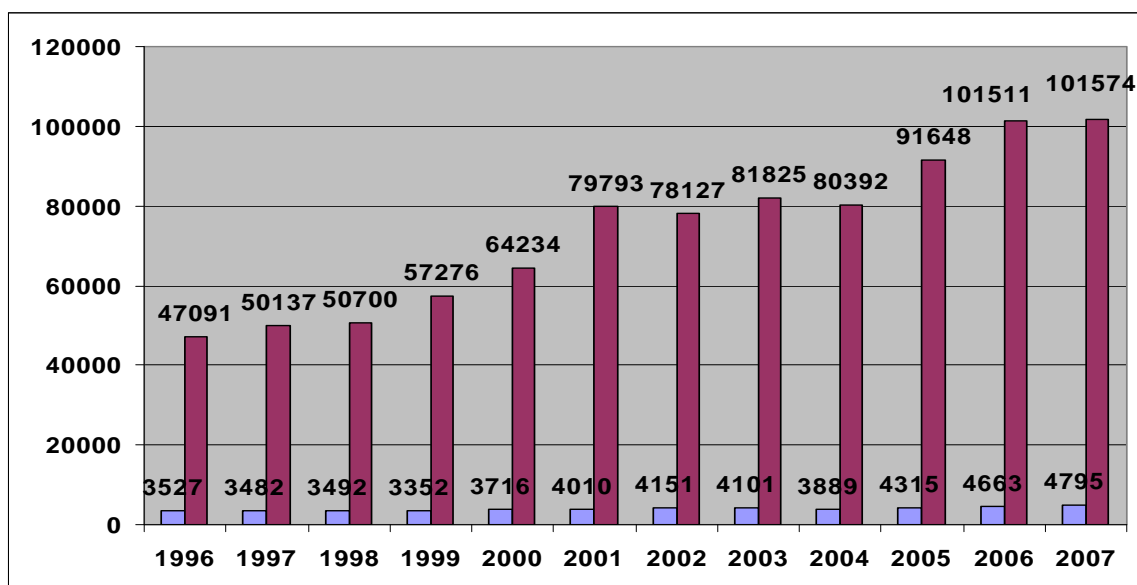
4.4 Pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävien tehtävien osuus pelastustehtävistä

Tässä luvussa jokainen onnettomuustyyppi, jossa pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä on saatettu tehdä, on analysoitu käytetyn pelastustoimintamenetelmän mukaan paitsi ihmisen pelastamistehtävässä pelastustehtävän paikan ja luonteen mukaan. Käytetty pelastustoimintamenetelmä osoittaa sen, onko onnettomuus nopeasti laajenevassa mutta vielä tehokkaalla toiminnalla hallintaan saatavassa vaiheessa vai sellaisessa vaiheessa, jossa lähinnä suojataan muuta omaisuutta tai tehdään varmistavia toimenpiteitä.

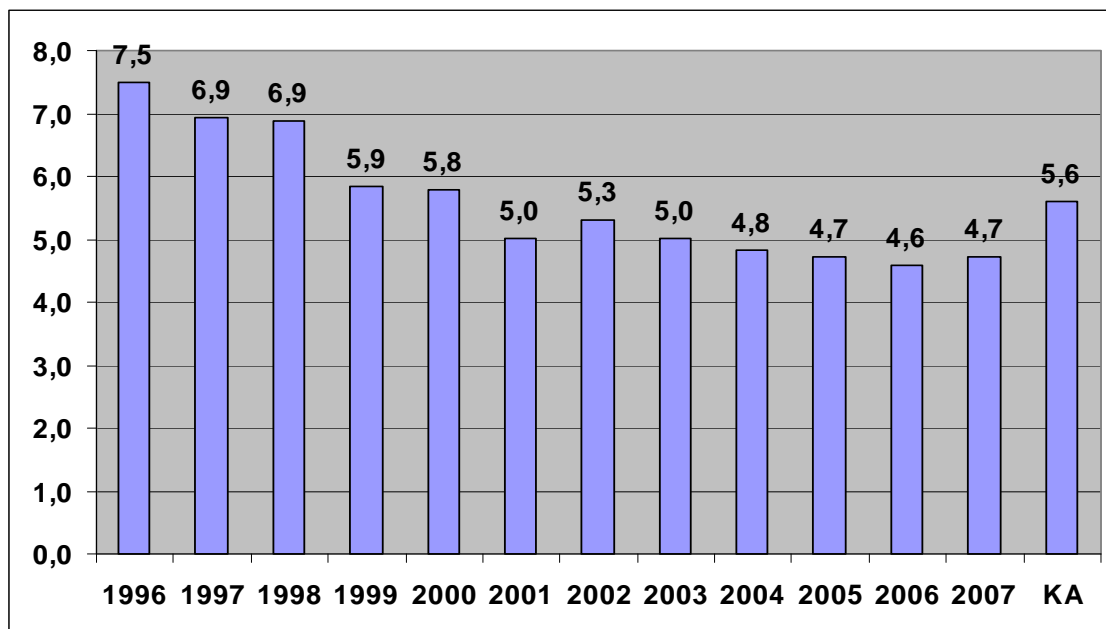
Edellä mainituilla perusteilla tehdyn analyysin mukaan pelastustoimen tehtävistä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä on lukumääräisesti tarvittu taulukon 19 mukaisesti. Pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä vaatineiden tehtävien lukumäärä on kasvanut n. 35 prosentilla vuodesta 1996 vuoteen 2007. Samana aikana rakennuspalojen, muiden tulipalojen, vaarallisten aineiden onnettomuuksien, räjähdysten/räjähdysvaaratilanteiden, ihmisen pelastamistehtävien ja muiden pelastustehtävien lukumäärä eli niiden tehtävien lukumäärä, joissa pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä on saatettu tarvita, on kasvanut 8 418:sta 11 707:teen eli n. 39:llä prosentilla.

Pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä vaatineiden tehtävien suhteellinen osuus kokonaistehtävämäärästä on esitetty taulukossa 19. Taulukoihin 19 ja 20 on laskettu mukaan vain ne tehtävät, joissa tässä luvussa aiemmin esitetyllä tavalla pelastustoimintamenetelmä on täytetty onnettomuusselosteeseen.

Taulukko 19 Pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä vaatineiden tehtävien lukumäärä (sininen) ja kokonaistehtävämäärä (punainen) 1996 - 2007.

Taulukko 20 Pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä vaatineiden tehtävien suhteellinen osuus (%) kokonaistehtävämäärästä 1996 - 2007.

Suomessa on tapahtunut sellaisia onnettomuuksia, joissa pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä on mahdollisesti tehty, keskimäärin n. 13,1 prosenttia tehtävistä (ks. taulukko 5). Pelastustoimintamenetelmänalyysin perusteella pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttäneiden tehtävien osuus on ollut keskimäärin 5,6 prosenttia (taulukko 20).

Jatkossa on olennaista määritellä, millainen pelastusyksikkö kykenee aloittamaan pelastustoiminnan maastopaloissa, liikennevälinepaloissa, liikenneonnettomuuksissa, luonnononnettomuuksissa, öljyvahingoissa, tarkastus- ja varmistustehtävissä, vahingontorjuntatehtävissä, avunantotehtävissä ja ensivastetehtävissä.

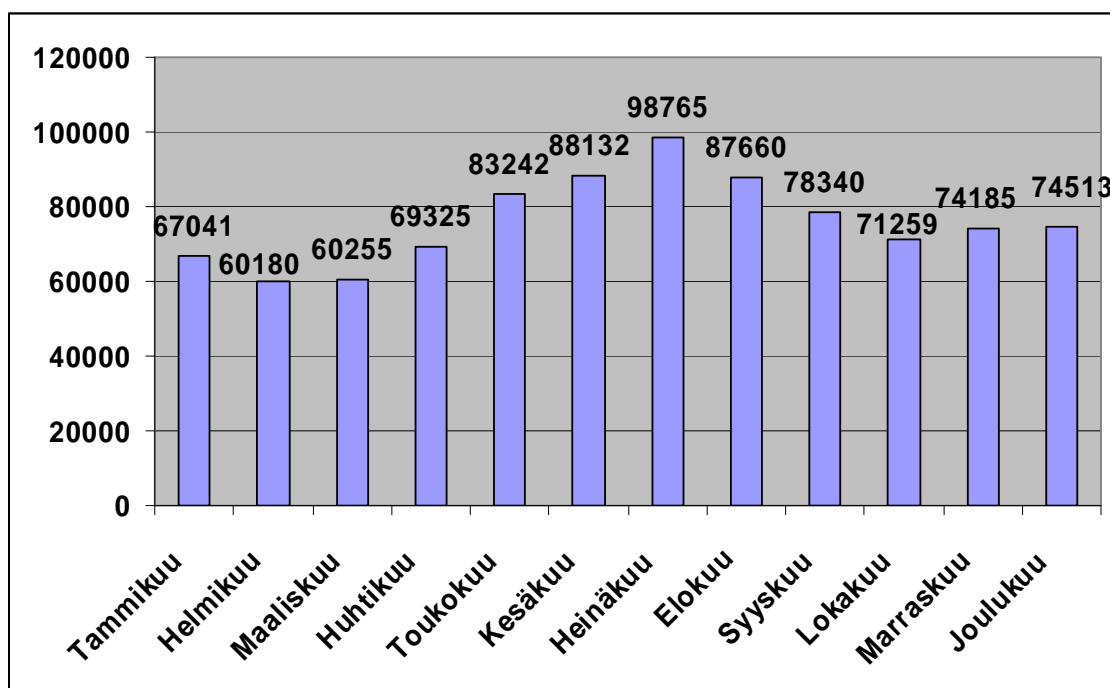
5 Pelastustehtävien jakautuminen vuodenajan ja vuorokaudenajan mukaan

Tehtävätyypin lisäksi pelastustoimen mitoituksen ja suorituskyvyn kannalta olennaista on tehtävien ja vahinkojen jakautuminen eri vuorokaudenaikoina. Pelastustoimen mitoituksen kannalta merkittävimmässä ohjeessa eli toimintavalmiusohjeessa ei ole selkeästi erotettu eri vuoden- tai vuorokaudenaikoja vaan riskialueet määritellään asukastiheyksien ja rakennusalojen perusteella. Toimintavalmiusohjeessa mainittua vaihtoehtoista tapaa määrittää riskejä, joka perustuu viimeisen viiden vuoden tilastotiedon pohjalta, ei kuitenkaan pelastustoimen alueilla ole tiettävästi käytetty.

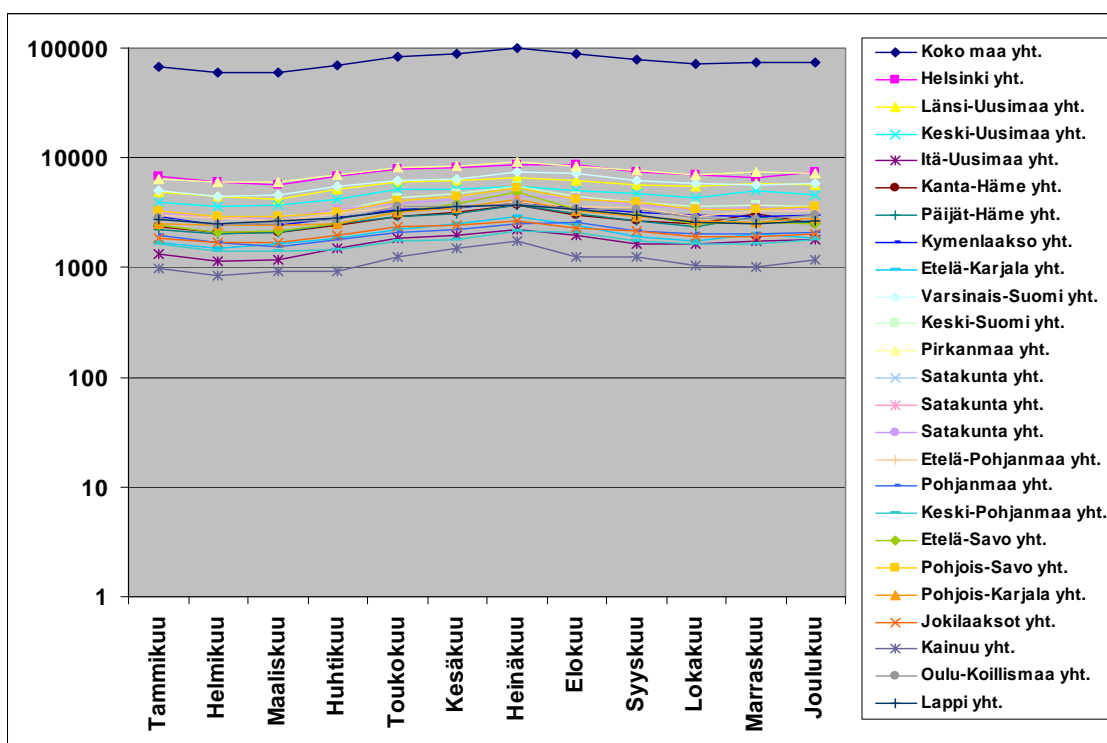
Valtakunnallisesti pelastustoimen tehtävät ovat jakautuneet vuodenajan mukaan taulukossa 21 ja vuorokaudenajan mukaan taulukossa 23 esitetysti sekä pelastustoimen alueittain vuodenajan mukaan taulukossa 22 ja vuorokaudenajan mukaan logaritmisella asteikolla mitattuna taulukossa 24.

Pelastustoimen tehtäviä on ollut 1996-2007 kesäa aikana selvästi enemmän kuin syksyllä tai talvella. Heinäkuussa pelastustoimen tehtäviä on ollut kaikkein eniten ja niitä on ollut 1,6-kertainen määrä helmi-, maaliskuun tehtävämäärään verrattuna. Pelastustoimen alueittain pelastustehtävät ovat jakautuneet samalla tavalla (ks. taulukko 22). Liitteessä 3 on esitetty vuodenajan mukainen vaihtelu pelastustoimen alueittain ja alueiden sisällä kunnittain.

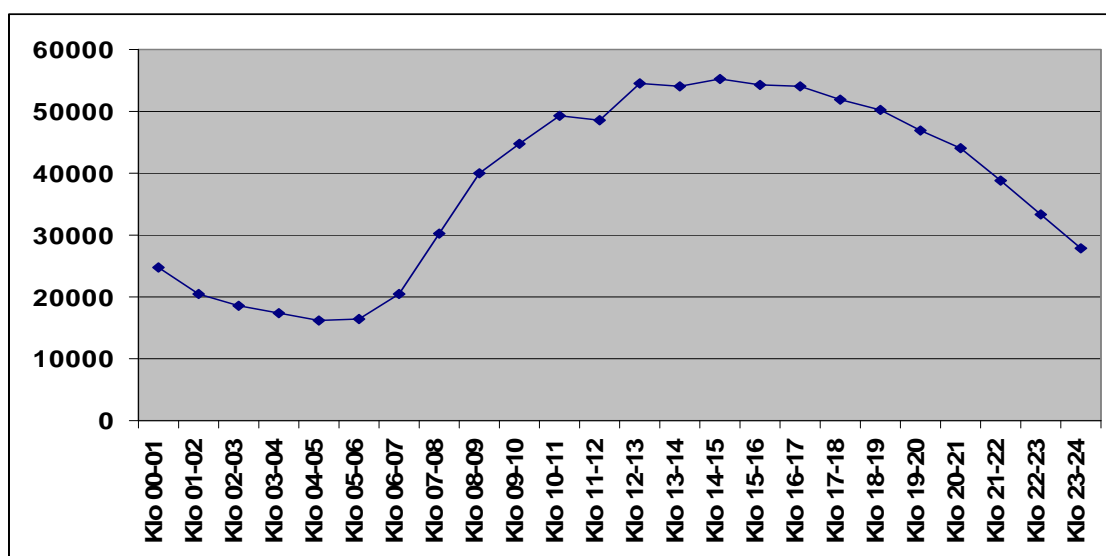
Taulukko 21 Pelastustehtävien jakautuminen vuodenajan mukaan valtakunnallisesti 1996 - 2007.

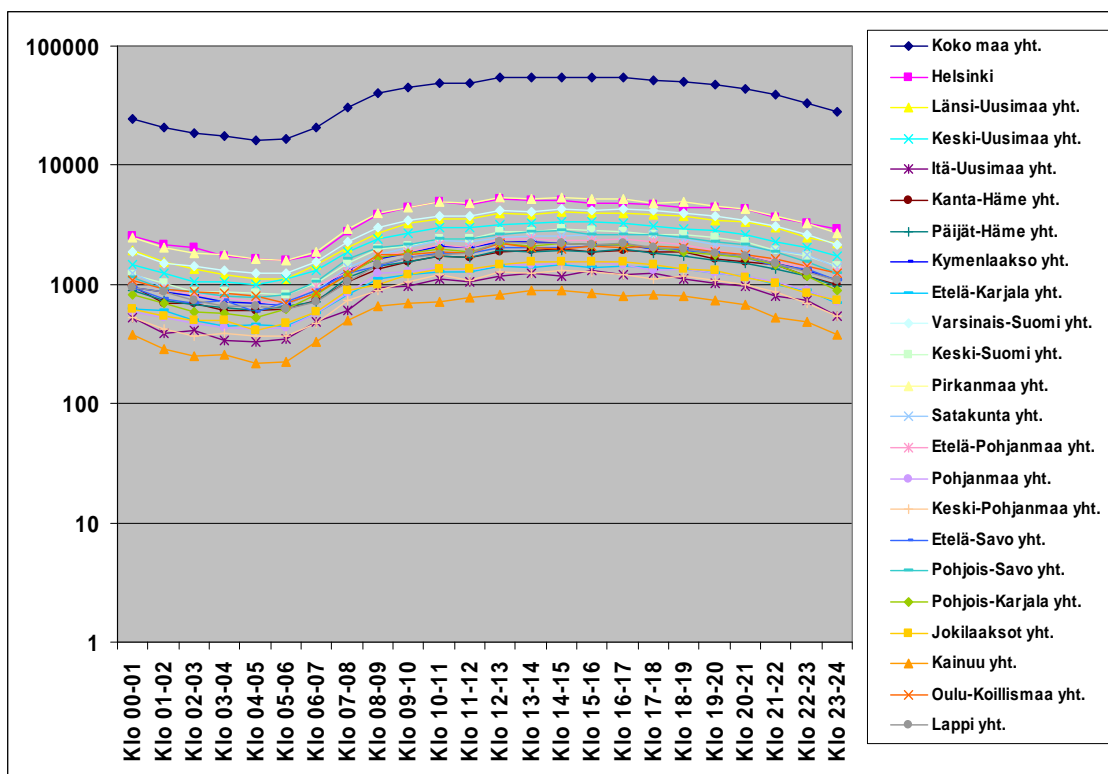
Taulukko 22 Pelastustehtävien jakautuminen vuodenajan mukaan pelastustoimen alueittain 1996 - 2007 (logaritminen asteikko)

Taulukko 23 Pelastustehtävien jakautuminen vuorokaudenajan mukaan valtakunnallisesti 1996-2007.

Taulukko 24 Pelastustehtävien jakautuminen logaritmisella asteikolla mitattuna pelastustoimen alueittain 1996 - 2007. Vertailukäyränä on valtakunnallinen vuorokaudenajan mukaan vaihteleva käyrä.

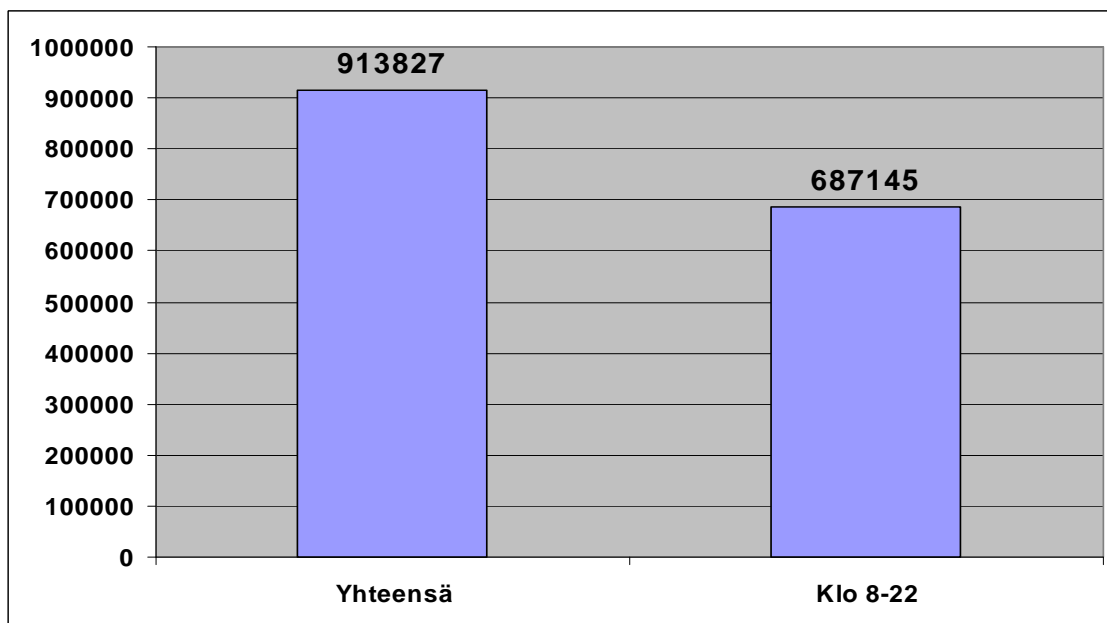
Taulukosta 24 voimme nähdä, että kaikilla pelastustoimen alueilla pelastustehtävät noudattelevat samaa kaavaa ts. pelastustehtävien määrä on alkanut kasvaa aamulla klo 6-8 ja ne ovat nousseet huippuunsa iltapäivällä klo 14-16 tienoilla ja ovat taas alkaneet selkeästi laskea klo 19-21 vaiheilla. Alimmillaan pelastustehtävien määrä on ollut klo 02-06 ja enimmillään klo 12-18. Enimmillään vuorokauden aikana pelastustehtäviä on ollut n. 3,3-kertainen määrä vuorokauden alimpaan tasoon verrattuna. Pelastustehtävistä 75,2 prosenttia on toteutunut klo 8-22 (ks. taulukko 25). Liitteessä 2 on esitetty pelastustoimen alueittain ja kunnittain pelastustehtävien vaihtelu vuorokaudenajan mukaan 1996-2007.

Liitteen 2 taulukoiden perusteella voidaan havaita, että pienissä kunnissa yöaika on ollut suhteessa hiljaisempi päivään verrattuna kuin suurissa kunnissa eli suhteellinen vaihtelu tehtävämäärissä on ollut suurempi pienissä kuin suurissa kunnissa vuorokaudenajan mukaan.

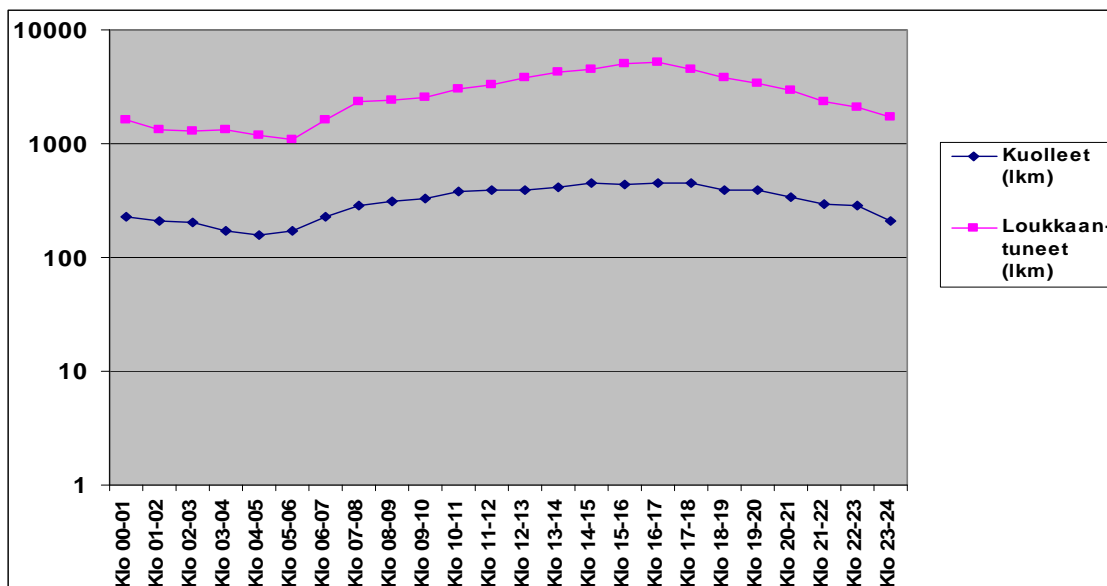
Henkilövahinkoja tarkasteltaessa menehtyneiden ja loukkaantuneiden määrät ovat noudattaneet samaa kaavaa kuin pelastustehtävätkin vuorokaudenajan mukaan

tarkasteltuna. On tietenkin loogista, ett loukkaantumisia ja menehtymisiä on tapahtunut enemmän silloin, kun hälytysluonteisia tehtäviäkin on ollut. Taulukossa 26 on logaritmisella asteikolla esitettyä menehtyneiden ja loukkaantuneiden määrät 1996-2007 vuorokaudenajan mukaan. Taulukossa 29 on esitetty henkilö- ja omaisuusvahinkojen suhteellinen osuus kokonaisvahingoista klo 8-22.

Taulukko 25 Pelastustehtävien lukumäärä 1996 - 2007 yhteensä ja tehtävien määrä klo 8-22.

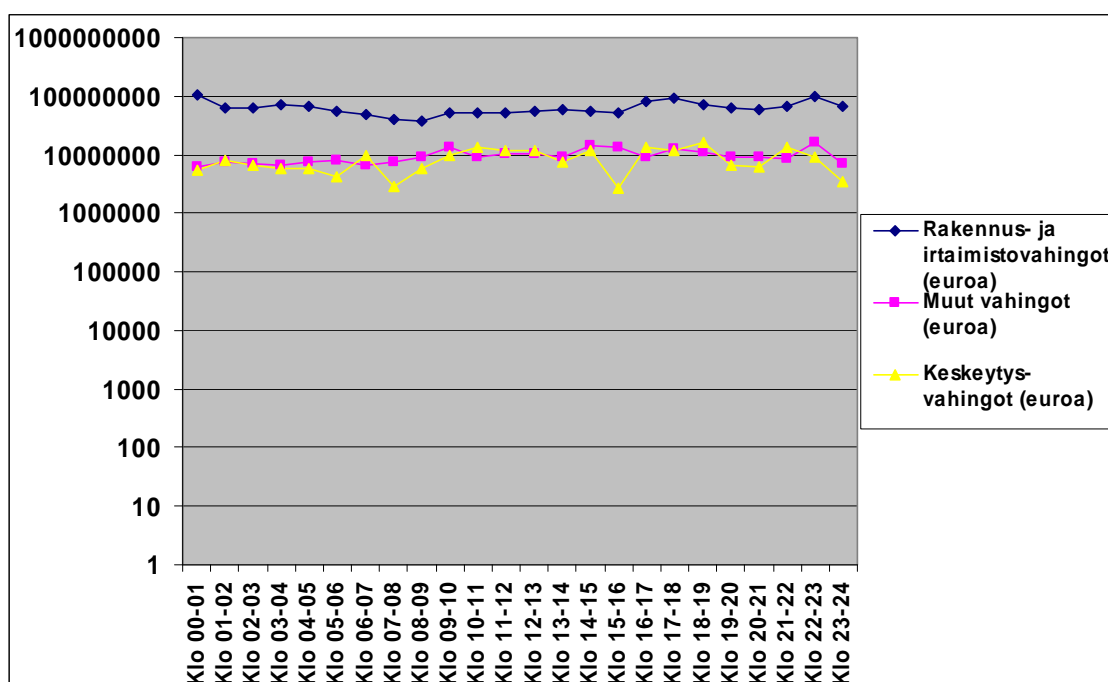

Taulukko 26 Menehtyneet ja loukkaantuneet vuorokauden ajan mukaan tarkasteltuna 1996 - 2007.

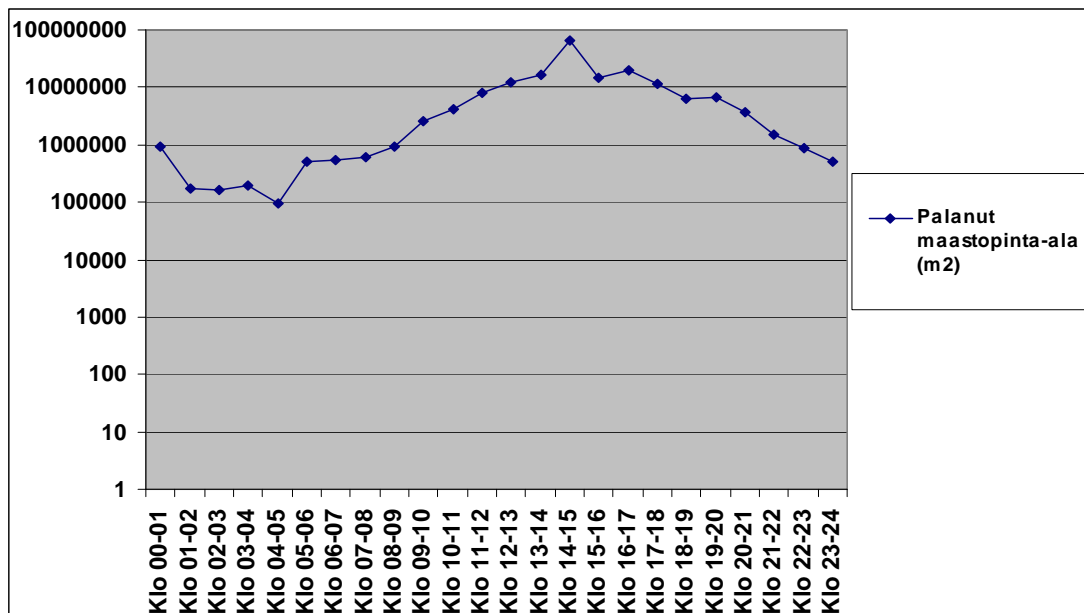

Omaisuu vahingot eivät ole noudattaneet samanlaista kaavaa kuin henkilövahingot. Rakennus- ja irtaimistopalovahingot euroina ovat olleet suurimmillaan klo 00-01 ja muutenkin palovahingot ovat olleet päivällä pienemmät kuin yöllä. Muiden vahinkojen ja keskeytysvahinkojen vaihtelu on ollut tasaisempaa mutta niissäkin vahinkohuiput ovat pääsääntöisesti olleet päivällä (ks. taulukko 27). Maastopalovahingot palaneena pinta-alana ovat olleet suurimmillaan päiväaikaan (ks. taulukko 28).

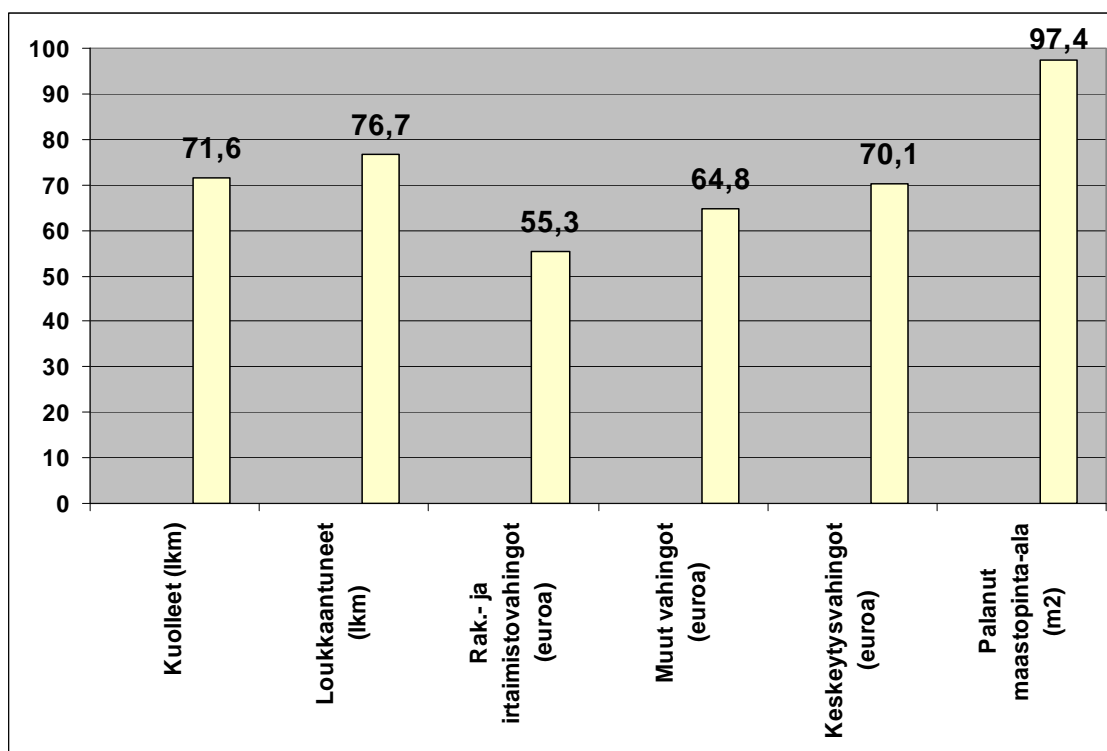
Taulukko 27 Omaisuusvahingot vuorokaudenajan mukaan tarkasteltuna 1996 - 2007 (logaritminen asteikko).

Taulukko 28 Maastopalovahingot 1996 - 2007 (logaritminen asteikko).

Taulukko 29 Henkilö- ja omaisuusvahinkojen suhteellinen (%) osuus kokonaisvahingoista 1996- 2007 klo 8-22. Menehtyneiden ja loukkaantuneiden osuus kokonaislukumäärästä, omaisuusvahingoista vahinkojen osuus euromääräisistä kokonaisvahingoista ja maastopalovahinkojen osuus palaneesta kokonaispinta-alasta.

6 Pelastustehtävien määrä ja kesto sekä vahvuustietoja paloasemittain

Pelastustoimen alueilla pelastustoimintaan osallistuu päätoimisia, sivutoimisia ja vapaaehtoisia henkilöitä. Tässä luvussa tarkastellaan pelastustehtävien määrää ja kestoja paloasemittain sekä voimavaroja siitä näkökulmasta, millä asemilla on jatkuvasti henkilöstöä ja millä osan aikaa vuorokaudesta eli esim. paloasema on miehitetty virka-aikana klo 8-16 ja muuna aikana on ns. vapaamuotoinen varallaolo tai jokin muu järjestely, jolla hälytysluontoiset tehtävät hoidetaan virka-ajan ulkopuolella.

Tässä luvussa tarkastellaan ainoastaan pelastustoimen henkilöstön ns. hälytysluontoisia pelastustehtäviä. Hälytyksiin kuuluva aika on laskettu siitä, kun hälytys on pelastushenkilöstölle tullut aina siihen saakka, kunnes pelastushenkilöstö saapuu takaisin asemalle. Sairaankuljetustehtäviä ei ole laskettu mukaan. Hälytysten määrä ja

kesto paloasemittain on laskettu neljältä viimeisimmältä vuodelta eli 2004-2007. Raporttiin on otettu tiedot jokaisen alueen vähintään kymmeneltä vilkkaimmalta paloasemalta tai jokaiselta päätoimisesti miehitetyltä asemalta. Tiedot on otettu Pronto-tietokannan hälytystietoraportista.

Pelastushenkilöstön muut tehtävät kuten koulutukset, huollot, harjoitukset, palotarkastukset ym. tehtävät eivät sisälly esitettyihin lukuihin vaan ne on hoidettava näiden ns. hälytysluontoisten tehtävien lisäksi.

Tarkoituksena on selvittää, kuinka paljon hälytyksiä vuorokaudessa paloasemittain tulee ja kuinka paljon aikaa käytetään hälytysluontoihin tehtäviin. Tämän lisäksi tarkastellaan voimavaroja. Paloasemien vahvuustaulukoissa on otettu huomioon vain esimiehet ja palomiehet vuorokauden aikana. Ensihoidon/sairaankuljetuksen yksiköt ja niissä oleva henkilöstö on myös otettu huomioon mutta voimavaroilla hoidetaan ensihoito-/sairaankuljetustehtävät, joita tässä raportissa ei ole laskettu tilastoihin mukaan (ensivastetehtävät on laskettu tämän raportin lukuihin mukaan). Palopäälylystää ei ole laskettu näihin lukuihin mukaan.

Paloasemien vuorovahvuudet ovat tämänhetkisiä vahvuuksia. Joidenkin alueiden taulukoissa on mainittu yksikkökohtainen minimi- ja maksimi-/kirjavahvuus. Tässä raportissa ei oteta kantaa siihen, ovatko ne riittävät vai eivät, koska varsinaista tarkempaa riskitarkastelua ei tässä yhteydessä ole tehty. On hyvä kuitenkin huomauttaa, että pelastustoimen alueet tekevät palvelutasopäätökset ja pelastustoimen palvelut myös pelastustoiminnan osalta pitäisi pelastuslain mukaisesti vastata riskejä.

Aikaisemmin tässä raportissa on tuotu esiin, että pelastustehtävät noudattavat pääosin samaa kaavaa tehtävän laadun ja vuorokauden sekä vuodenajan mukaan kaikilla pelastustoimen alueilla ja alueiden sisällä niihin kuuluvissa kunnissa. Paloasemittaisen tarkastelun tarkoituksena on katsoa, miten paljon tehtäviä kullakin asemalla on ollut ja tämän perusteella voimme arvioida, miten suuren osan muodostaa rakennuspalojen, muiden tulipalojen, vaarallisten aineiden onnettomuuksien, räjähdysten / räjähdysvaaratilanteiden, sortuma-/sortumavaaratilanteiden, ihmisen pelastamistehtävien ja muiden pelastustehtävien luokat eli ne tehtävät, joissa pelastussukellusta tai korkeanpaikan työskentelyä mahdollisesti tehdään. Laskentaperusteena käytetään luvussa 4 laskettua kyseisiin tehtäväluokkiin kuuluneita tehtäviä pelastustoimen alueittain 2004 - 2007 (taulukko 6).

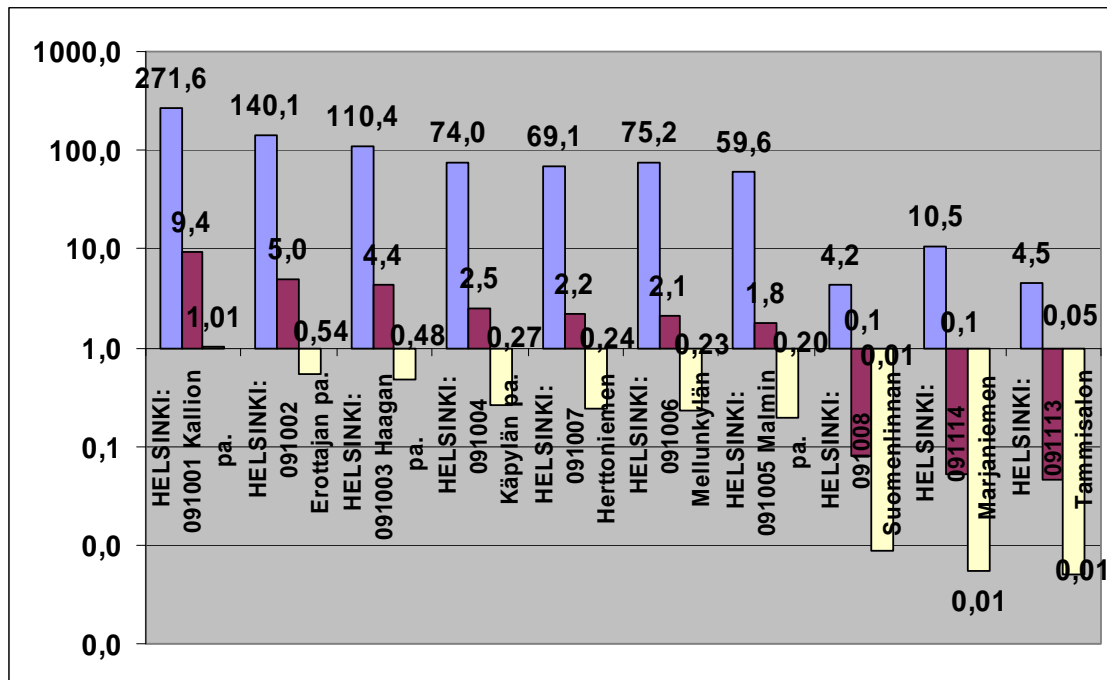
Paloasemittaisen yksikkökohtaisen tarkastelun tarkoituksena on myös tuoda esiin, millaisia ajoneuvoja tai yksiköitä asemalla on ja miten ne on miehitetty.

6.1 Helsinki

Helsingissä on seitsemän jatkuvasti miehitettyä paloasemaa: Kallio, Erottaja, Haaga, Käpylä, Malmi, Mellunkylä ja Herttoniemi sekä Suomenlinnan paloasema kesäkuukausina. Näiden lisäksi Helsingissä on 15 sopimuspalokuntaa, jotka eivät toimi ensilähdön palokuntina.

Hälytystietoraportin mukaan Helsingissä hälytyksiä on ollut asemittain vuorokaudessa (24 h) taulukossa 30 esitetysti. Hälytysten lukumäärä on vaihdellut Helsingin päätoimisesti miehitetyillä asemilla Malmin 1,8 hälytyksestä vuorokaudessa Kallion 9,4 hälytykseen vuorokaudessa. Työaika 24 tunnin vuorossa pelastustehtäviin on kulunut keskimäärin Malmin n. tunnista Kallion 4,5 tuntiin. Kallion hälytyksistä useammassa kuin yhdessä hälytyksessä vuorokaudessa on kuulunut sellaisiin tehtäväluokkiin, joissa pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä on saatettu tehdä ja esim. Malmilla kyseisiä tehtäviä on ollut vähemmän kuin kaksi viikossa.

Taulukko 30 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Helsingin pelastuslaitoksen päätoimiset voimavarat em. asemille yksiköittäin on jaettu seuraavasti:

HELSINKI: 091001 Kallion pa.	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
H10 = johtoauto		1	
H11 = pelastusauto	1	3-5	
H15 = raivaus/pioneeriauto	1	3-5	
H16 = konetikas/puomitikas/nostolava- auto		1	
H161 = sisäpihatikasauto		1(?)	
H L4 = lääkintäesimies	1		
H190 = lääkäriambulanssi			2
H191(H) = hoitotason ambulanssi			2
H192(H) = hoitotason ambulanssi			2
H193(H) = hoitotason ambulanssi			2
H194 (P) = perustason ambulanssi			2
HELSINKI: 091002 Erottajan pa.			
H21 = pelastusauto	1	3-5	
H25 = raivaus/pioneeriauto	1	3-5	
H26 = konetikas/puomitikas/ nostolava-auto		1	
H291(H) = hoitotason ambulanssi			2
H292(H) = hoitotason ambulanssi			2
H293(P) = perustason ambulanssi			2
HELSINKI: 091003 Haagan pa.			
H31 = pelastusauto	1	3-5	
H33 = säiliöauto		1	
H36 = konetikas/puomitikas/nostolava- auto		1	
H391(H) = hoitotason ambulanssi			2
HELSINKI: 091004 Käpylän pa.			
H41 = pelastusauto	1	3-5	
H47 = letkuauto		1(?)	
H491(P) = perustason ambulanssi			2
HELSINKI: 091005 Malmin pa.			
H51 = pelastusauto	1	3-5	
H53 = säiliöauto		1	
H54 = jauheauto		1	
H591(H) = hoitotason ambulanssi			2

HELSINKI: 091006 Mellunkylän pa.			
H61 = pelastusauto	1	3-5	
H66 = konetikas/puomitikas/nostolava-auto		1	
H67 = kalustauto		1(?)	
H691(H) = hoitotason ambulanssi			2
HELSINKI: 091007 Herttoniemen pa.			
H71 = pelastusauto	1	3-5	
H73 = säiliöauto		1	
H77 = kuorma-auto + erikoiskalustoa		1	
H791(P) = perustason ambulanssi			2
VALVOMO		1	
YHTEENSÄ	10	38-56	26

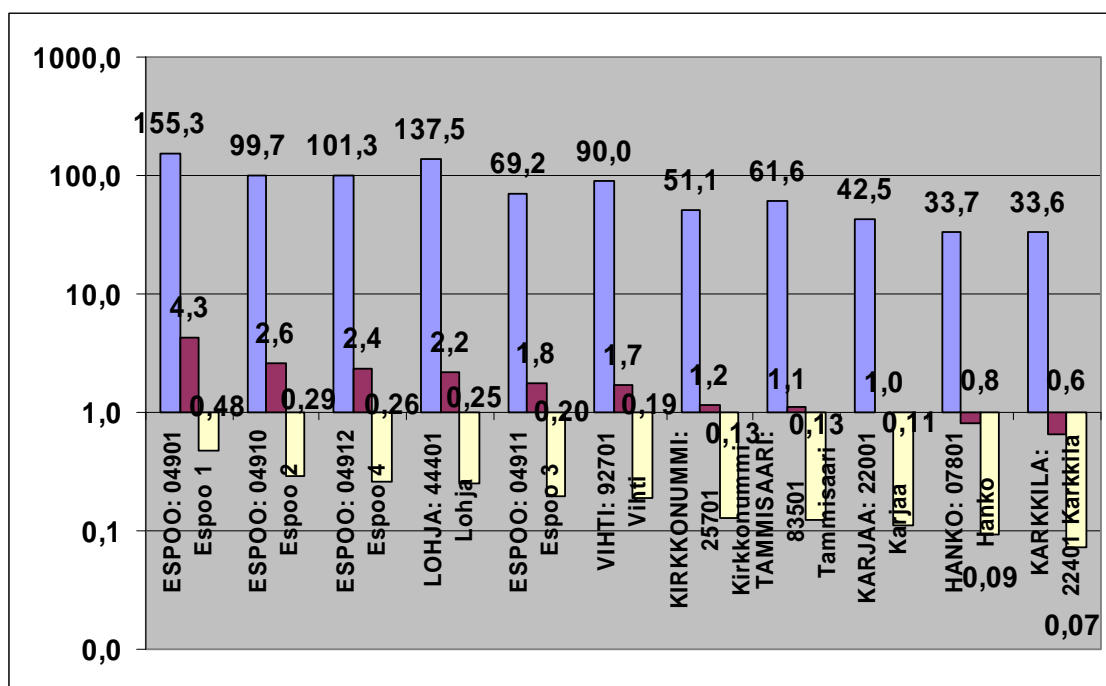
Pelastusyksiköiden ja raivausyksiköiden kirjavahvuus on 1+5 mutta lomien, sairauslomien ja esim. koulutusten takia yksiköissä on usein vähemmän kuin viisi palomiestä. Minimissään kuitenkin näissä yksiköissä on 3 palomiestä. Kysymysmerkki numeron perässä tarkoittaa, että ajoneuvo miehitetään, jos vuorossa on riittävästi palomiehiä.

6.2 Länsi-Uusimaa

Länsi-Uudellamaalla on yhteensä 12 päätoimisesti miehitettyä paloasemaa Espoon asemat 1-5 (keskusasema, Leppävaara, Niittykumpu, Espoonlahti, Mikkela) sekä Lohja, Vihti, Kirkkonummi, Tammisaari, Karkkila, Hanko ja Karjaa. Sopimuspalokuntia on n. 50. Hälytysten määrä on vaihdellut Länsi-Uudellamaalla em. 12:lla päätoimisesti miehitetyillä paloasemilla 0,5 ja 4,3 välillä vuorokaudessa ja niihin on kulunut aikaa keskimäärin 20 minuutin ja 2,5 tunnin välillä (taulukko 29). Espoon asemalla 1 on ollut mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävä tehtävä joka toinen päivä ja Karkkilassa n. kaksi vastaavan tyyppistä tehtävää kuukaudessa.

Taulukosta puuttuu Leppävaaran paloasema, joka on aloittanut toimintansa toukokuussa 2007.

Taulukko 31 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007

Länsi-Uudenmaan päätoimiset voimavarat on jakautunut seuraavasti:

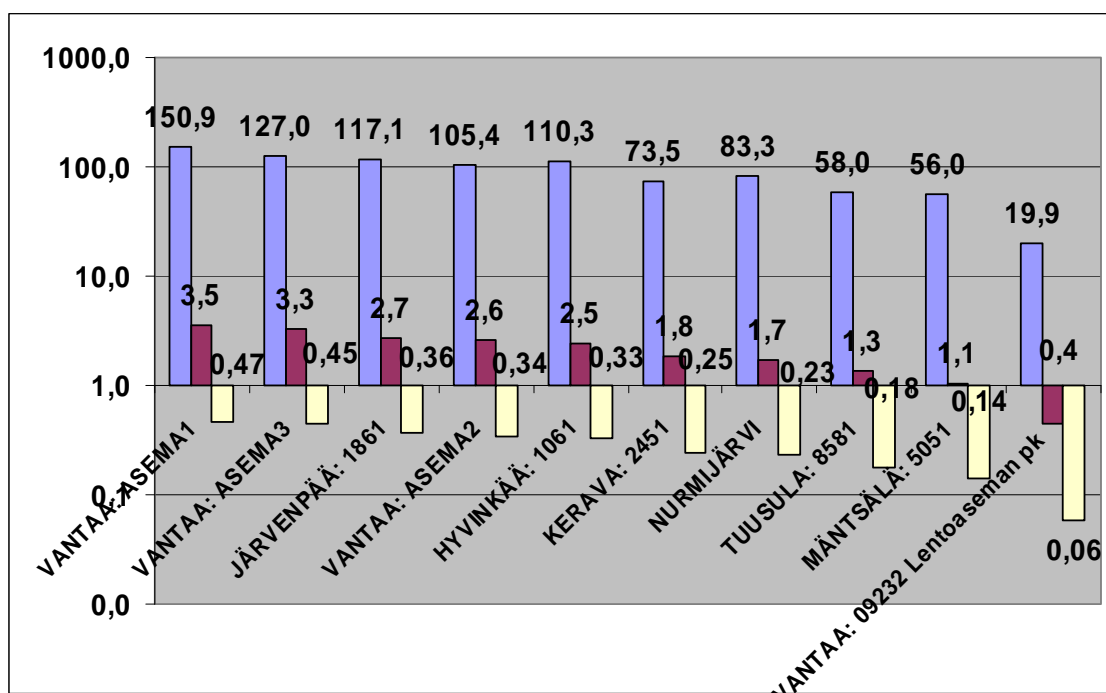
ESPOO: 04901 Espoo 1	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
E P3:n kuljettaja		1	
E15 = raivausauto	1	2	
E13 = säiliöauto		1	
E16 = puomitikasauto		1	
E17 = vaihtolava-auto/erikoiskalusto		1	
E L4 = lääkintäjohtaja	1		
ESPOO: 04910 Espoo 2/Niittykumpu			
E21 = pelastusauto	1	3	
E290 = ambulanssi			2

ESPOO: 04911 Espoo 3/Espoonlahti			
E31 = pelastusauto	1	3	
E36 = puomitikasauto		1	
E393 = ambulanssi			2
ESPOO: 04912 Espoo 4/Mikkela			
E41 = pelastusauto	1	3	
E490 = ambulanssi			2
ESPOO: 04916 Espoo 5/Leppävaara			
E51 = pelastusauto	1	3	
E593 = ambulanssi			2
KIRKKONUMMI: 25701 Kirkkonummi			
K11	1	3	
LOHJA: 44401 Lohja			
L11 = pelastusauto	1	3	
L16 = puomitikasauto		1	
VIHTI: 92701 Vihti			
V11 = pelastusauto	1	3	
KARKKILA: 22401 Karkkila			
KA11 = pelastusauto	1	3	
TAMMISAARI: 83501 Tammisaari			
EK11 = pelastusauto	1	3	
EK16 = puomitikasauto		1	
KARJAA: 22001 Karjaa			
KR11 = pelastusauto	1	3	
HANKO: 07801 Hanko			
H11 = pelastusauto	1	3	
H16 = puomitikasauto		1	
YHTEENSÄ	13	43	8

6.3 Keski-Uusimaa

Keski-Uudellamaalla on 10 päätoimisesti miehitettyä paloasemaa Vantaan asemat 1-3, lentoaseman palokunta, Kerava, Tuusula, Järvenpää, Hyvinkää, Nurmijärvi ja Mäntsälä. Sopimuspalokuntia on 31. Hälytysten määrä on vaihdellut Keski-Uudenmaan päätoimisesti miehitetyillä paloasemilla 0,4 ja 3,5 välillä vuorokaudessa ja niihin kulunut aikaa keskimäärin 20 minuutin ja 2,5 tunnin välillä (Taulukko 30). Vantaan asemalla 1 on siis ollut runsaat 3 mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuuluvaa hälytystä viikossa.

Taulukko 32 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Keski-Uudenmaan päätoimiset voimavarat on jakautunut seuraavasti:

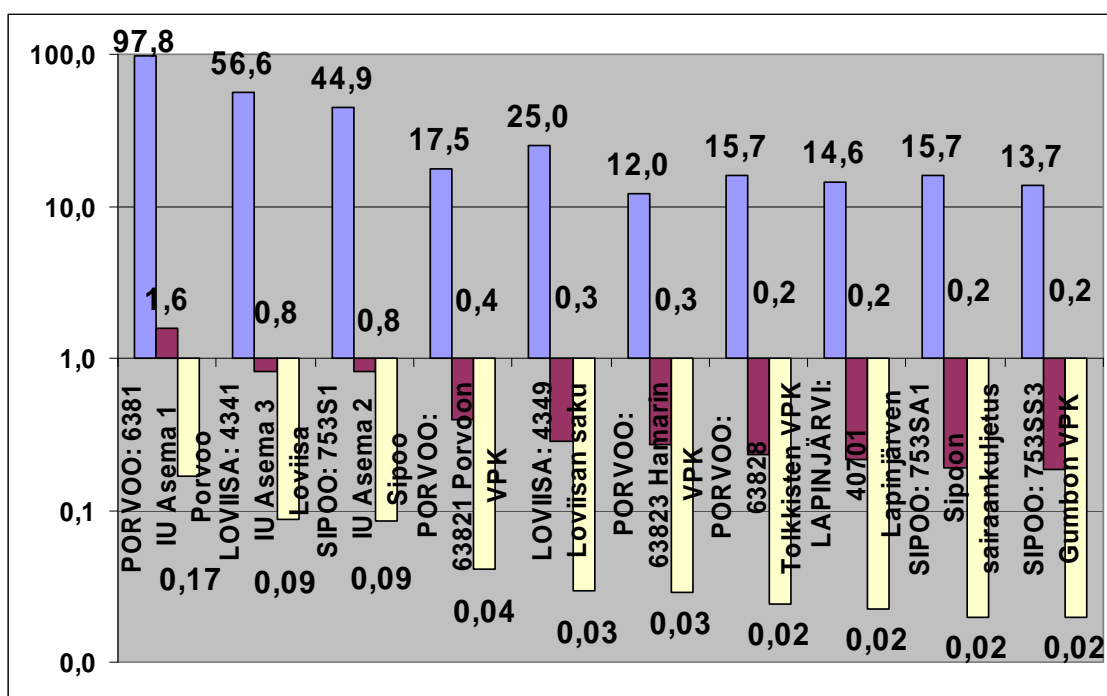
VANTAA: 09201 ASEMA1	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
KU11 = pelastusauto	1	3	
KU16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto		1	
KU191 = ambulanssi			2
VANTAA: 09202 ASEMA2			
KU21 = pelastusauto	1	3	
KU26 = kone/puomitikas-/nostolava-auto		1	
KU291(P+H) = ambulanssi (toinen parista hoitotason toinen perustason henkilö)			2
KU295(P+H) = ambulanssi			2

VANTAA: 09203 ASEMA3			
KU31 = pelastusauto	1	3	
KU35 = raivaus-/pioneeriauto		1	
KU33 = säiliöauto		1	
L4 = lääkintäesimies	1		
PEIJAS KU195			2
NURMIJÄRVI: 5431 NURMIJÄRVEN PALOASEMA ASEMA 4			
N11 = pelastusauto	1	3	
N191 (H) = hoitotason ambulanssi			2
TUUSULA: 8581 TUUSULAN PALOASEMA ASEMA 5			
T11 = pelastusauto	1	3	
T191 (P) = perustason ambulanssi			2
KERAVALA: 2451 KERAVALAN PALOASEMA ASEMA 6			
K11 = pelastusauto	1	3	
K13 = säiliöauto		1	
K191 = ambulanssi			2
JÄRVENPÄÄ: 1861 JÄRVENPÄÄN PALOASEMA ASEMA 7			
J11 = pelastusauto	1	3	
J16 = kone-/puomitikas-/nostolava- auto		1	
J191 (H) = hoitotason ambulanssi			2
J192 (P) = perustason ambulanssi			2
HYVINKÄÄ: 1061 HYVINKÄÄN PALOASEMA ASEMA 8			
H11 = pelastusauto	1	3	
H15 = raivaus-/pioneeriauto		1	
H16 = kone-/puomitikas-/nostolava- auto		1	
H13 = säiliöauto		1	
H191 (H) = hoitotason ambulanssi			2
H192 (P) = perustason ambulanssi			2
MÄNTSÄLÄ: 5051 MÄNTSÄLÄN PALOASEMA ASEMA 9			
M11 = pelastusauto	1	3	
M191(P) = perustason ambulanssi			2
YHTEENSÄ	10	36	24

6.4 Itä-Uusimaa

Itä-Uudellamaalla on 3 päätoimisesti miehitettyä paloasemaa Porvoo, Loviisa ja Sipoo ja 56 sopimuspalokuntaa. Hälytysten määrä on vaihdellut Itä-Uudenmaan 10:llä vilkkaimmalla paloasemalla 0,2 ja 1,6 välillä vuorokaudessa ja niihin kulunut aikaa keskimäärin 14 minuutista runsaaseen 1,5 tuntiin (Taulukko 31). Porvoossa on ollut runsaat 1 mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään luokkaan kuuluvaa tehtävää viikossa.

Taulukko 33 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Itä-Uudenmaan päätoimiset voimavarat on jakautunut seuraavasti:

PORVOO: 6381 IU Asema 1 Porvoo	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
IU P3:n eli palomestarin kuljettaja		1	
IU11 = pelastusauto	1	3	
IU13 = säiliöauto		1	
P190(H) Päätoiminen henkilöstö = hoitotason ambulanssi			2
P191(P) Päätoiminen henkilöstö = perustason ambulanssi			2
P192(P) = perustason ambulanssi			2

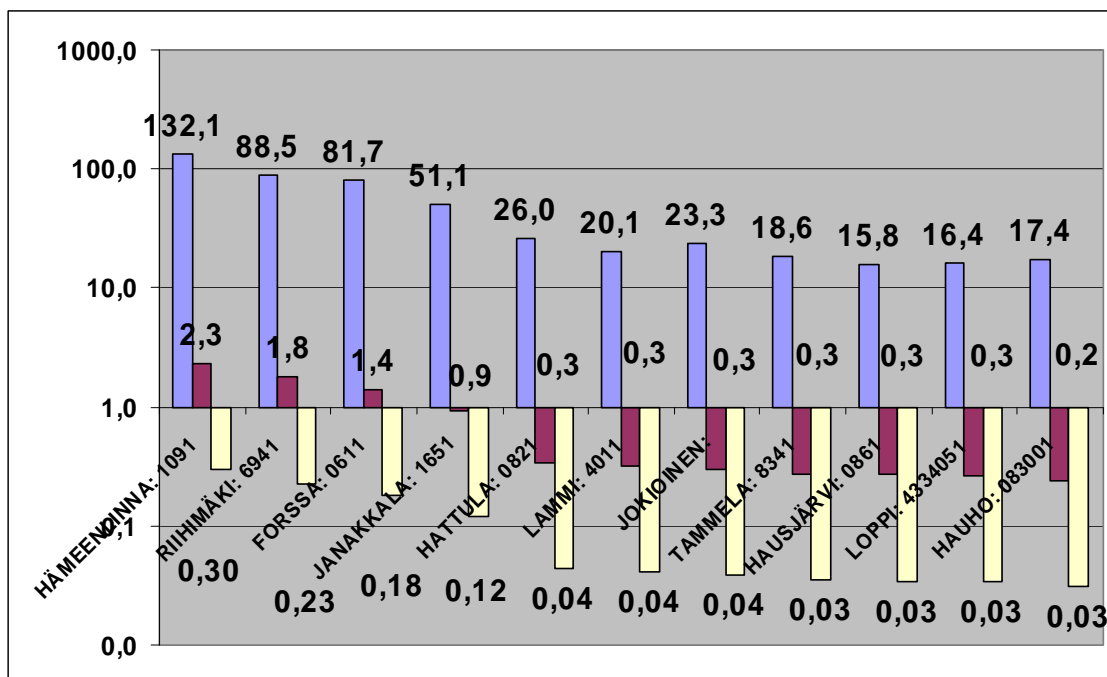
SIPOO: 753S1 IU Asema 2 Sipoo			
IU21 = pelastusauto	1	3	
LOVIISA: 4341 IU Asema 3 Loviisa			
IU31 = pelastusauto	1	3	
YHTEENSÄ	3	11	6

6.5 Kanta-Häme

Kanta-Hämeessä on viisi päätoimisella henkilöstöllä miehitettyä asemaa Hämeenlinna, Riihimäki, Forssa, Janakkala ja Hausjärvi, jossa päätoiminen miehitys on ainoastaan virka-aikana. Lisäksi Janakkalassa päivystysvahvuus on esimies ja kaksi miestä (1+2). Sopimuspalokuntia on 25.

Hälytysten määrä on vaihdellut 10:llä vilkkaimmalla asemalla keskimäärin Hauhon runsaasta yhdestä hälytyksestä viikossa Hämeenlinnan 2,3:teen hälytykseen vuorokaudessa. Työaika Hämeenlinnassa hälytyksiin on kulunut keskimäärin runsas kaksi tuntia. Hämeenlinnassa on ollut runsas kaksi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään luokkaan kuuluvaa tehtävää viikossa.

Taulukko 34 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

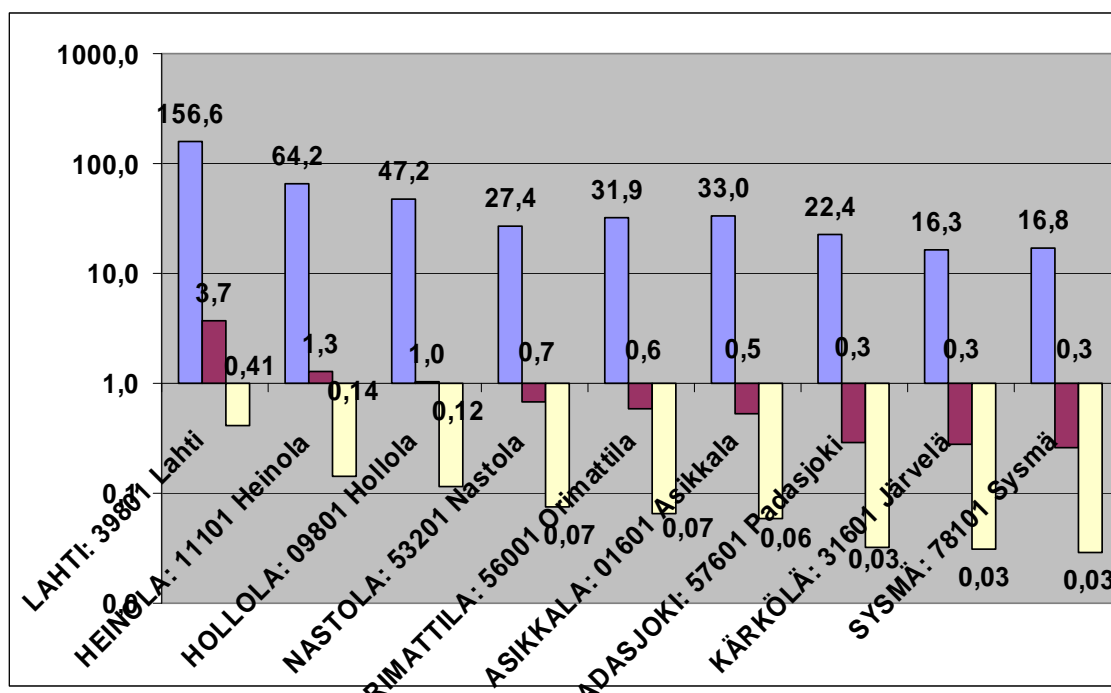
Kanta-Hämeen voimavarat ovat jakautuneet paloasemittain seuraavasti:

HÄMEENLINNA: 1091 Hämeenlinnan paloasema, Kotalantie 1b, 13210 Hämeenlinna	esimiehet	palomiehe t	ensihoito/sairaankuljetu s
H11 = pelastusauto	1	3	
H16 = kone-/puomitikas-/nostolava- auto		1	
H490(H) = hoitotason ambulanssi			2
H491(H) = hoitotason ambulanssi			2
H493(P) = perustason ambulanssi			2
RIIHIMÄKI: 6941 Riihimäen paloasema, Kulmalan puistotie 4-6, 11100 Riihimäki			
R11 = pelastusauto	1	3	
R691(H) = hoitotason ambulanssi			2
R692(P) (KLO 8-16) = perustason ambulanssi			2
FORSSA: 0611 Forssan paloasema, Turuntie 20, 30420 Forssa			
F11 = pelastusauto	1	3	
F791(H) = hoitotason ambulanssi			2
F792 (P) = perustason ambulanssi			2
JANAKKALA: 1651 Turenin paloasema, Janakkala, Taimistotie 4, 14300 Turenki			
J11 = pelastusauto	1	2	
HAUSJÄRVI: 0861 Oitin paloasema, Vaahteratie 4 A, 12100 Oitti			
H11 (KLO 8-16) = pelastusauto	1	1	
YHTEENSÄ	5	13	14

6.6 Päijät-Häme

Päijät-Hämeessä on viisi jatkuvasti miehitettyä asemaa: Lahti, Hollola, Heinola, Nastola ja Orimattila. Sopimuspalokuntia on yli 20. Kymmenellä vilkkaimmalla asemalla hälytysten määrä on vaihdellut Sysmän runsaasta kahdesta hälytyksestä viikossa Lahden lähes neljään hälytykseen vuorokaudessa. Lahdessa on ollut vajaat kolme mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään luokkaan kuuluvaa tehtävää viikossa.

Taulukko 35 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Päijät-Hämeen voimavarat ovat jakautuneet paloasemittain seuraavasti:

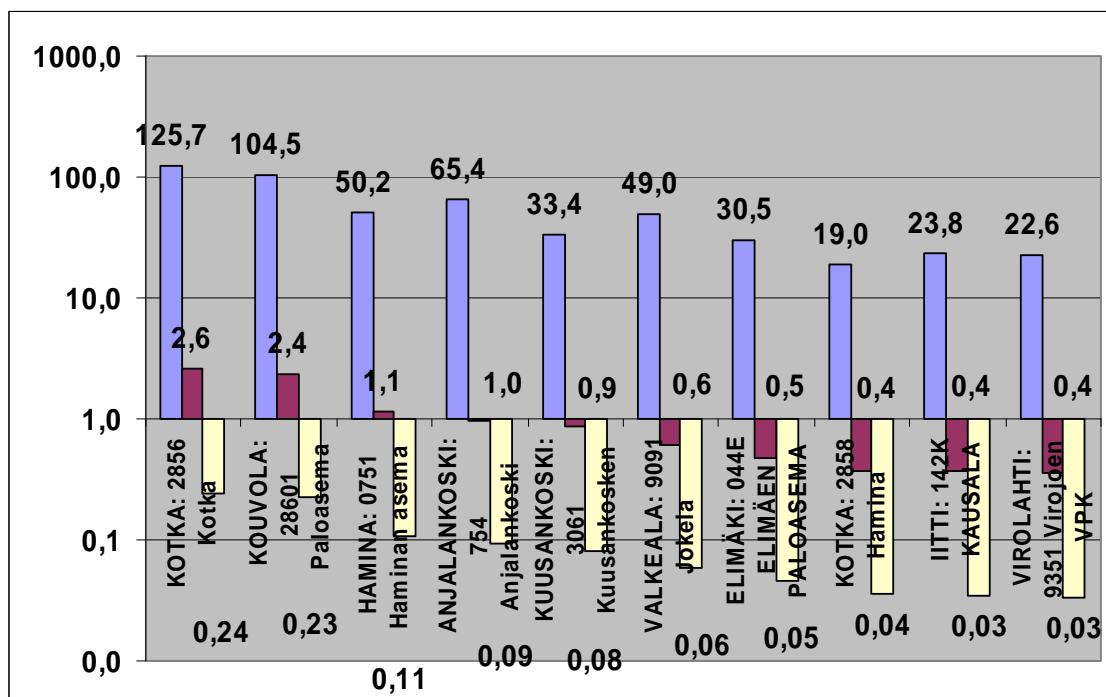
LAHTI: 39801 Lahti	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
L3:n palomestarin kuljettaja		1	
L11 = pelastusauto	1	3	
L15 = raivausauto	1	3	
L13 = säiliöauto		1	
L16 = Kone-/puomitikas- /nostolava-auto		1	
L191			2
L192			2
L193			2
L4	1		
L194 klo 8-16			2
L195 klo 8-16			2
L196 klo 8-16			2
HEINOLA: 11101 Heinola			
H11	1	3	
H191			2
H192			2

HOLLOLA: 09801 Hollola			
Ho11	1	3	
NASTOLA: 53201 Nastola			
N11	1	3	
ORIMATTILA: 56001 Orimattila			
O11	1	3	
YHTEENSÄ	7	21	16

6.7 Kymenlaakso

Kymenlaaksossa on neljä jatkuvasti miehittyä paloasemaa: Kotka, Hamina, Kouvola ja Kuusankoski. Sopimuspalokuntia on 36. Hälytysmäärä on Kymenlaakson 10:llä vilkkaimmalla asemalla vaihdellut Virolahden vajaasta kolmesta hälytyksestä viikossa Kotkan 2,6 hälytykseen vuorokaudessa. Virolahdella on ollut vajaat yksi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuuluvaa hälytystä kuukaudessa ja Kotkassa vastaavasti vajaat kaksi viikossa.

Taulukko 36 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Kymenlaakson jatkuvasti miehitettyjen paloasemien voimavarat ovat jakautuneet seuraavasti:

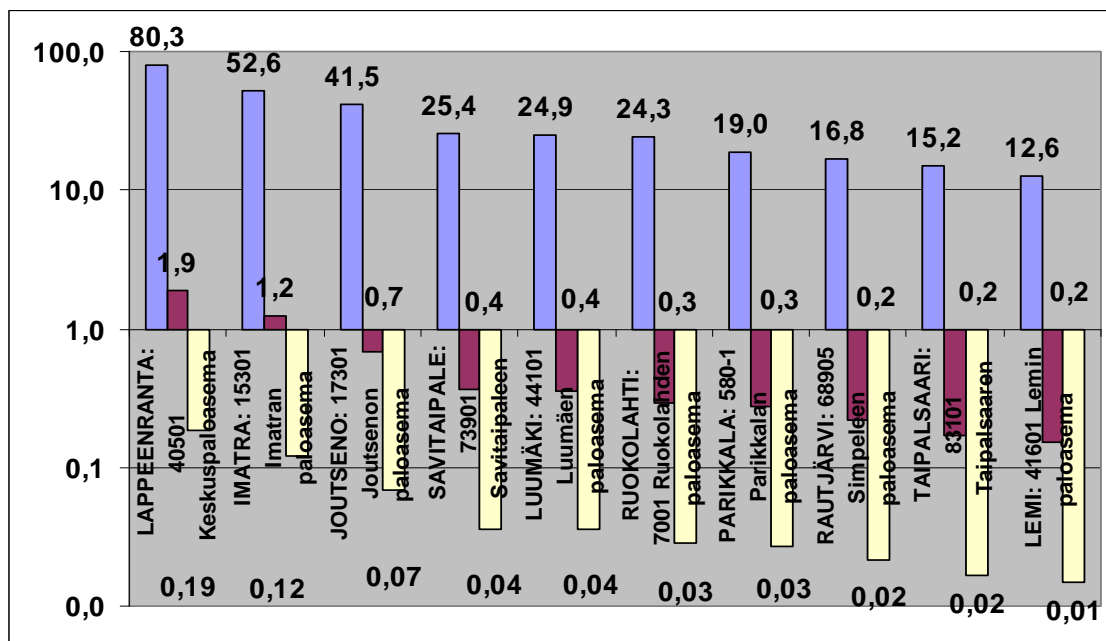
KOTKA: 2856 Kotka	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
K P3:n kuljettaja		0-1	
K11 = pelastusauto	1	3-4	
K13 = säiliöauto	0-1	1	
K16 = kone-/puomitikas/nostolava-auto		1	
K190(H) = hoitotason ambulanssi			2
K192 (P) (klo 8-16) = perustason ambulanssi			2
K193(P) = perustason ambulanssi			2
K194(P) = perustason ambulanssi			2
KOUVOLA: 28601 Paloasema Kauppalankatu 45			
KO11 = pelastusauto	1	3	
KO13/Ko16 = säiliö- tai nostolava-auto		1	
KO190 = Hoitotason ambulanssi			2
KO191(P) = perustason ambulanssi			2
KO192(klo 8-16) = perustason ambulanssi			2
KO193(klo 8-16) = perustason ambulanssi			2
HAMINA: 0751 Haminan asema			
H11 = pelastusauto	1	2-3	
H13 = säiliöauto		1-2	
H291(H+P) = ambulanssi 1 hoitotaso/1 perustaso			2
KUUSANKOSKI: 3061 Kuusankosken paloasema			
KU11	1	2-3	
YHTEENSÄ	4-5	14-19	17

6.8 Etelä-Karjala

Etelä-Karjalassa on kaksi jatkuvasti miehitettyä paloasemaa eli Lappeenranta ja Imatra. Sopimuspalokuntia on 25, ns. puolivakinaisia palokuntia 5 ja tehdaspalokuntia 4. Hälytysmäärä 10:llä vilkkaimmalla asemalla on vaihdellut Lemmin runsaasta yhdestä hälytyksestä viikossa Lappeenrannan lähes kahteen hälytykseen vuorokaudessa. Lemissä on ollut keskimäärin yksi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla

työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuuluvaa hälytystä kolmessa kuukaudessa ja Lappeenrannassa runsas yksi viikossa.

Taulukko 37 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Etelä-Karjalan päätoimisesti miehitettyjen paloasemien voimavarat ovat jakautuneet seuraavasti:

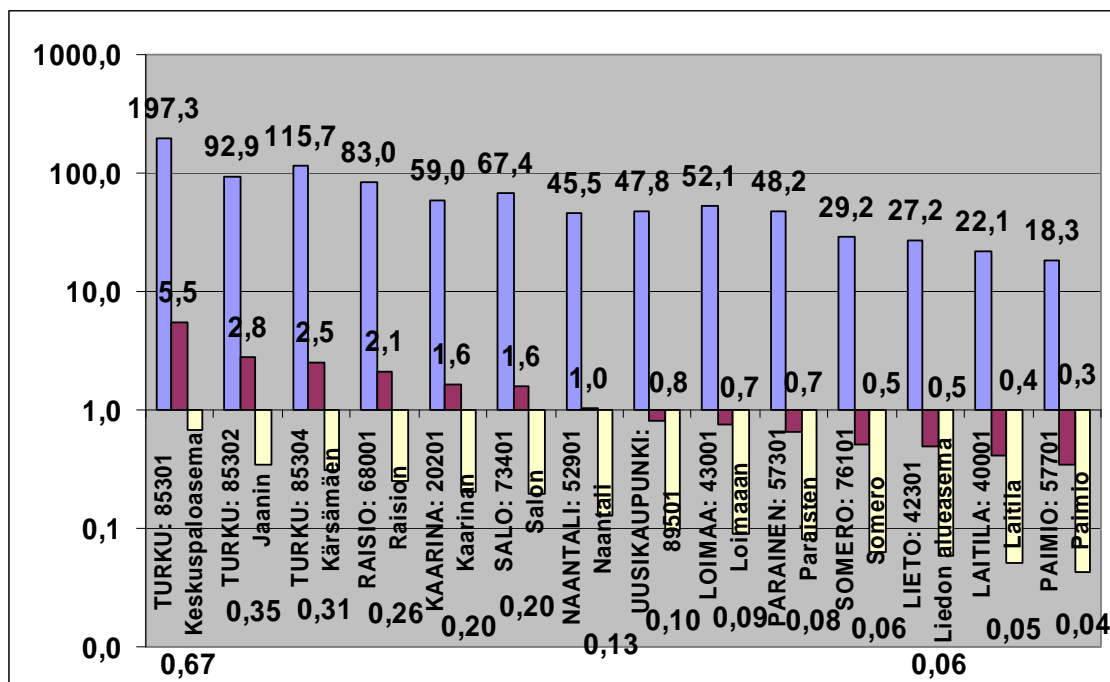
LAPPEENRANTA: 40501 Keskuspaloasema	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
L11 = pelastusauto	1	3	
L13 = säiliöauto		1	
L16 = konetikas-/puomitikas-/nostolava-auto		1	
L191(H) = hoitotason ambulanssi			2
L192(P) = perustason ambulanssi			2
L193(P) = perustason ambulanssi klo 8-16			2
IMATRA: 15301 Imatran paloasema			
I11 = pelastusauto	1	3	
I13 = säiliöauto		1	
I16 = konetikas-/puomitikas-/nostolava-auto		1	
YHTEENSÄ	2	10	6

6.9 Varsinais-Suomi

Varsinais-Suomessa on 14 päätoimisesti miehitettyä paloasemaa. Turussa keskuspalloasema, Jaani ja Kärämäki sekä näiden lisäksi Lieto, Kaarina, Raisio, Naantali, Salo, Uusikaupunki, Parainen, Loimaa, Paimio, Somero ja Laitila. Somerolla ja Laitilassa on miehitys 0+3 eli kolme palomiestä klo 8-16 ja Paimiossa on vuorokautinen miehitys 0+2-vahvuudella. Sopimuspalokuntia on 76.

Näistä vilkkaimmalla asemalla Turun keskuspalloasemalla on ollut 5,5 hälytystä vuorokaudessa ja viikossa on ollut n. 5 hälytystä, jotka ovat kuuluneet mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan. Vähiten näistä paloasemista hälytyksiä on ollut Paimiossa n. kaksi tehtävää viikossa ja kuukaudessa on ollut runsas yksi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuuluvaa tehtävää.

Taulukko 38 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Varsinais-Suomen päätoimisesti miehitetyt voimavarat ovat jakautuneet seuraavasti:

TURKU: 85301 Keskuspaloasema	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
P3:n kuljettaja		1	
T11 = pelastusauto	1	3	
T13 = sailiöauto		1	
T16 = kone-/puomitikas- /nostolava-auto		1	
info-piste		1	
L4 = lääkintäesimies	1	1	
T191 = ambulanssi			2
T192 = ambulanssi			2
T193 = ambulanssi			2
T194 = ambulanssi			2
T195 = ambulanssi			2
T196 = ambulanssi			2
TURKU: 85302 Jaanin aluepaloasema			
T21 = pelastusauto	1	3	
T291 = ambulanssi			2
TURKU: 85304 Kärämäen aluepaloasema			
T41 = pelastusauto	1	3	
T491 = ambulanssi			2
LIETO: 42301 Liedon alueasema			
L11 = pelastusauto	1	3	
RAISIO: 68001 Raison paloasema			
R11 = pelastusauto	1	3	
R191 = ambulanssi			2
KAARINA: 20201 Kaarinan paloasema			
K11 = pelastusauto	1	3	
K191 = ambulanssi			2
SALO: 73401 Salon pelastuslaitos			
S11 = pelastusauto	1	3	
NAANTALI: 52901 Naantali paloasema			
N11 = pelastusauto	1	3	
N391 = ambulanssi			2

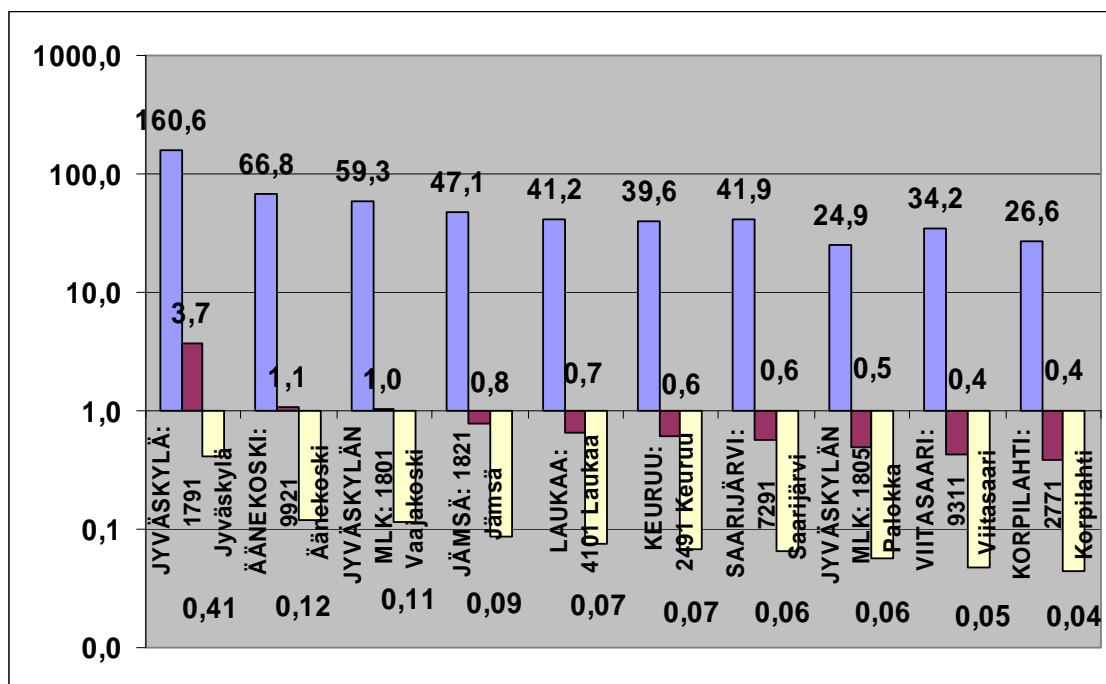
UUSIKAUPUNKI: 89501 Uusikaupunki			
U11 = pelastusauto	1	3	
U191 = ambulanssi			2
U192 = ambulanssi			2
LOIMAA: 43001 Loimaan paloasema			
L11 = pelastusauto	1	3	
PARAINEN: 57301 Paraisten paloasema			
P11 = pelastusauto	1	3	
P491 = ambulanssi			2
SOMERO: 76101 Somero			
S11 (KLO 8-16) = pelastusauto		3	
LAITILA: 40001 Laitila			
L11 (KLO 8-16) = pelastusauto		3	
PAIMIO: 57701 Paimio			
P11 = pelastusauto		2	
YHTEENSÄ	12	46	28

6.10 Keski-Suomi

Keski-Suomessa on kolme jatkuvasti miehitettyä paloasemaa eli Jyväskylä, Äänekoski ja Jyväskylän maalaiskunnassa Vaajakosken paloasema. Päivittäin klo 8-16 on miehitetty Laukaa, Keuruu, Saarijärvi ja Viitasaari. Keuruulla ja Viitasaarella päivystysvahvuus on esimies ja kaksi palomiestä (1+2). Sopimuspalokuntia on n. 40.

Kymmenellä vilkkaimmalla asemalla vähiten hälytyksiä on ollut Korpilahdella vajaat kolme hälytystä viikossa ja eniten Jyväskylässä 3,7 hälytystä vuorokaudessa. Jyväskylässä on ollut vajaat kolme mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuuluvaa hälytystä viikossa ja Korpilahdella vastaavia runsaat yksi kuukaudessa.

Taulukko 39 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Keski-Suomen vuorokautisesti tai osa-aikaisesti päivystävät voimavarat ovat jakautuneet seuraavasti:

JYVÄSKYLÄ: 1791 Jyväskylä			
J3:n palomestarin kuljettaja		1	
J11 = pelastusauto	1	3	
J13 = säiliöauto		1	
J16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto		1	
J190(H) = hoitotason ambulanssi			2
J191(P) = perustason ambulanssi			2
J192(P) = perustason ambulanssi			2
J193(P) klo 8-16 = perustason ambulanssi			2
ÄÄNEKOSKI: 9921 Äänekoski			
Ä11 = pelastusauto	1	3	
Ä191(P) = perustason ambulanssi			2
Ä192(P) = perustason ambulanssi			2
Ä193(P) klo 8-16 = perustason ambulanssi			2

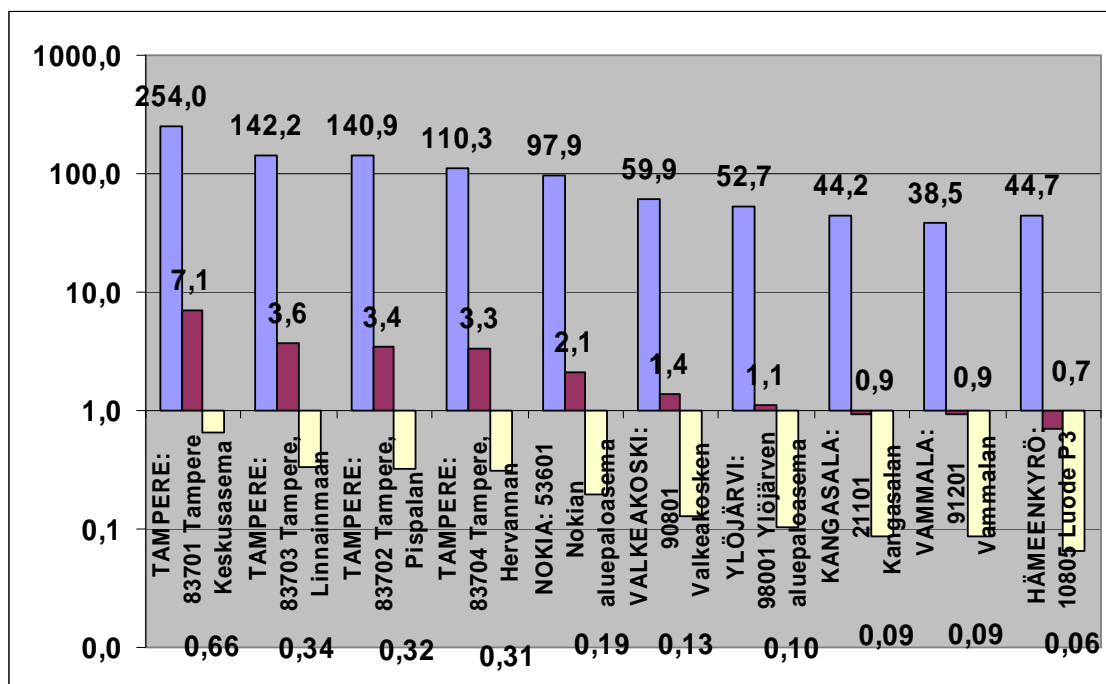
JYVÄSKYLÄN MLK: 1801 Vaajakoski			
J15 =raivausauto	1	3	
LAUKAA: 4101 Laukaa			
L11 (Klo 8-16) = pelastusauto	1	3	
KEURUU: 2491 Keuruu			
K11 (klo 8-16) = pelastusauto	1	2	
K191(P) = perustason ambulanssi			2
K192(P) klo 8-16 = perustason ambulanssi			2
SAARIJÄRVI: 7291 Saarijärvi			
S11(klo 8-16) = pelastusauto	1	3	
VIITASARI: 9311 Viitasaari			
V11 (klo 8-16) = pelastusauto	1	2	
V191(P) = perustason ambulanssi			2
V192(varavalmius) = perustason ambulanssi			
PIHTIPUDAS: 6011 Pihtipudas			
P191(P) = perustason ambulanssi			2
P192(varavalmius) = perustason ambulanssi			
YHTEENSÄ	7	22	22

6.11 Tampereen aluepelastuslaitos

Pirkanmaalla on miehitettyjä paloasemia Tampereella neljällä asemalla, Nokialla, Ylöjärvellä, Pirkkalassa, Vammalassa, Hämeenkyrössä, Parkanossa, Ikaalisissa, Valkeakoskella, Akaalla, Kangasalalla ja Orivedellä. Virka-aikaan (8-16) miehitettyjä paloasemia on Mäntässä, Vilppulassa, Virroilla ja Lempäälässä. Sopimuspalokuntia Pirkanmaalla on yli 50.

Pirkanmaalla on eniten hälytyksiä ollut Tampereen keskuspaloasemalla 7,1 vuorokaudessa. Tampereen keskuspaloasemalla on ollut n. viisi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuuluva tehtävä viikossa. Kymmenestä vilkkaimmasta paloasemasta Hämeenkyrössä on ollut vähiten hälytyksiä eli vajaat viisi viikossa. Mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttäviä tehtäviä Hämeenkyrössä on ollut vajaat kaksi kuukaudessa.

Taulukko 40 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Tampereen aluepelastuslaitoksen päätoimisesti miehitettyjen paloasemien voimavarat ovat jakautuneet seuraavasti:

TAMPERE: 83701 Tampere Keskusasema	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
Asemapäivystäjä		1	
T3:n = palomestarin kuljettaja		1	
T11 = pelastusauto	1	5	
T15 = raivausauto	1	3	
T13 = säiliöauto		2	
T16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto		1	
T L4 (H) = hoitotason ambulanssi	1		
T191 (P) = perustason ambulanssi			2
T192 (P) = perustason ambulanssi			2
T193 (P) = perustason ambulanssi			2
T194 (P) klo 8-16 arkisin = perustason ambulanssi			2
T195 (P) klo 8-16 arkisin = perustason ambulanssi			2

T196 (P) klo 8-16 arkisin = perustason ambulanssi			2
T197 (P) klo 8-16 arkisin = perustason ambulanssi			2
T198 (P) klo 8-16 arkisin = perustason ambulanssi			2
TAMPERE: 83702 Tampere, Pispalan aluepaloasema			
T21 = pelastusauto	1	2	
T291 (P) = perustason ambulanssi			2
TAMPERE: 83703 Tampere, Linnainmaan aluepaloasema			
T31 = pelastusauto	1	2	
T391 (P) = perustason ambulanssi			2
TAMPERE: 83704 Tampere, Hervannan aluepaloasema			
T41 = pelastusauto	1	3	
T46 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto		1	
T491(H) = hoitotason ambulanssi			2
T492 (P) = perustason ambulanssi			2
NOKIA: 53601 Nokian aluepaloasema			
N11 = pelastusauto	1	3	
N16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto		1	
N18 = auto			
N191(H) = hoitotason ambulanssi			2
N192 (P) = perustason ambulanssi			2
YLÖJÄRVI: 98001 Ylöjärven aluepaloasema			
Y11 = pelastusauto		3	
PIRKKALA: 60401 Pirkkalan aluepaloasema			
P11 = pelastusauto		2	
LEMPÄÄLÄ: 41804 Lempäälän aluepaloasema			
L11 = pelastusauto (arkisin) 8-16	1	2	
VAMMALA: 91201 Vammalan aluepaloasema			
VM11 = pelastusauto	1	2	
VM15 = raivausauto			
VM13 = säiliöauto		1	
VM16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto			

HÄMEENKYRÖ: 10801 Hämeenkyrön aluepaloasema			
H21 = pelastusauto	1	1	
H11, H15, H13			
IKAALINEN: 14301 Ikaalisten aluepaloasema			
IK11 = pelastusauto	1	1	
IK15, IK13			
PARKANO: 58101 Parkanon aluepaloasema			
P11 = pelastusauto	1	1	
P13			

VALKEAKOSKI: 90801 Valkeakosken aluepaloasema			
V11 = pelastusauto	1	3	
V13 = säiliöauto			
V16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto			
V191 (P) = perustason ambulanssi			2
V192 (P) 15 min valmius = perustason ambulanssi			2
AKAA: 02001 Toijalan aluepaloasema			
TO11 = pelastusauto	1	1	
TO13 = säiliöauto		1	

KANGASALA: 21101 Kangasalan aluepaloasema			
K11 = pelastusauto	1	3	
ORIVESI: 56201 Oriveden aluepaloasema			
O11 = pelastusauto	1	2	
O13 = säiliöauto			

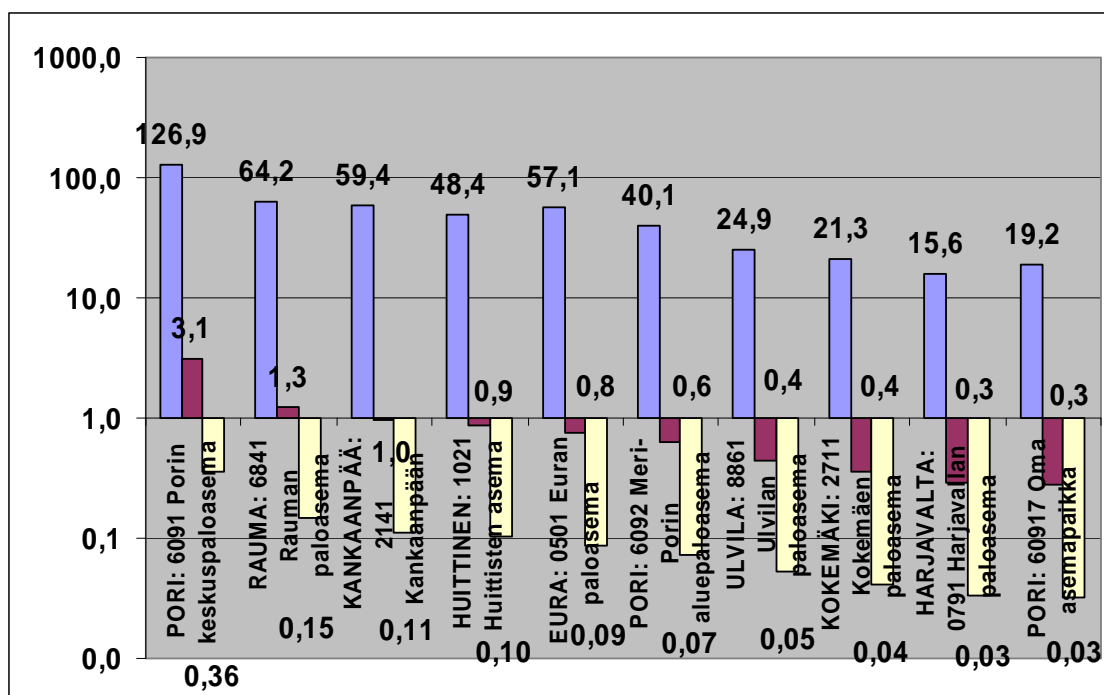
VIRRAT: 93604 Virtain aluepaloasema			
VR11 = pelastusauto arkisin 8-16	1	2	
VR13 = säiliöauto arkisin 8-16		1	
RUOVESI: 70201 Ruoveden aluepaloasema			
R191 (P) = perustason ambulanssi			2

VILPPULA: 93304 Vilppulan aluepaloasema			
VP11 = pelastusauto arkisin 8-16	1	1	
VP15 = raivausauto arkisin 8-16		1	
MÄNTTÄ: 50601 Mäntän aluepaloasema			
M11 = pelastusauto arkisin 8-16	1	1	
M13, M16			
YHTEENSÄ	19	54	34

6.12 Satakunta

Satakunnassa on kahdeksan miehitettyä paloasemaa Porin keskuspaloasema, Meri-Porin paloasema ja Rauma sekä Kankaanpää, Huittinen, Ulvila, Kokemäki ja Harjavalta. Viidessä viimeksi mainitussa vahvuus on pienempi kuin esimies ja kolme palomiestä. Sopimuspalokuntia on n. 40. Porin keskuspaloasemalla on ollut runsas kolme hälytystä vuorokaudessa ja viikossa vajaat kolme mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuuluvaa tehtävää.

Taulukko 41 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

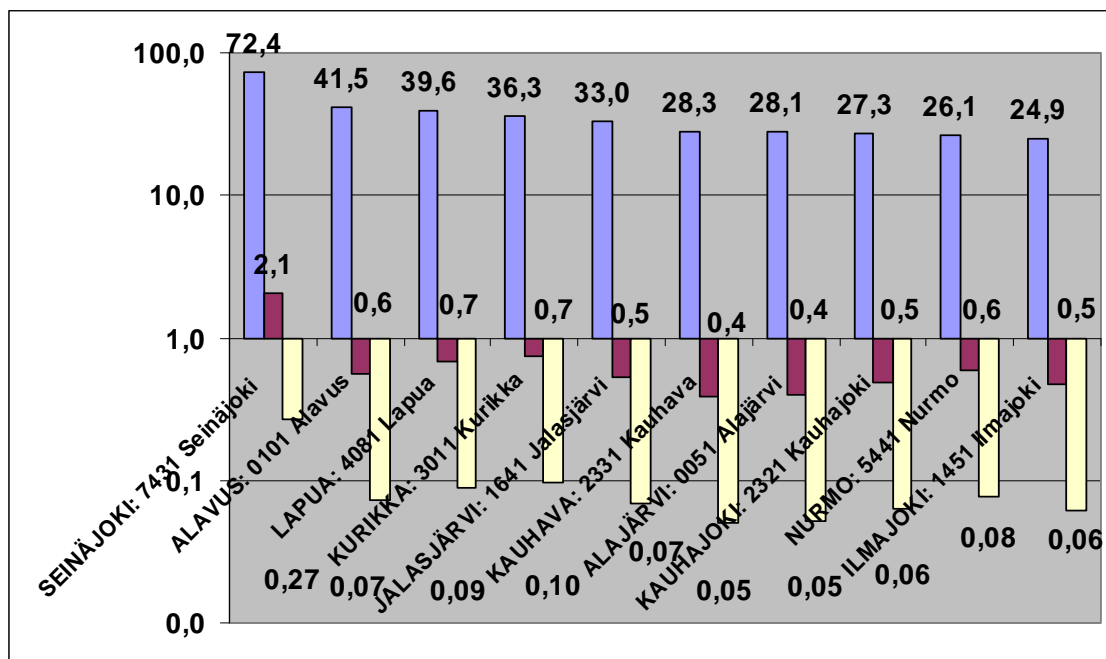
Satakunnan päätoimisesti miehitettyjen paloasemien voimavarat ovat jakautuneet seuraavasti:

PORI: 6091 Porin keskuspalloasema	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
P11 = pelastusauto	1	3	
P13 = sailiöauto		1	
P16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto		1	
L4 = lääkintäesimies	1		
P191 (H) = hoitotason ambulanssi			2
P192 (H) = hoitotason ambulanssi			2
P193 (P) = perustason ambulanssi			2
P194 (P) 8-22 ?? = perustason ambulanssi			2
PORI: 6092 Meri-Porin aluepalloasema			
P21 = pelastusauto	1	3	
P291(P) = perustason ambulanssi			2
RAUMA: 6841 Rauman palloasema			
R11 = pelastusauto	1	3	
R191(H) = hoitotason ambulanssi			2
R192(H) = hoitotason ambulanssi			2
R193(P) = perustason ambulanssi			2
R194(P) klo 8-16 = perustason ambulanssi			2
KANKAANPÄÄ: 2141 Kankaanpään aluepalloasema			
KA11 = pelastusauto	1	2	
HUITTINEN: 1021 Huittisten asema			
HU11 = pelastusauto		2	
ULVILA: 8861 Ulvilan palloasema			
U11 = pelastusauto		1	
U191(P) klo 8-22 ?? = perustason ambulanssi			2
KOKEMÄKI: 2711 Kokemäen palloasema			
KO11 = pelastusauto		1	
HARJAVALLA: 0791 Harjavallan palloasema			
H11 = pelastusauto		2	
YHTEENSÄ	5	19	20

6.13 Etelä-Pohjanmaa

Etelä-Pohjanmaalla on ainoastaan kaksi päätoimisesti miehitettyä paloasemaa eli Seinäjoki ja Lapua. Lapualla päivystysvahvuus on esimies ja kaksi palomiestä (1+2). sopimuspalkokuntia on 25. Seinäjoella on ollut runsas kaksi hälytystä vuorokaudessa ja Ilmajoella taas vajaat neljä hälytystä viikossa. Seinäjoella on ollut vajaat kaksi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä vaativaan tehtäväluokkaan kuuluvaa hälytystä viikossa ja Ilmajoella vastaavanlainen hälytys vajaat kaksi kertaa kuukaudessa.

Taulukko 42 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Etelä-Pohjanmaan päätoimisesti miehitetyt paloasemat Seinäjoella ja Lapualla.

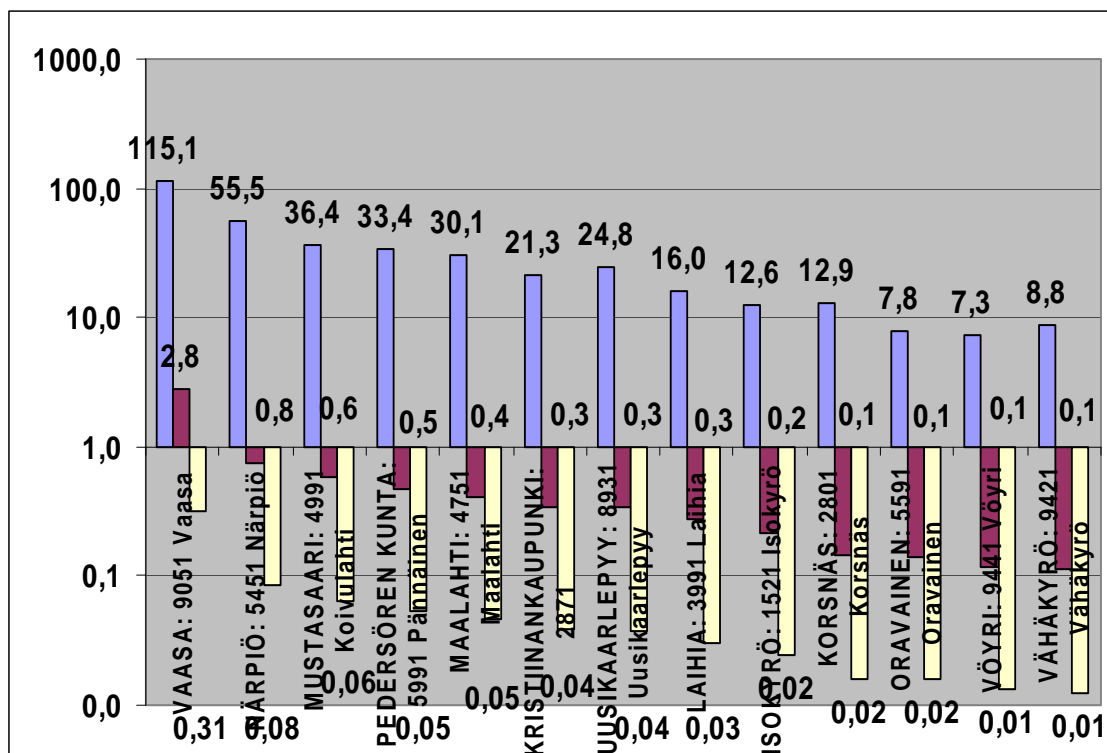
SEINÄJOKI: 7431 Seinäjoki	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
S11 = pelastusauto	1	3	
S15 = raivausauto		1	
S16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto		1	
LAPUA: 4081 Lapua			
L11 = pelastusauto	1	2	
YHTEENSÄ	2	7	

6.14 Pohjanmaa

Pohjanmaan pelastustoimen alueella on vain Vaasassa ympärivuorokautinen miehitys. Tämän lisäksi Pohjanmaalla on 14:llä paikkakunnalla miehitys klo 8-16, jossa vain Mustasaassa ja Närpiössä päivystysvahvuus on esimies/yksikönjohtaja ja kolme palomiestä. Muilla asemilla on pienemmät päivystysvahvuudet.

Vilkkaimmalla asemalla eli Vaasassa on ollut keskimäärin lähes kolme hälytystä vuorokaudessa ja 10. vilkkaimmalla asemalla Vähässäkyrössä kolme hälytystä kuukaudessa. Mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä vaativaan tehtäväluokkaan kuuluvia hälytyksiä on ollut Vaasassa runsaat kaksi viikossa ja Vähässäkyrössä n. yksi neljässä kuukaudessa.

Taulukko 43 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Pohjanmaan päivystävät voimavarat ovat jakautuneet paloasemittain seuraavasti:

VAASA: 9051 Vaasa	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
V11 = pelastusauto	1	4	
V13 = säiliöauto		1	
V16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto		1	
V191(H) = hoitotason ambulanssi			2
V192(P) = perustason ambulanssi			2
V194(P) arkisin + la klo 8-16 = perustason ambulanssi			2
V195(P) arkisin klo 8-16 = perustason ambulanssi			2
LAIHIA: 3991 Laihia			
L11(klo 8-16) = pelastusauto	1	1	
ISOKYRÖ: 1521 Isokyrö			
Ik11(klo 8-16) = pelastusauto	1	1	
VÄHÄKYRÖ: 9421 Vähäkyrö			
Vk11 (klo 8-16) = pelastusauto	1	1	
Ky 191(H) = hoitotason ambulanssi arkisin 10 h ja lauantaisin 5 h			2
Ky192 (P) = perustason ambulanssi 15 min arkisin 8h, la 15 h ja su 22 h			2
MUSTASAARI: 4991 Koivulahti			
Ko11 (klo 8-16) = pelastusauto	1	3	
Ko13 (klo 8-16) = säiliöauto		1	
PEDERSÖREN KUNTA: 5991 Pännäinen			
P11 (klo 8-16) = pelastusauto	1	1	
UUSIKAARLEPYY: 8931 Uusikaarlepyy			
N11 (klo 8-16) = pelastusauto	1	2	
N191 (H) = hoitotason ambulanssi arkisin klo 8-16, muuten 15 min valmuis			2
N192 (P) = perustason ambulanssi klo 8-16			2
ORAVAINEN: 5591 Oravainen			
O11 (klo 8-16) = pelastusauto	1	1	
O191 (P) = perustason ambulanssi arkisin 8-16, muuten 10 min valmuis			2

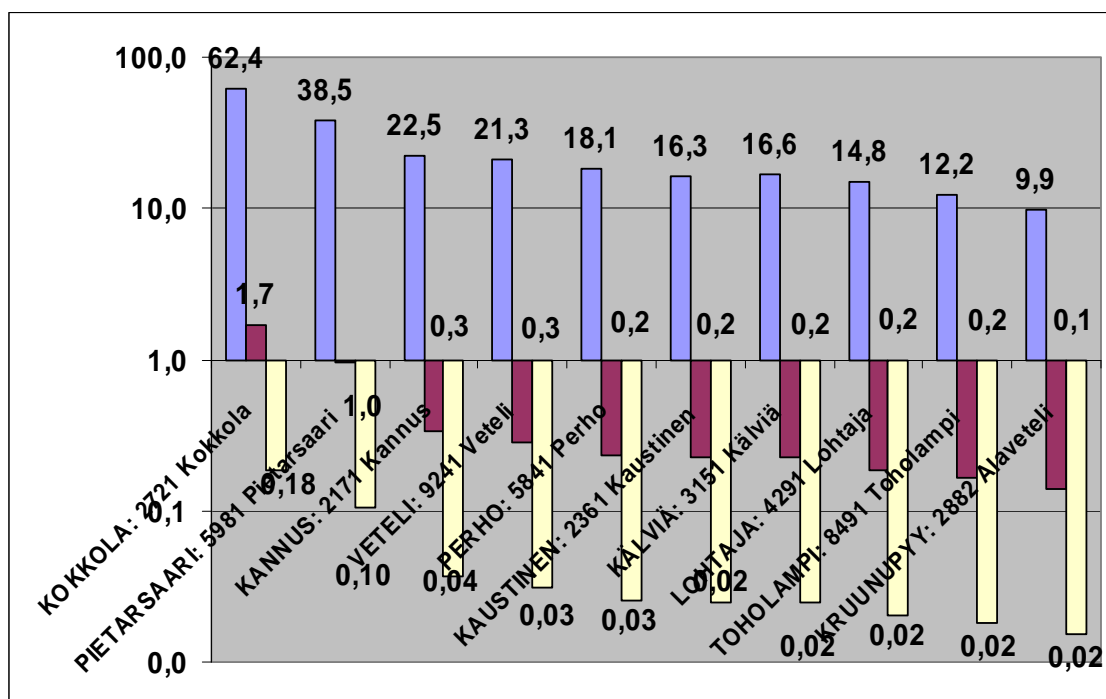
VÖYRI: 9441 Vöyri			
Vö11 (klo 8-16) = pelastusauto	1	1	
Vö191(P) = perustason ambulanssi arkisin 8-16, muuten 10 min valmius			2
KRISTIINANKAUPUNKI: 2871 Kristiinankaupunki			
Krs11 (klo 8-16) = pelastusauto	1	2	
NÄRPIÖ: 5451 Närpiö			
Nb15 (klo 8-16) = raivausauto	1	3	
Nb191(H) = hoitotason ambulanssi arkisin 15 h, muulloin 10 min valmius			2
Nb192 (P) = perustason ambulanssi arkisin 8 h			2
MAALAHTI: 4751 Maalahti			
Ma11 (klo 8-16) = pelastusauto	1	2	
KORSNÄS: 2801 Korsnäs			
Kor11 (klo 8-16) = pelastusauto	1	1	
YHTEENSÄ	13	26	24

6.15 Keski-Pohjanmaa ja Pietarsaari

Keski-Pohjanmaan ja Pietarsaaren pelastustoimen alueella on ainoastaan kaksi päätoimisesti miehitettyä paloasemaa Kokkola ja Pietarsaari. Kannuksessa ja Toholammilla on miehitys päiväaikaan klo 8-16. Muita palokuntia on 13.

Kokkolassa on ollut vajaat kaksi hälytystä vuorokaudessa ja 10. vilkkaimmalla paloasemalla Kruunupyssä harvemmin kuin kerran viikossa. Kokkolassa mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuuluvia tehtäviä on ollut runsas yksi viikossa ja vastaavia tehtäviä Kruunupyssä yksi kahdessa kuukaudessa.

Taulukko 44 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Keski-Pohjanmaan ja Pietarsaaren pelastustoimen alueen voimavarat on listattu alla olevassa taulukossa:

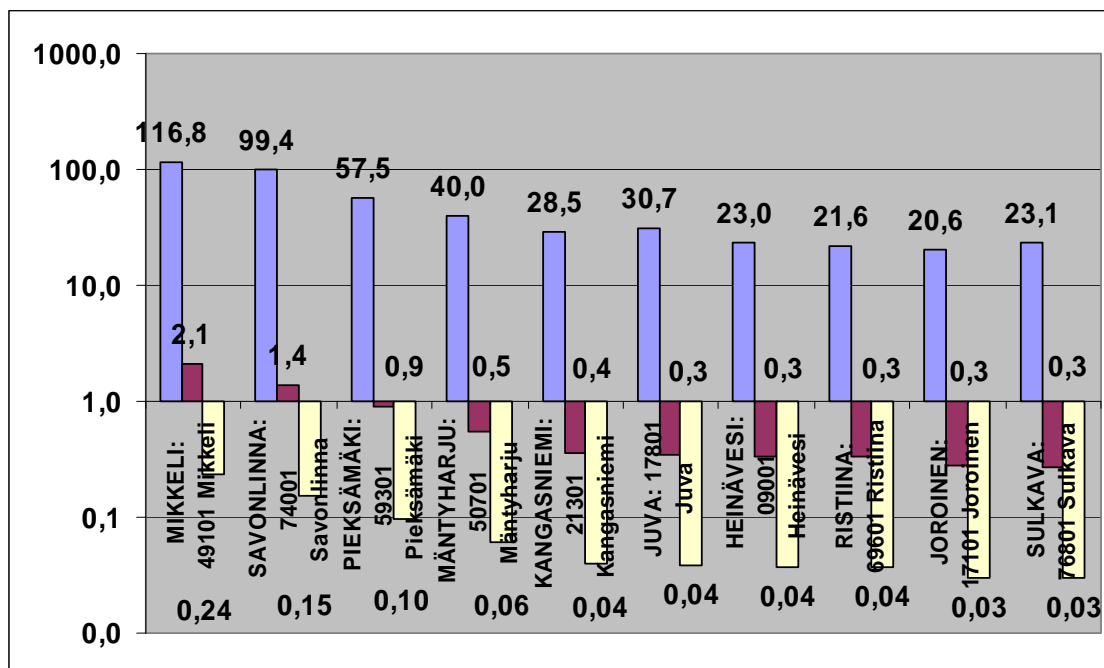
KOKKOLA: 2721 Kokkola	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
K11 = pelastusauto	1	3	
K131 = säiliöauto		1	
K16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto		1	
K191(H) = hoitotason ambulanssi			2
K192(P) = perustason ambulanssi			
KLO 8-16, yöllä palomiehet			2
PIETARSAARI: 5981 Pietarsaari			
J11 = pelastusauto	1	3	
J13 = säiliöauto		1	
J16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto		1	

J191(H) = hoitotason ambulanssi			2
J192(P) = perustason ambulanssi			
KLO 8-16, yöllä palomiehet			2
KANNUS: 2171 Kannus			
K11 = pelastusauto Klo 8-16		2	
TOHOLAMPI: 8491 Toholampi			
T11 = pelastusauto klo 8-16		1	
YHTEENSÄ	2	13	8

6.16 Etelä-Savo

Etelä-Savossa on miehitettyjä asemia Mikkelissä, Savonlinnassa ja Pieksämäellä. Muita palokuntia on 31. Mikkelissä on ollut runsas kaksi hälytystä vuorokaudessa ja vajaat kaksi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuulunutta tehtävää viikossa. Kymmenenneksi vilkkaimmalla asemalla Sulkavalla on ollut kaksi hälytystä viikossa ja n. kerran kuukaudessa mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuulunutta tehtävää.

Taulukko 45 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Mikkelin, Savonlinnan ja Pieksämäen voimavarat on listattu alla olevassa taulukossa:

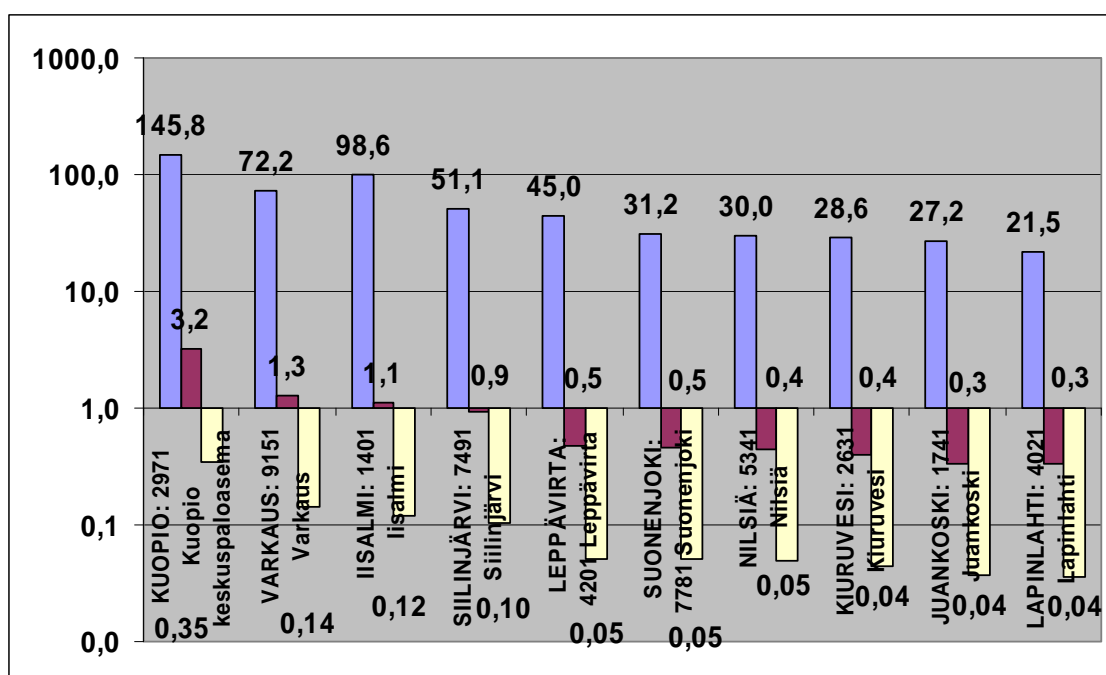
MIKKELI: 49101 Mikkelä	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
M11 = pelastusauto	1	3	
M13 = säiliöauto		1	
M15 = raivausauto		1	
M190(H) = hoitotason ambulanssi			2
M191(P) = perustason ambulanssi			2
M192 (P) = perustason ambulanssi klo 8-16			2
M193 (P) = perustason ambulanssi klo 8-16			2
SAVONLINNA: 74001 Savonlinna			
S11 = pelastusauto	1	3	
S13 = säiliöauto		1	
S191(P) = perustason ambulanssi			2
PIEKSÄMÄKI: 59301 Pieksämäki			
P11 = pelastusauto	1	3	
P191(P) = perustason ambulanssi			2
YHTEENSÄ	3	12	12

6.17 Pohjois-Savo

Pohjois-Savossa on Kuopiossa, Varkaudessa ja Iisalmessa jatkuvasti miehitetyt paloasemat. Suonenjoella, Vesannolla, Karttulasella, Vehmersalmella ja Lapinlahdella on miehitys päiväajan klo 8-16. Muita palokuntia Pohjois-Savon alueella on yhteensä 8.

Vilkkaimmalla asemalla Kuopiossa on ollut keskimäärin 3,2 hälytystä vuorokaudessa ja runsaat kaksi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuulunutta tehtävää viikossa. Kymmenenneksi vilkkaimmalla paloasemalla Lapinlahdella on ollut n. kaksi hälytystä viikossa ja n. yksi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuulunutta tehtävää kuukaudessa.

Taulukko 46 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Pohjois-Savon pelastustoimen alueen miehitetyt paloasemat:

KUOPIO: 2971 Kuopio keskuspaloasema	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
K P3:n kuski		1	
K11 = pelastusauto	1	3	
K12 =	1	1	
K131/K161 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto			
K151 = raivausauto		1	
K190(H) = hoitotason ambulanssi			2
K191(P) = perustason ambulanssi			2
K192(P) = perustason ambulanssi			2

KUOPIO: 2972 Melalahti			
K21 = pelastusauto		1	
K292(P) = perustason ambulanssi			2
VARKAUS: 9151 Varkaus			
V11 = pelastusauto	1	2-3	
V131 = säiliöauto		1	
V16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto		0-1	
V190(H) = hoitotason ambulanssi (ensihoitajat)			2
V191(P) = perustason ambulanssi			2
V192(P) = perustason ambulanssi			2
IISALMI: 1401 Iisalmi			
I11 = pelastusauto	1	3	
SIILINJÄRVI: 7491 Siilinjärvi			
LEPPÄVIRTA: 4201 Leppävirta			
SUONENJOKI: 7781 Suonenjoki			
Su 11 = pelastusauto	1	2	
Su190(H) = hoitotason ambulanssi			2
LAPINLAHTI: 4021 Lapinlahti			
L11 (klo 8-16) = pelastusauto	1	2	
KUOPIO: 2974 Vehmersalmi			
VS11 (klo 8-16) = pelastusauto	1	1	
KARTTULA: 2271 Karttula			
Ka11 (klo 8-16) = pelastusauto	1	1	
VESANTO: 9211 Vesanto			
V11 (klo 8-16) = pelastusauto		1	
JUANKOSKI: 1741 Juankoski			
JK191(P) = perustason ambulanssi			2
YHTEENSÄ	8	20-22	18

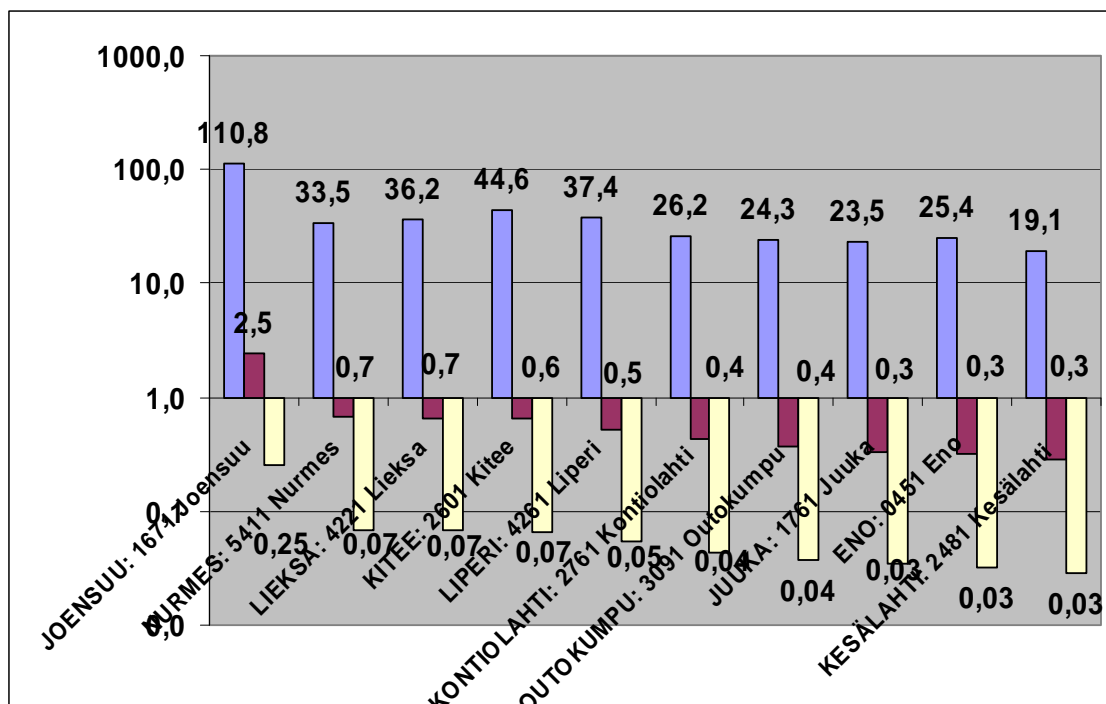
6.18 Pohjois-Karjala

Pohjois-Karjalassa on ainoastaan Joensuussa ja Lieksassa pelastustoimen välittömässä lähtövalmiudessa oleva miehitys. Tämän lisäksi Liperissä, Kontiolahdella, Polvijärvellä,

Juuassa, Enossa, Outokummussa ja Ilomantsissa on ensihoito / sairaankuljetusvalmiuksia. Pelastustoimen valmiudet muualla kuin Joensuussa ja Lieksassa ovat pääosin 5 minuutin lähtövalmiudessa olevia päivystysvalmiuksia.

Joensuussa on ollut 2,5 hälytystä vuorokaudessa ja vajaat kaksi mahdollisesti pelastussukellusta edellyttävään tehtäväluokkaan kuulunutta tehtävää viikossa. Kesälahdella on ollut n. kaksi tehtävää viikossa ja n. yksi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuulunutta tehtävää kuukaudessa.

Taulukko 47 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Pohjois-Karjalan pelastustoimen alueen voimavarat miehitetyillä asemilla:

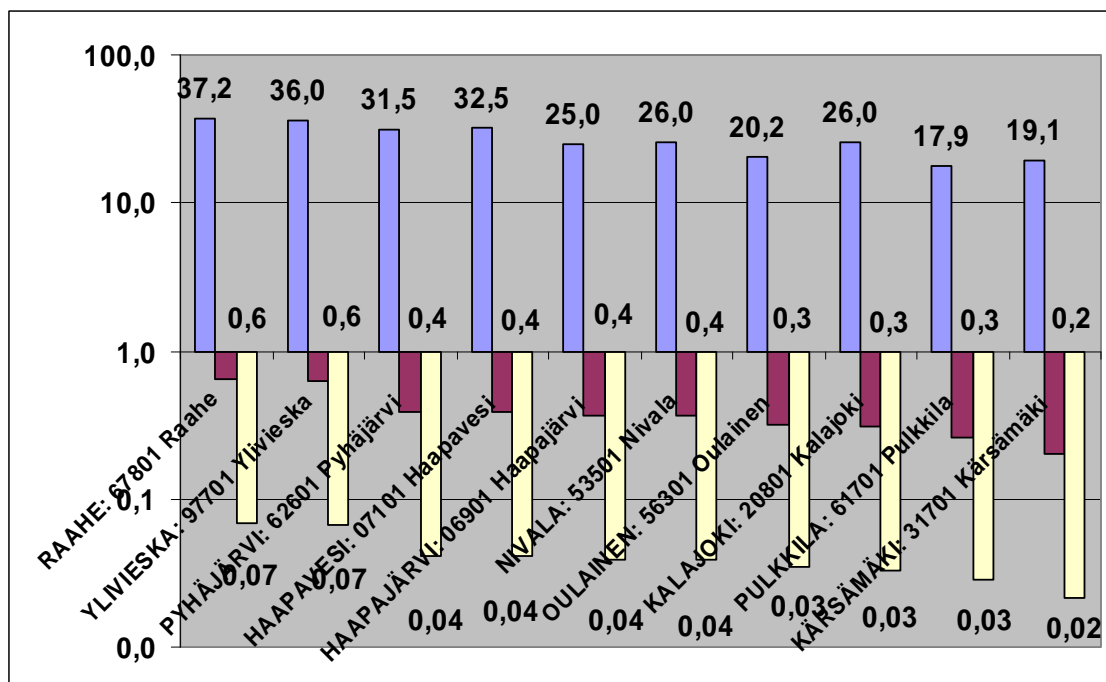
JOENSUU: 1671 Joensuu	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
J11 = pelastusauto	1	2	
J131 = säiliöauto		1	
J16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto		1	
J190(H) = hoitotason ambulanssi			2

J191(P) = perustason ambulanssi			2
J192(P) arkisin 8-16 = perustason ambulanssi			2
J193(P) arkisin 10-18 = perustason ambulanssi			2
LIEKSA: 4221 Lieksa			
L11 = pelastusauto	1	1	
L191(P) = perustason ambulanssi			2
L192(P) = perustason ambulanssi			2
LIPERI: 4261 Liperi			
LI191(P) = Perustason ambulanssi			2
ILOMANTSI: 1461 Ilomantsi			
I191(P) = perustason ambulanssi			2
I192(P) klo 7-15 = perustason ambulanssi			2
KONTIOLAHTI: 2761 Kontiolahti			
KO191(P) = perustason ambulanssi			2
OUTOKUMPU: 3091 Outokumpu			
O191(P) = perustason ambulanssi			2
JUUKA: 1761 Juuka			
J191(P) = perustason ambulanssi			2
J192(P) arkisin 8-16 = perustason ambulanssi			2
ENO: 0451 Eno			
E191 = perustason ambulanssi			2
POLVIJÄRVI: 6071 Polvijärvi			
PO191(P) = perustason ambulanssi			2
YHTEENSÄ	2	5	30

6.19 Jokilaaksot

Jokilaaksojen pelastustoimen alueella ainoastaan Raahessa on jatkuvasti miehitetty paloasema. Ylivieskassa ja Haapajärvellä on sairaankuljetusvalmiudet ja sairaankuljettajat osallistuvat pelastusyksikön toimintaan, jos eivät ole sairaankuljetustehtävällä. Sairaankuljetuksessa tavoitteena on, että vähintään toisella henkilöllä on hoitotason koulutus. Raahessa ja Ylivieskassa hälytyksiä on ollut n. joka toinen päivä. Kymmenenneksi vilkkaimmalla asemalla Kärsämäellä on ollut runsas hälytys viikossa.

Taulukko 48 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

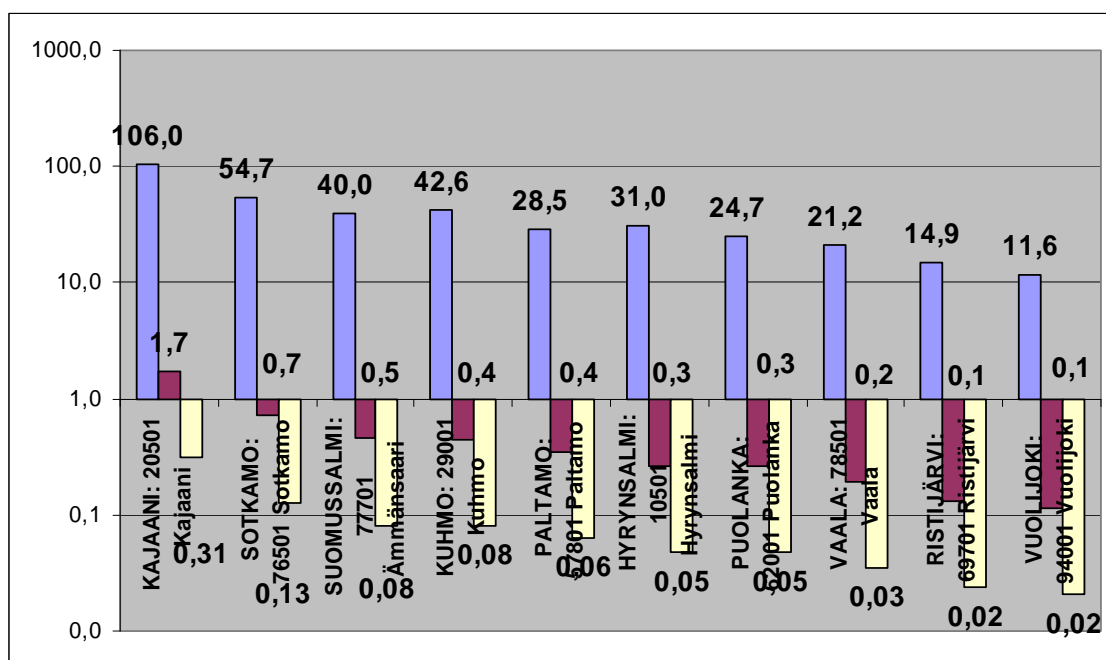
Oheisessa taulukossa on Raahen, Ylivieskan ja Haapajärven voimavarat paloasemittain:

RAAHE: 67801 Raah	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
R11 = pelastusauto	1	3	
R13 = säiliöauto		1	
YLIVIESKA: 97701 Ylivieska			
Y11 = pelastusauto			
Y191 = ambulanssi			2
Y192 = ambulanssi			
HAAPAJÄRVI: 06901 Haapajärvi			
H11 = pelastusauto			
H191 = ambulanssi			2
H192 = ambulanssi (KLO 8-16)			2
YHTEENSÄ	1	4	6

6.20 Kainuu

Kainuussa on ainoastaan Kajaanissa jatkuvasti miehitetty paloasema. Kajaanissa on ollut 1,7 hälytystä vuorokaudessa ja runsaat kaksi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuulunutta tehtävää viikossa. Vuoliijoella on ollut vähemmän kuin yksi hälytys viikossa ja yksi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuuluva tehtävä kahdessa kuukaudessa.

Taulukko 49 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Kainuun pelastustoimen alueen jatkuvasti päivystävät voimavarat ovat seuraavat:

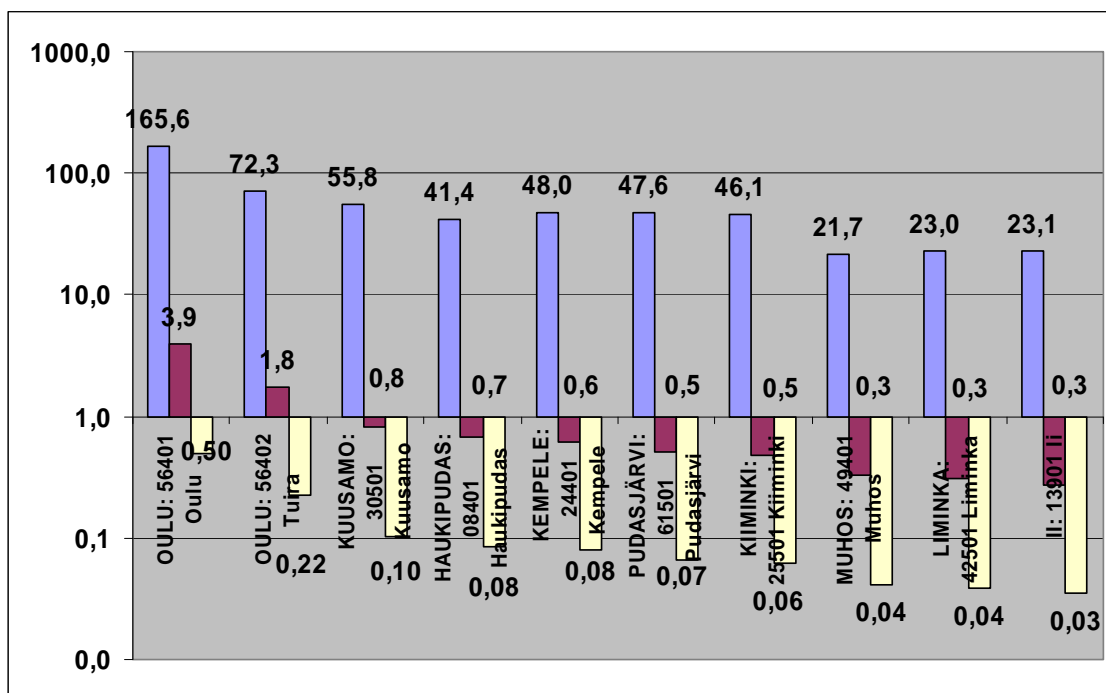
KAJAANI: 20501 Kajaani	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
K11 = pelastusauto	1	3	
K16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto		1	
K190 (H) = hoitotason ambulanssi			2
K191 (P) = perustason ambulanssi			2
K192 (P) = perustason ambulanssi KLO 8-16 arkisin			2
YHTEENSÄ	1	4	6

6.21 Oulu-Koillismaa

Oulu-Koillismaan alueella on jatkuvasti miehittettynä Oulun keskuspaloasema, Tuiran paloasema, Kuusamon ja Haukiputaan paloasemat. Muita palokuntia Oulu-Koillismaan alueella on n. 20.

Oulussa on ollut lähes neljä hälytystä vuorokaudessa ja joka toinen päivä mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuulunutta tehtävää. Kymmenenneksi vilkkaimmalla asemalla Iissä on ollut kaksi hälytystä viikossa ja yksi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuulunut tehtävä kuukaudessa.

Taulukko 50 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Oulu-Koillismaan pelastustoimen alueen päätoimisesti miehitettyjen asemien vahvuudet on mainittu alla olevassa taulukossa:

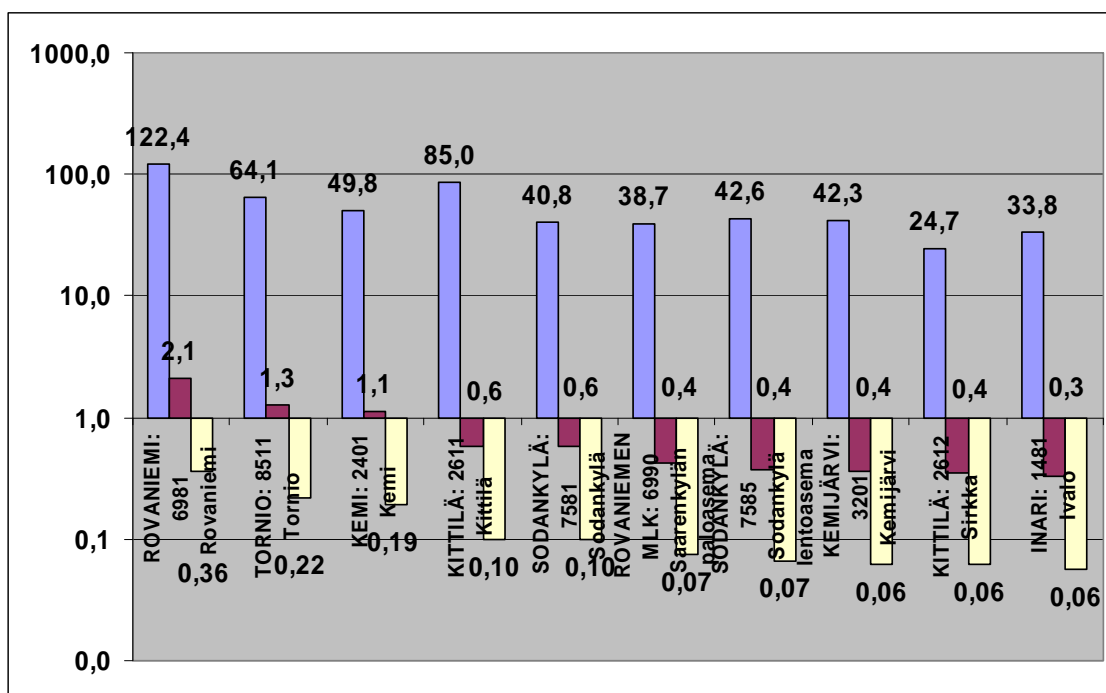
OULU: 56401 Oulu	esimiehet	palomiehet	ensihoito/sairaankuljetus
O P3:n kuljettaja		1	
O11 = pelastusauto	1	3-5	
O12 = pelastusauto	0-1	0-4	
O13 = säiliöauto		1	
O15/O16 = raivaus-/kone- /puomitikas-/nostolava-auto		1	
O190(H) = hoitotason ambulanssi			2
O191(P) = perustason ambulanssi			2
O192(P) = perustason ambulanssi			2
OULU: 56402 Tuira			
O21	1	3	
KUUSAMO: 30501 Kuusamo			
KU11		2-3	
HAUKIPUDAS: 08401 Haukipudas			
HP11	1	3	
YHTEENSÄ	3-4	14-21	6

6.22 Lappi

Lapissa on Rovaniemen, Tornion ja Kemin paloasemat jatkuvasti miehitettyjä. Muut paloasemat ovat sopimuspalokuntia. Lapin pelastustoimen alueella pelastustoimi ei hoida sairaankuljetustehtäviä lainkaan.

Rovaniemellä on ollut kaksi hälytystä vuorokaudessa ja runsaat kaksi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuulunutta tehtävää viikossa. Ivalossa on ollut kaksi hälytystä viikossa ja vajaat kaksi mahdollisesti pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä edellyttävään tehtäväluokkaan kuulunutta tehtävää kuukaudessa.

Taulukko 51 Pelastustehtävien keskimääräinen kesto minuuteissa (sininen) ja tehtävien määrä (punainen) sekä pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä mahdollisesti edellyttävien tehtävien määrä (keltainen) asemittain vuorokaudessa 2004 - 2007.

Lapin pelastustoimen alueen päätoimisesti miehitettyjen asemien vahvuudet ovat alla olevassa taulukossa:

ROVANIEMI: 6981 Rovaniemi		esimiehet	palomiehet
R11 = pelastusauto		1	3
R12 = 2. pelastusauto		1	1
R13 = säiliöauto			1
R16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto			1
TORNIO: 8511 Tornio			
T11 = pelastusauto		1	3
T13 = säiliöauto			1
KEMI: 2401 Kemi			
K11 = pelastusauto		1	3
K13 = säiliöauto			1
K16 = kone-/puomitikas-/nostolava-auto			1
YHTEENSÄ		4	15

7 Mitoitus ja suorituskyky - avoimia kysymyksiä

Raportissa on käsitelty pelastustehtäviä Pronto-tietojen perusteella. Tehtävien lisäksi on tarkasteltu ajallista jakautumista pelastustoimen alueittain ja niiden tehtävien osuutta, joissa pelastussukellusta tai korkealla työskentelyä saattaa tulla eteen. Lopuksi on tarkasteltu tehtävien taajuutta ja niihin kuluva työaika sekä tarkasteltu lähinnä vuorovahvuustietoja jatkuvasti tai osan aikaa päivästä miehitettyjen paloasemien osalta.

Raportin tarkoituksena on herättää keskustelua suorituskykyä koskien. Raportin ja sen perusteella käytävän keskustelun pohjalta on tarkoitus lähteä etenemään todellisten mitoitust- ja suorituskykyperusteiden tarkempaan määrittelyyn.

Raportissa on tarkasteltu pelastuslain mukaisia pelastustehtäviä ja sairaankuljetustehtävät on tässä vaiheessa jätetty raportin ulkopuolelle. Vahvuustietojen yhteydessä on listattu ensihoito-/sairaaankuljetusvahvuuksia. Seuraavana vaiheena on tarkastella sairaankuljetuksen osuutta niillä paloasemilla, missä sitä tehdään.

Vuorovahvuuksia koskien tiedot on kerätty lähinnä sellaisilta asemilta, joilla on välitön lähtövalmius joko osan aikaa vuorokaudesta tai sitten jatkuvasti. Vuorovahvuustietojen tarkoituksena on ollut selvittää sitä, millaisia vahvuuksia paloasemilla on.

Vuorovahvuustietojen osalta seuraava looginen askel on tarkastella nykyistä suorituskykyä lähinnä siitä näkökulmasta, kuinka paljon pelastussukellukseen kykeneviä pelastusyksiköitä pelastuslaitoksilla on.

Raportin perusteella toimintakykyhankkeessa halutaan nostaa esiin ainakin seuraavat kysymykset:

- Miten määritellään pelastusyksikön suorituskyky?
- Edelliseen kohtaan liittyen pitää määritellä, miten pelastusyksiköiden suorituskyky voi vaihdella uhkien perusteella esim. vuorokaudenajan mukaan?
- Pelastustehtävissä on fyysisesti usean tasoisia tehtäviä. Pelastustoimen alueittain ja paloasemittain tulisi kohdan yksi perusteella määritellä, kuinka paljon tarvitaan pelastussukelluskelpoisia henkilöitä, jotta kyetään pitämään yllä vähintään nykyinen taso, parantamaan tasoa tai mitä merkitsee, jos taso heikkenee nykyisestä.

Edellä mainittujen kysymysten perusteella tullaan varsinaisiin pelastusyksiköiden mitoitustperusteisiin esim. seuraavasti:

- pelastusyksiköt, jotka kykenevät aloittamaan pelastustoiminnan mutta eivät kykene pelastussukellukseen
- pelastusyksiköt, jotka kykenevät edellisen lisäksi aloittamaan henkeä pelastavan savusukelluksen
- pelastusyksiköt, jotka kykenevät aloittamaan savusukelluksen kaikissa tilanteissa
- pelastusyksiköt, jotka kykenevät aloittamaan pelastussukellustehtävän kaikissa tilanteissa.

8 Osahankkeessa 1 tehtävät seuraavat vaiheet

Osahanketta 1 on tarkoitus jatkaa seuraavasti:

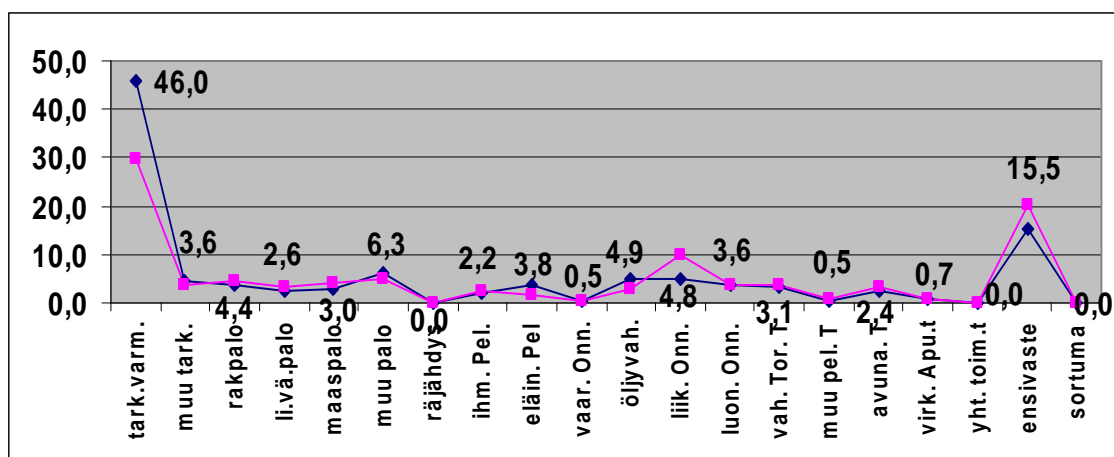
- selvitetään sairaankuljetustehtävät niiden pelastuslaitosten osalta, jotka sitä tekevät
 - määrä ja laatu
 - tehtävien vuoden- ja vuorokaudenajan mukainen vaihtelu
 - tehtävissä käytettävät voimavarat
- selvitetään, millainen on pelastuslaitosten nykyinen suorituskyyky (pelastussukellukseen kykenevien pelastusyksiköiden määrä sekä muut voimavarat)
 - vahvuus
 - toimintavalmiusaika
 - henkilöstön toimintakyyky
- pelastusyksiköiden suorituskyykyvaatimusten määrittely niissä tehtävissä, joissa pelastussukellusta ei tehdä
 - vahvuus
 - toimintavalmiusaika
 - henkilöstön toimintakyyky
 - otetaan huomioon osahankkeen 3 tulokset
- määritellään perusteet sille, milloin pelastusyksikön suorituskyyky ei riitä vaan tarvitaan suorituskyykyisempää muodostelmaa
 - vahvuus
 - toimintavalmiusaika
 - pelastusmuodostelman suorituskyyky

Edellä mainitut tehtäväkokonaisuudet liittyvät osahankkeen 1 kohtiin 2 ja 3. Näiden selvitysten perusteella on tarkoitus toteuttaa osahankkeen 1 kohdat 4 ja 5 eli päivittää toimintavalmiusohje sekä pelastustoiminnan palvelutasoa koskevat osat.

Liite 1: Pelastustehtävien suhteellinen jakautuminen pelastustoimen alueittain 1996-2007

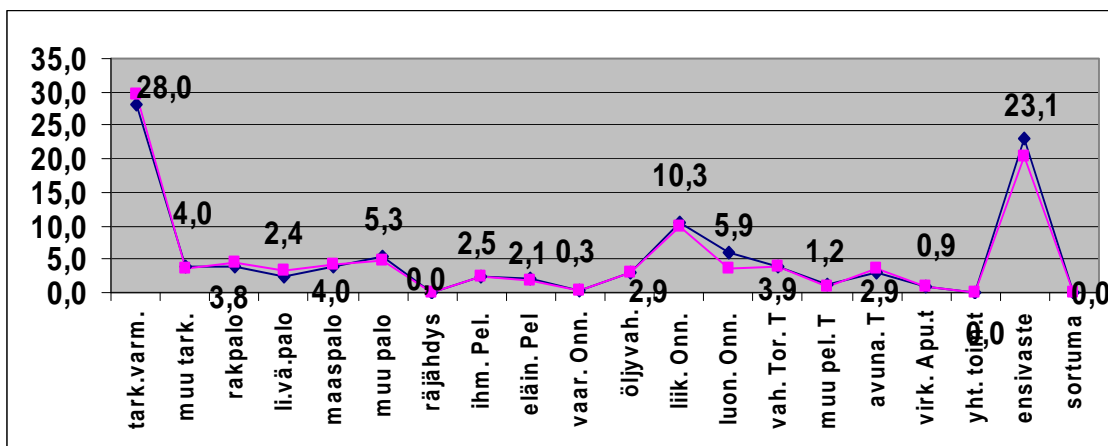
Liitteessä 1 on esitetty pelastustehtävien suhteellinen jakautuminen pelastustoimen alueittain 1996-2007. Vertailukäyränä on koko valtakunnasta laskettu suhteellinen tehtäväjakauma. Pelastustoimen alueen pelastus- ja ensivastetehtävien prosenttiluvut näkyvät kuvioissa. Pelastustoimen alueen käyrä on sininen ja valtakunnallinen käyrä violetti.

Helsinki

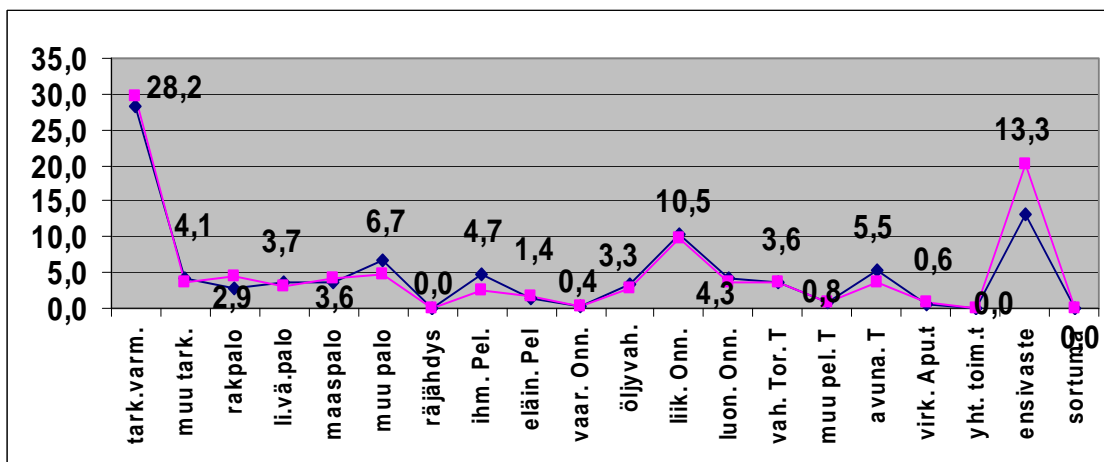
Helsingissä tarkastus- ja varmistustehtävien, muiden tulipalojen, eläimen pelastustehtävien ja öljyvahinkojen suhteellinen osuus on ollut suurempi kuin keskimäärin valtakunnassa. Ensivastetehtävien, maastopalojen ja liikenneonnettomuuksien suhteellinen osuus on ollut pienempi kuin keskimäärin valtakunnassa.

Länsi-Uusimaa

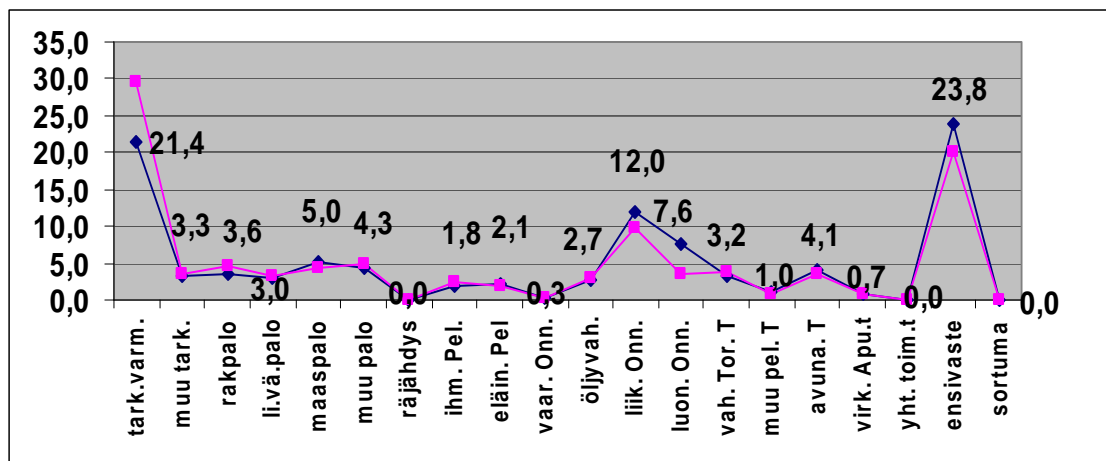
Länsi-Uudenmaan pelastustehtävät ovat noudatelleet valtakunnallista käyrää. Ensivastetehtäviä ja luonnononnettomuuksia on ollut Länsi-Uudenmaan pelastustoimen alueella suhteellisesti enemmän sekä tarkastus- ja varmistustehtäviä, rakennuspaloja ja liikennevälinepaloja suhteellisesti vähemmän kuin valtakunnassa keskimäärin.

Keski-Uusimaa

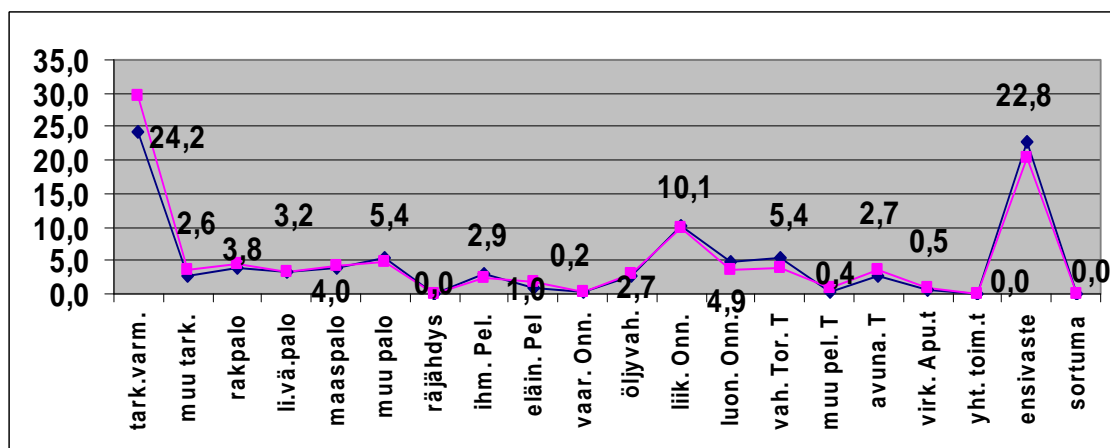
Keski-Uudellamaalla rakennuspaloja, ensivastetehtäviä sekä tarkastus- ja varmistustehtäviä on ollut suhteellisesti vähemmän kuin valtakunnassa keskimäärin. Muita tulipaloja, ihmisen pelastamistehtäviä ja avunantotehtäviä on ollut Keski-Uudellamaalla suhteellisesti enemmän kuin valtakunnassa keskimäärin.

Itä-Uusimaa

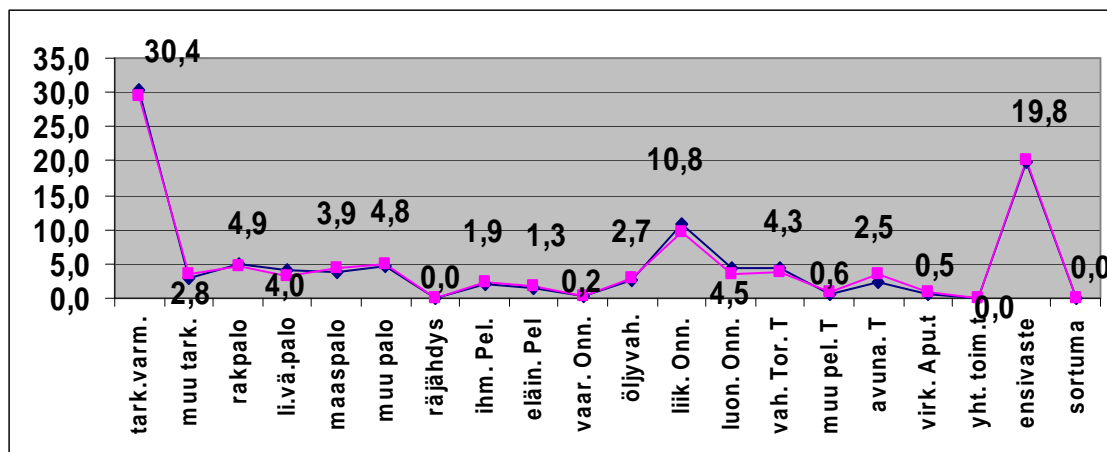
Itä-Uudellamaalla on ollut suhteellisesti enemmän liikenneonnettomuuksia, luonnononnettomuuksia ja ensivastetehtäviä sekä suhteellisesti vähemmän tarkastus- ja varmistustehtäviä kuin valtakunnassa keskimäärin.

Kanta-Häme

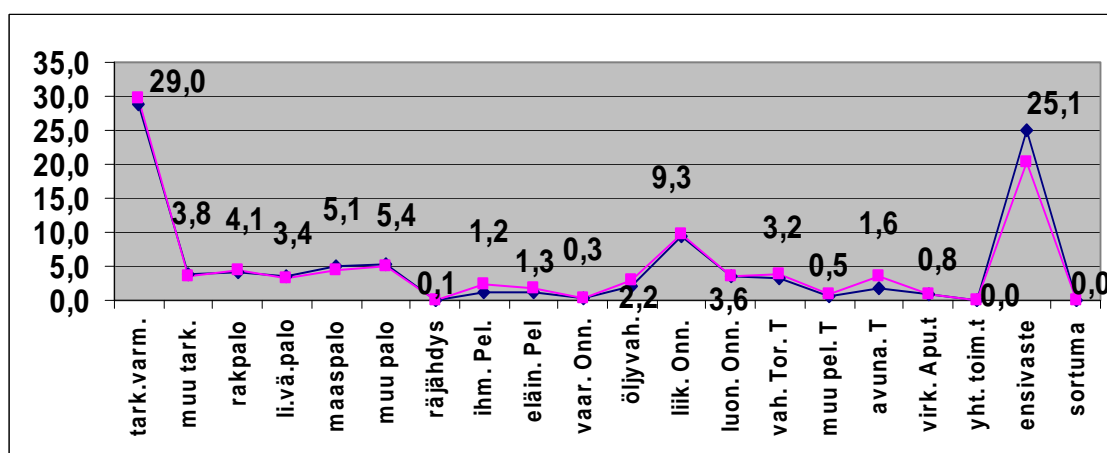
Kanta-Hämeessä on ollut tarkastus- ja varmistustehtäviä suhteellisesti vähemmän ja ensivastetehtäviä suhteellisesti enemmän kuin valtakunnassa keskimäärin.

Päijät-Häme

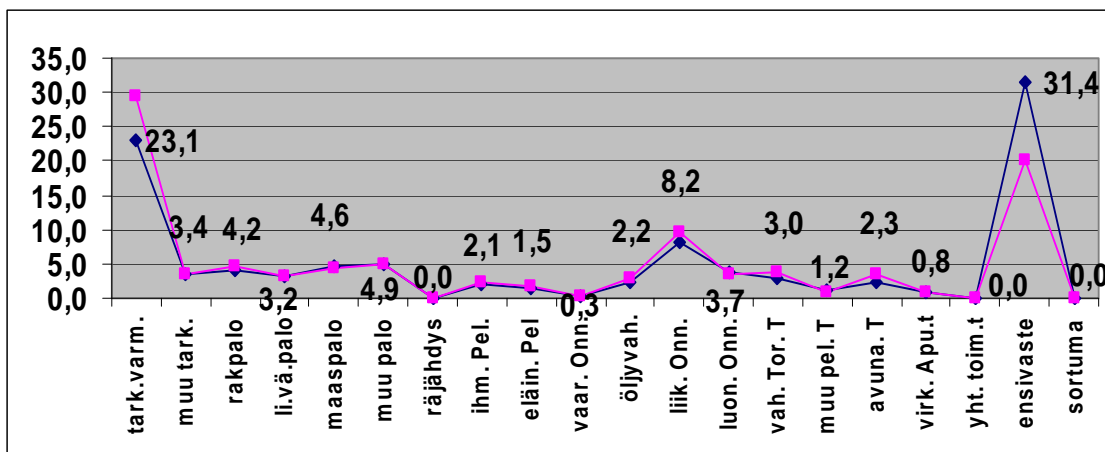
Päijät-Hämeen suhteellinen tehtäväkäärä noudattelee melko tarkasti valtakunnallista käyrää.

Kymenlaakso

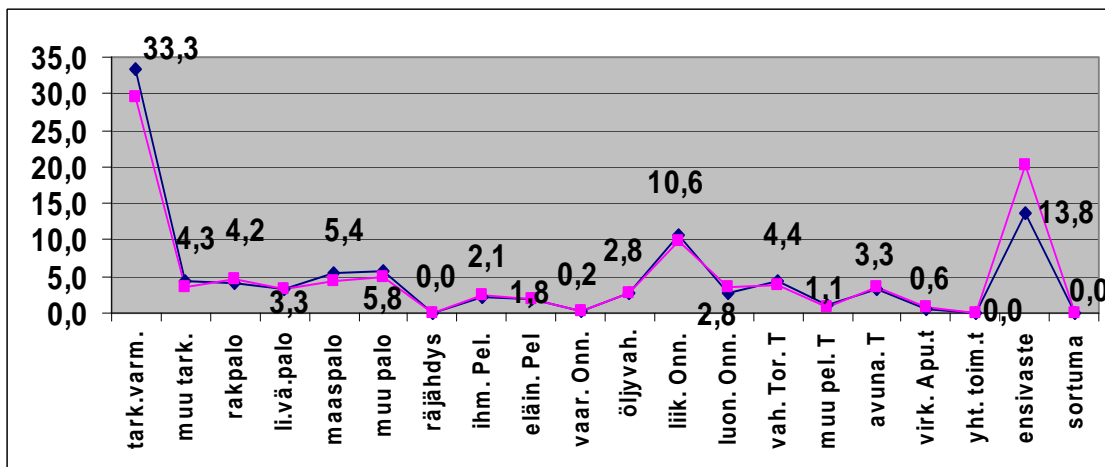
Kymenlaaksossa on ollut ihmisen pelastamistehtäviä ja avunantotehtäviä suhteellisesti vähemmän ja ensivastetehtäviä suhteellisesti enemmän kuin valtakunnassa keskimäärin. Muuten tehtävät noudattelevat valtakunnallista käyrää.

Etelä-Karjala

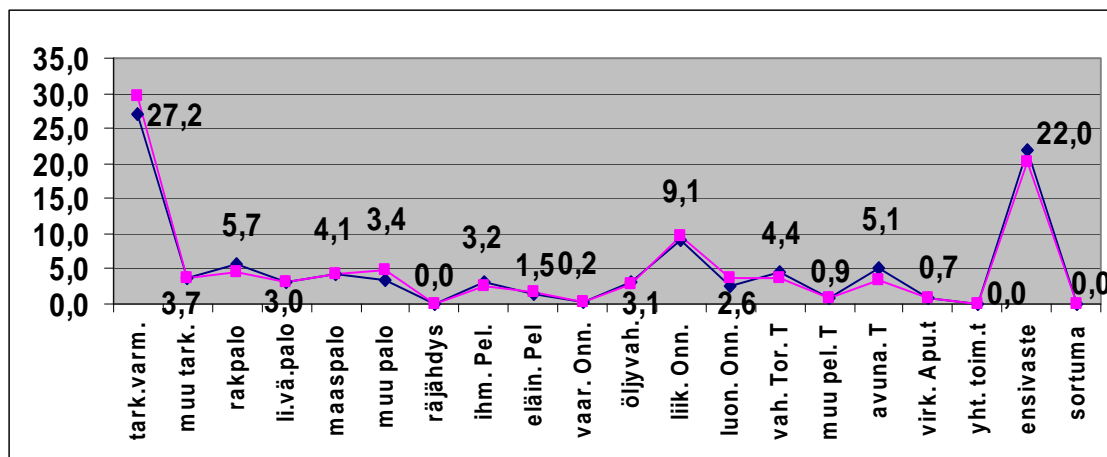
Etelä-Karjalassa on ollut suhteellisesti vähemmän tarkastus- ja varmistustehtäviä, liikenneonnettomuuksia ja avunantotehtäviä ja suhteellisesti enemmän ensivastetehtäviä kuin valtakunnassa keskimäärin.

Varsinais-Suomi

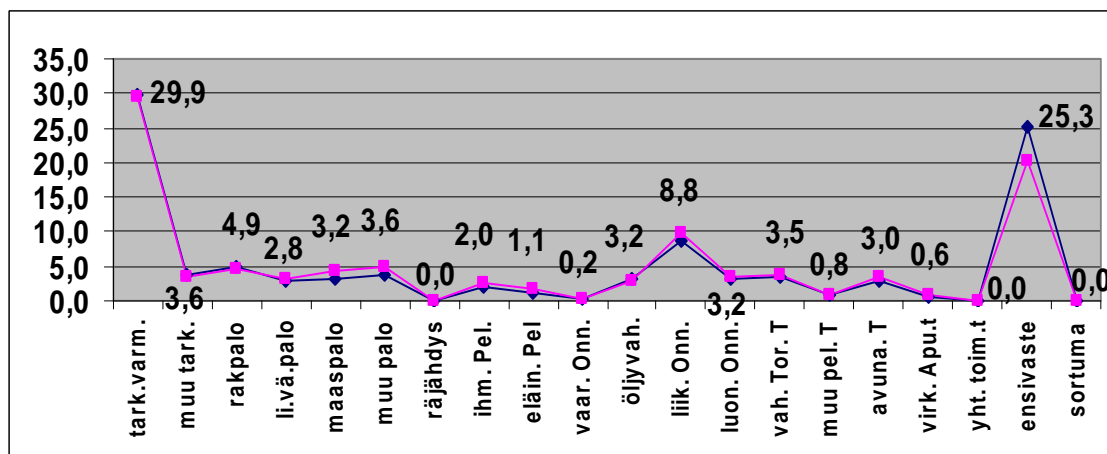
Varsinais-Suomessa on ollut suhteellisesti enemmän tarkastus- ja varmistustehtäviä ja suhteellisesti vähemmän ensivastetehtäviä kuin valtakunnassa keskimäärin.

Keski-Suomi

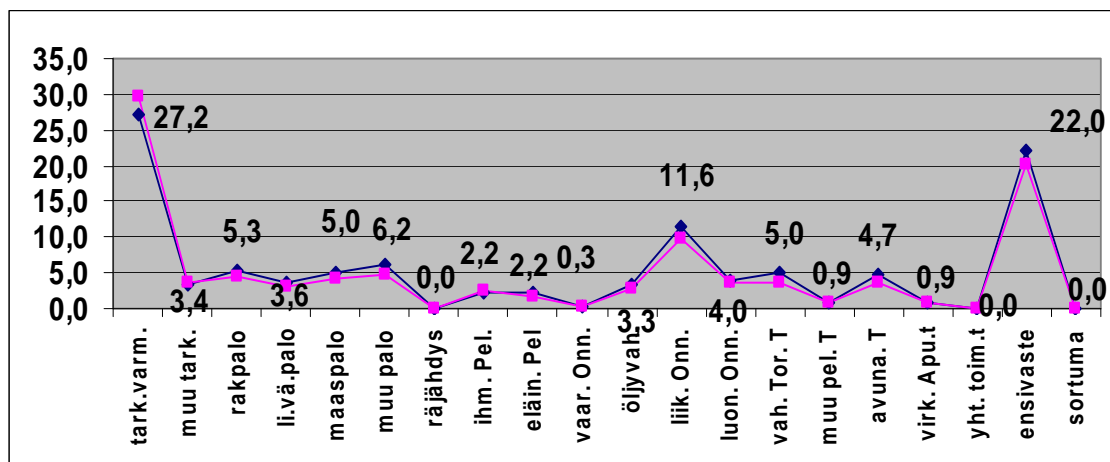
Keski-Suomessa on ollut tarkastus- ja varmistustehtäviä, muita paloja ja luonnononnettomuuksia suhteellisesti vähemmän sekä rakennuspaloja, avunantotehtäviä ja ensivastetehtäviä suhteellisesti enemmän kuin valtakunnassa keskimäärin.

Pirkanmaa

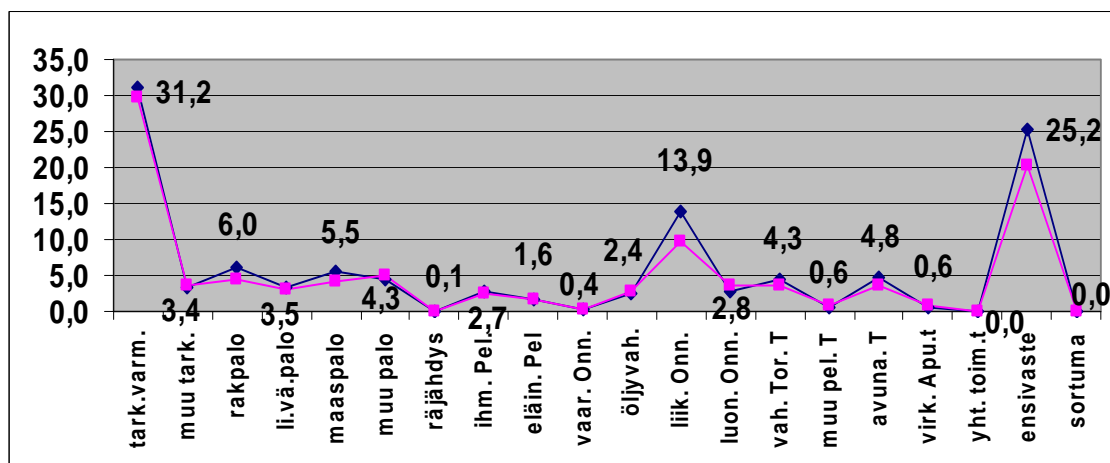
Pirkanmaalla ensivastetehtäviä on ollut suhteellisesti enemmän sekä maastopaloja ja muita paloja suhteellisesti vähemmän kuin valtakunnassa keskimäärin.

Satakunta

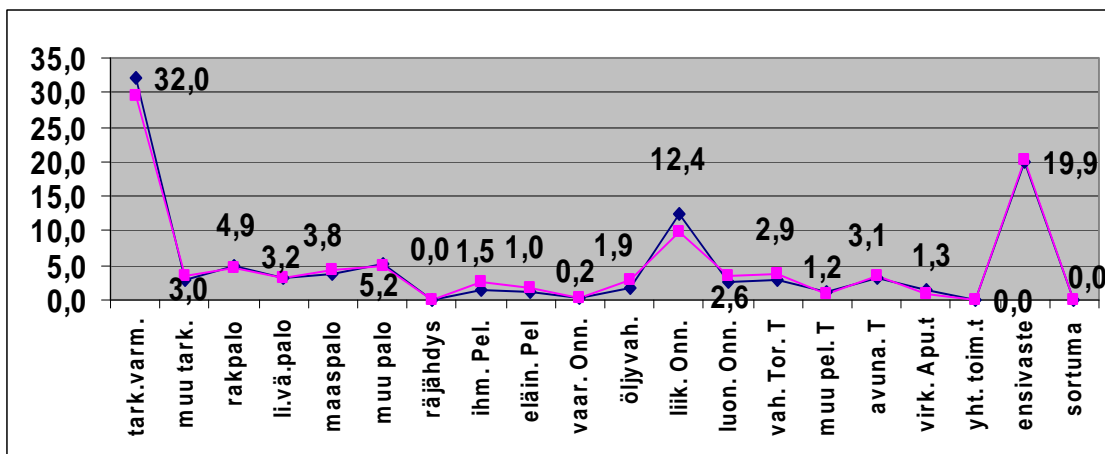
Satakunnassa on ollut suhteellisesti enemmän muita tulipaloja, liikenneonnettomuuksia, vahingontorjuntatehtäviä, avunantotehtäviä ja ensivastetehtäviä sekä suhteellisesti vähemmän tarkastus- ja varmistustehtäviä kuin valtakunnassa keskimäärin.

Etelä-Pohjanmaa

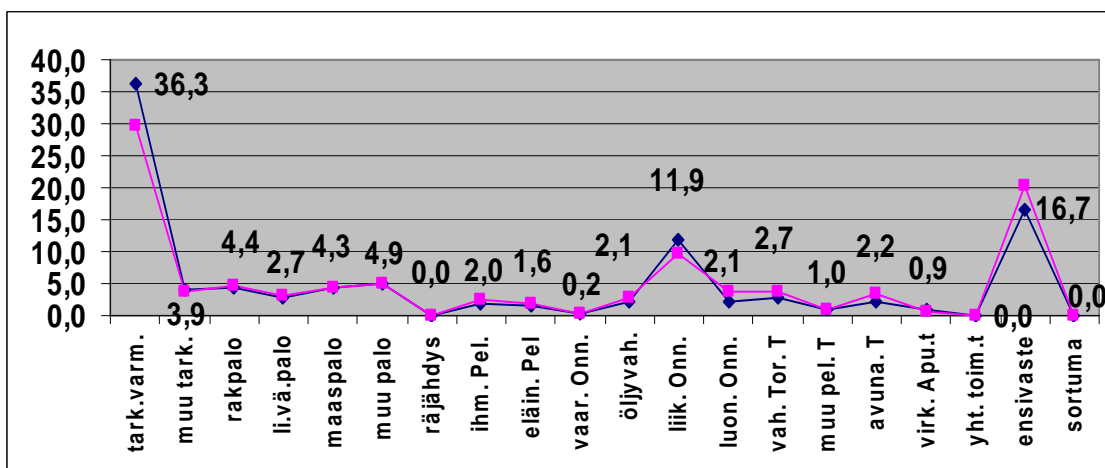
Etelä-Pohjanmaalla on ollut tarkastus- ja varmistustehtäviä, rakennuspaloja, maastopaloja, liikenneonnettomuuksia, avunantotehtäviä ja ensivastetehtäviä suhteellisesti enemmän kuin valtakunnassa keskimäärin.

Pohjanmaa

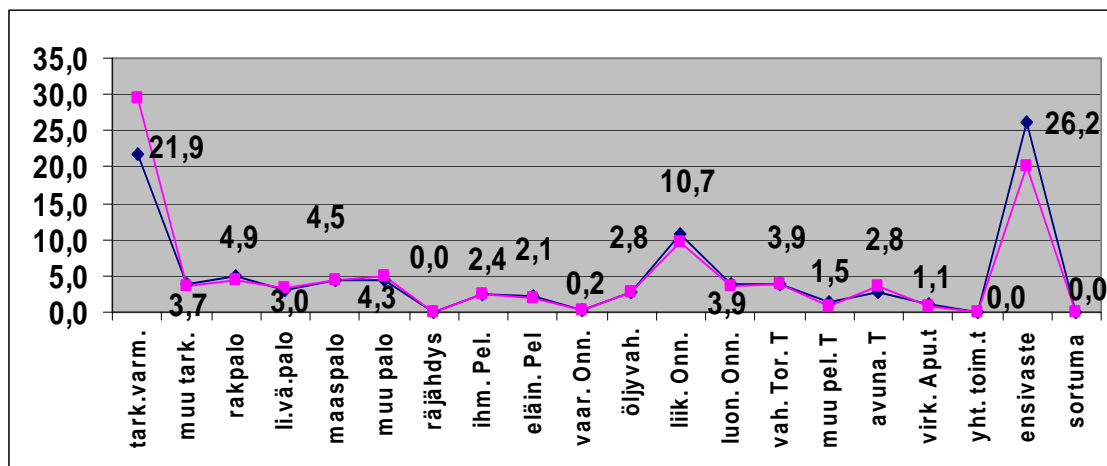
Pohjanmaalla on ollut tarkastus- ja varmistustehtäviä sekä liikenneonnettomuuksia suhteellisesti enemmän sekä ihmisen pelastamistehtäviä ja luonnononnettomuuksia suhteellisesti vähemmän kuin valtakunnassa keskimäärin.

Keski-Pohjanmaa

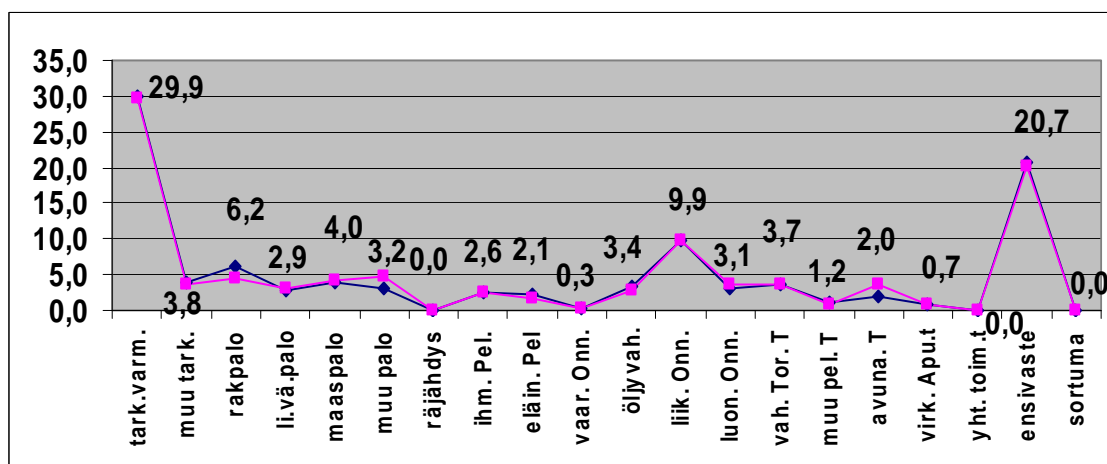
Keski-Pohjanmaalla on ollut suhteellisesti enemmän tarkastus- ja varmistustehtäviä sekä liikenneonnettomuuksia ja suhteellisesti vähemmän luonnononnettomuuksia, vahingontorjuntatehtäviä, avunantotehtäviä ja ensivastetehtäviä kuin valtakunnassa keskimäärin.

Etelä-Savo

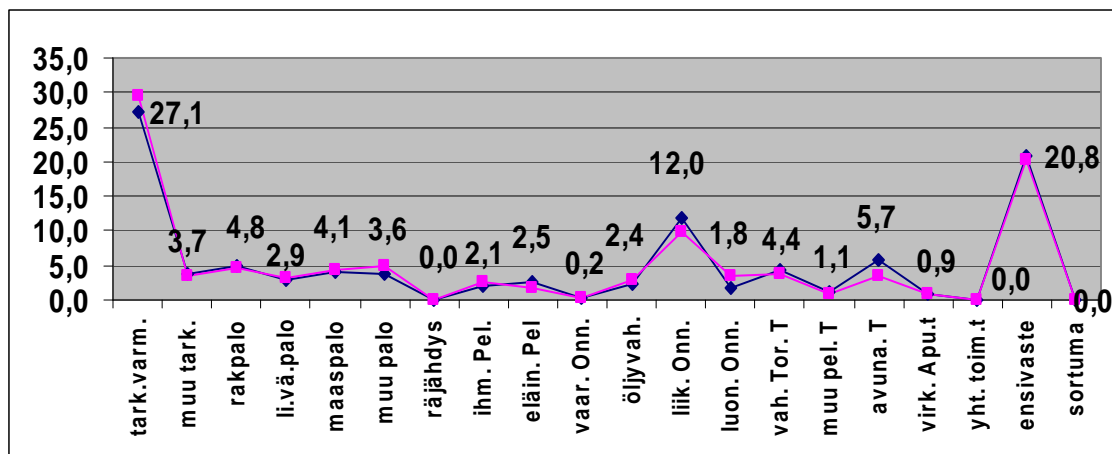
Etelä-Savossa tarkastus- ja varmistustehtäviä on ollut suhteellisesti vähemmän ja ensivastetehtäviä suhteellisesti enemmän kuin valtakunnassa keskimäärin.

Pohjois-Savo

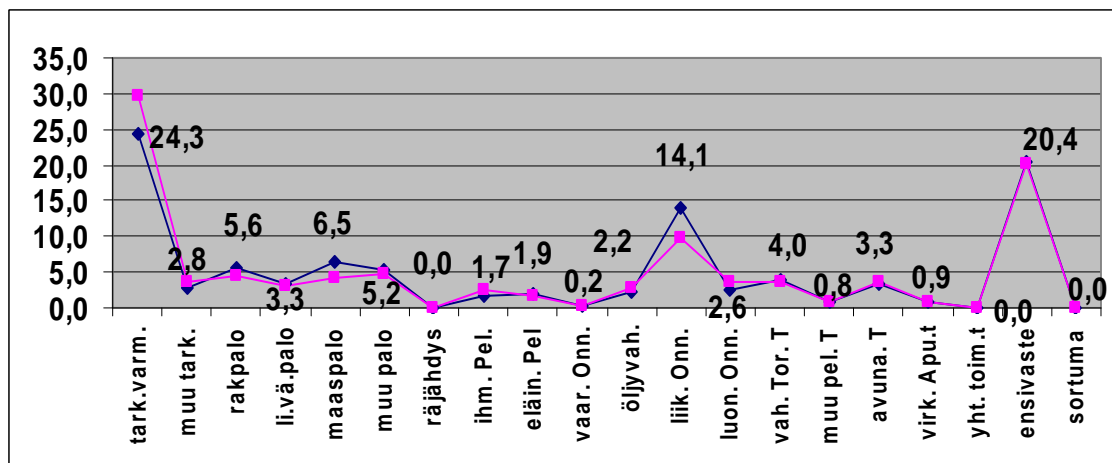
Pohjois-Savossa on ollut suhteellisesti enemmän rakennuspaloja ja suhteellisesti vähemmän muita tulipaloja ja avunantotehtäviä kuin valtakunnassa keskimäärin.

Pohjois-Karjala

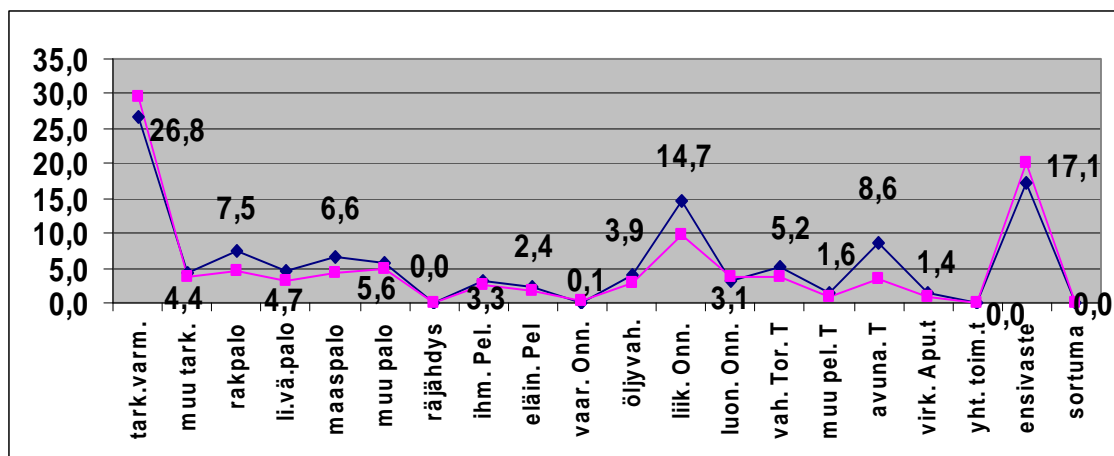
Pohjois-Karjalassa on ollut suhteellisesti vähemmän tarkastus- ja varmistustehtäviä, muita tulipaloja sekä luonnononnettomuuksia ja suhteellisesti enemmän liikenneonnettomuuksia ja avunantotehtäviä kuin valtakunnassa keskimäärin.

Jokilaaksot

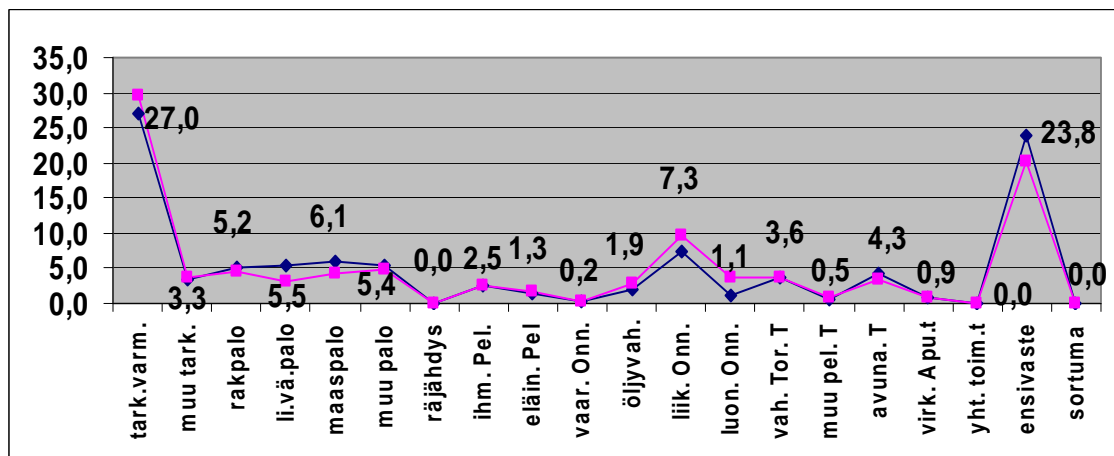
Jokilaaksoissa on ollut suhteellisesti enemmän rakennuspaloja, maastopaloja ja liikenneonnettomuuksia ja suhteellisesti vähemmän tarkastus- ja varmistustehtäviä sekä luonnononnettomuuksia kuin keskimäärin valtakunnassa.

Kainuu

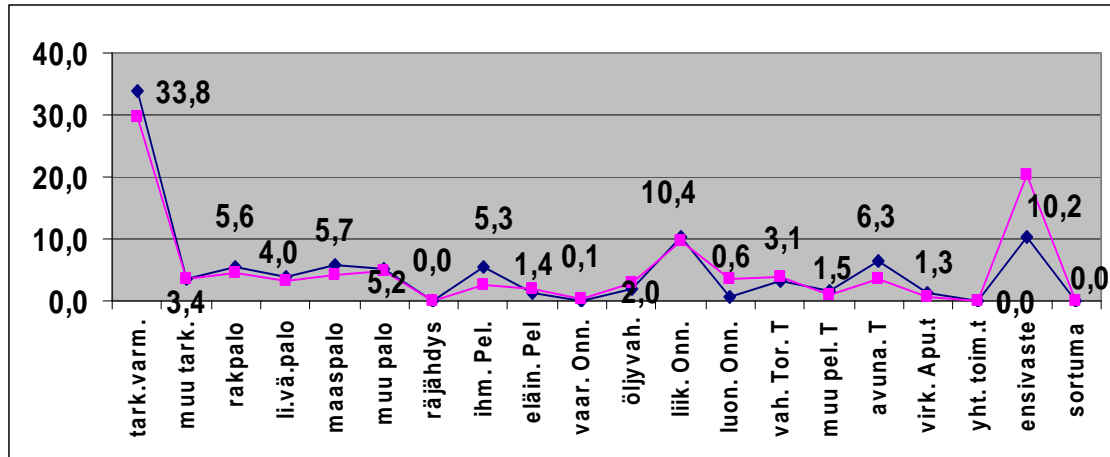
Kainuussa on ollut suhteellisesti enemmän rakennuspaloja, liikennevälinepaloja, maastopaloja, liikenneonnettomuuksia, vahingontorjuntatehtäviä ja avunantotehtäviä sekä suhteellisesti vähemmän tarkastus- ja varmistus- sekä ensivastetehtäviä kuin keskimäärin valtakunnassa.

Oulu-Koillismaa

Oulu-Koillismaalla on ollut suhteellisesti enemmän liikennevälinepaloja, maastopaloja ja ensivastetehtäviä sekä suhteellisesti vähemmän tarkastus- ja varmistustehtäviä, öljyvahinkoja, liikenneonnettomuuksia ja luonnononnettomuuksia kuin keskimäärin valtakunnassa.

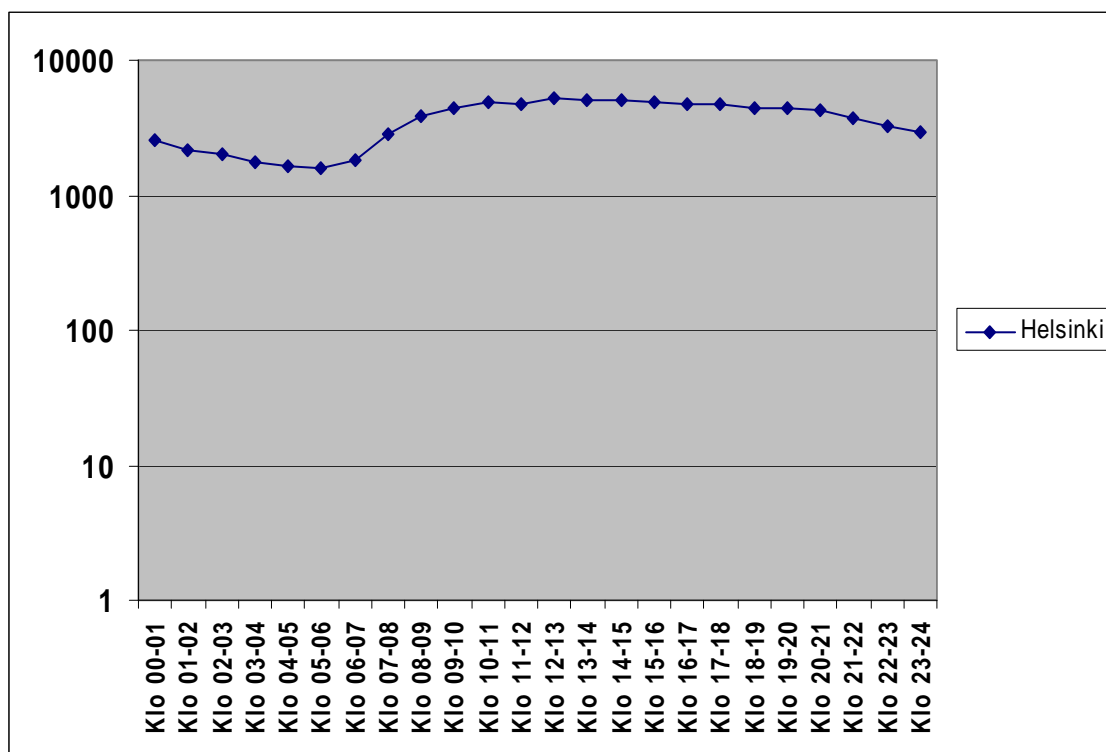
Lappi

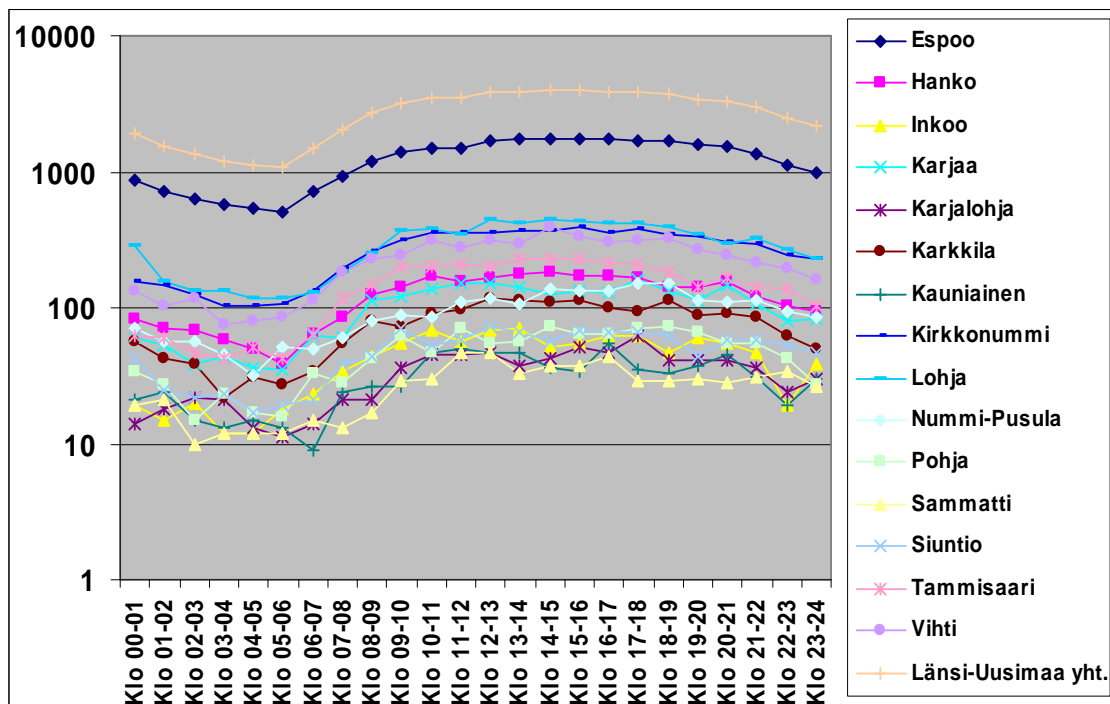
Lapissa on ollut suhteellisesti enemmän tarkastus- ja varmistustehtäviä, rakennuspaloja, maastopaloja, ihmisen pelastamistehtäviä ja avunantotehtäviä sekä suhteellisesti vähemmän luonnononnettomuuksia ja ensivastetehtäviä kuin keskimäärin valtakunnassa.

Liite 2: Pelastustehtävien jakautuminen 1996-2007 pelastustoimen alueittain ja alueiden sisällä kunnittain vuorokaudenajan mukaan logaritmisella asteikolla mitattuna.

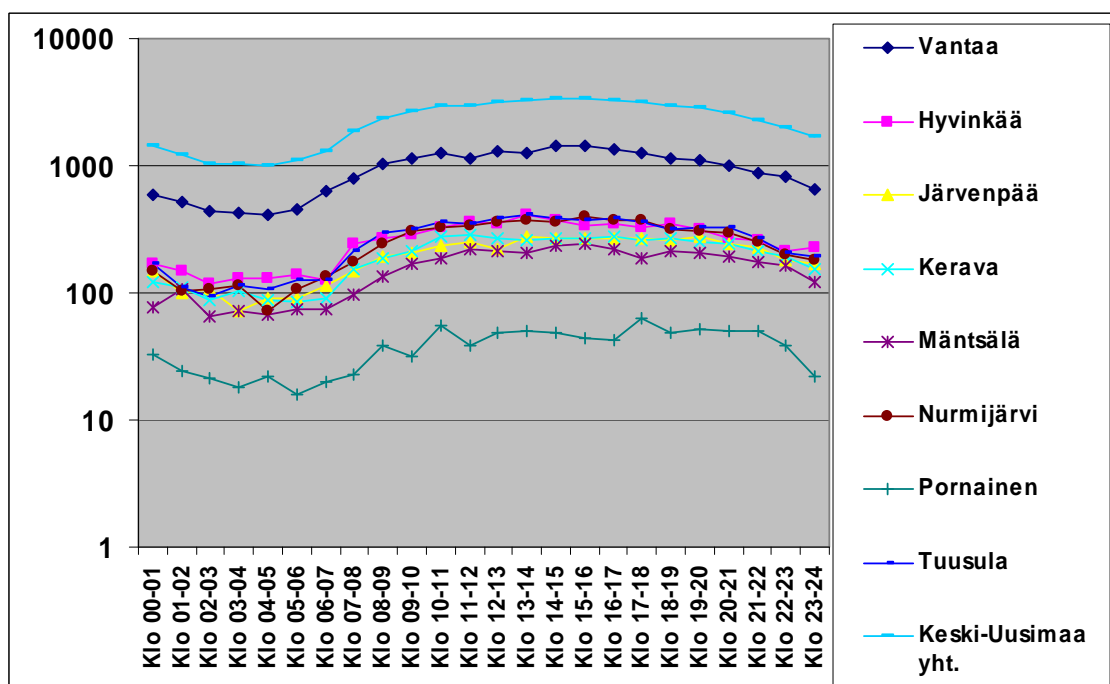
Helsinki (huom. logaritminen asteikko)

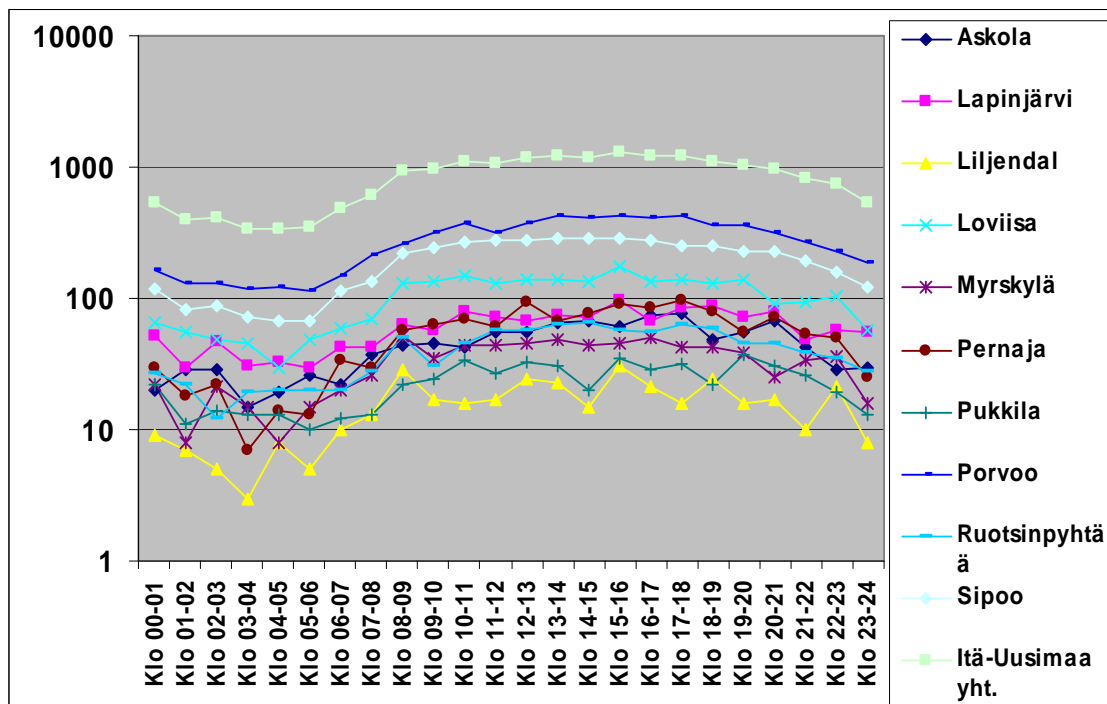
Länsi-Uusimaa (logaritminen asteikko)

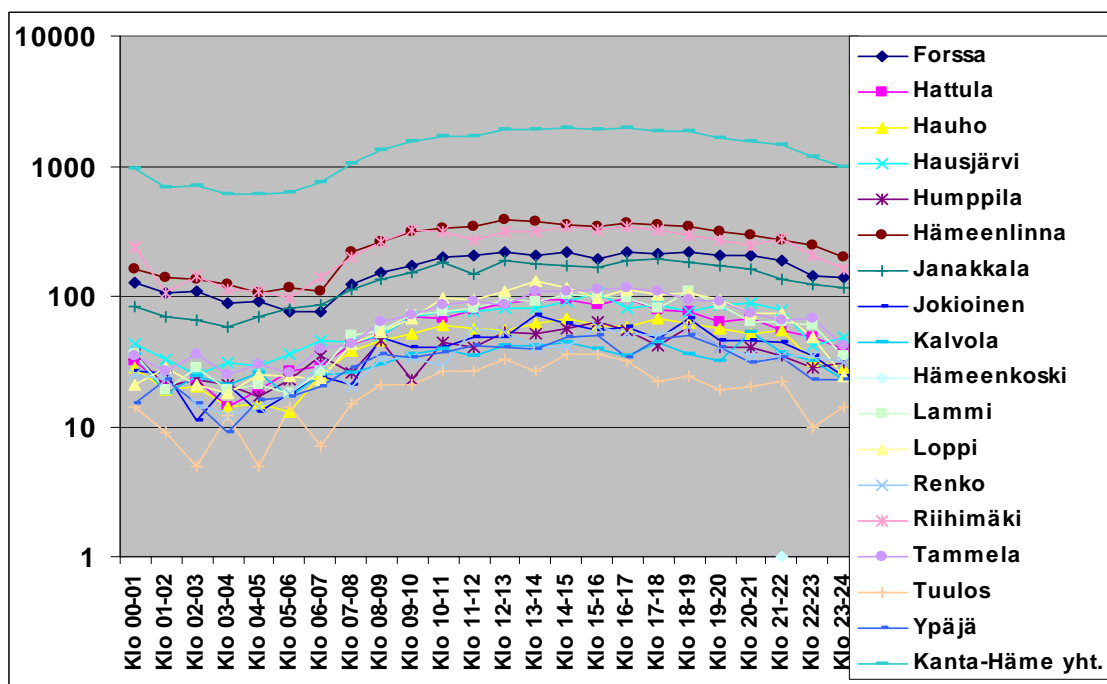
Keski-Uusimaa (logaritminen asteikko)

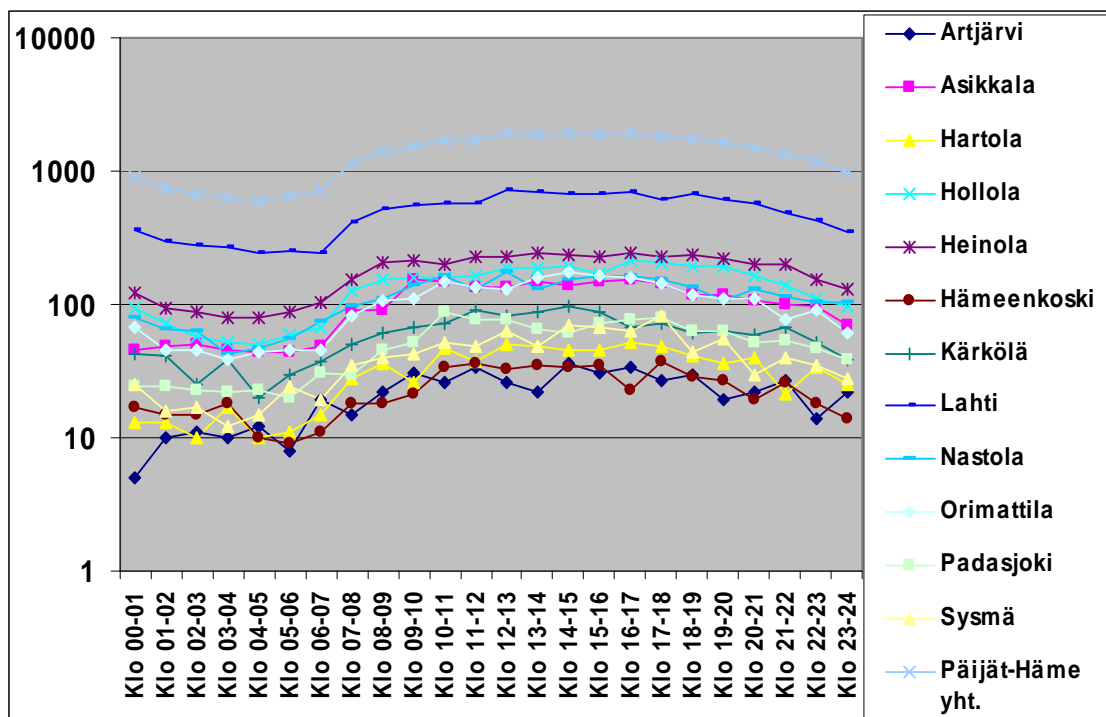
Itä-Uusimaa (logaritminen asteikko)

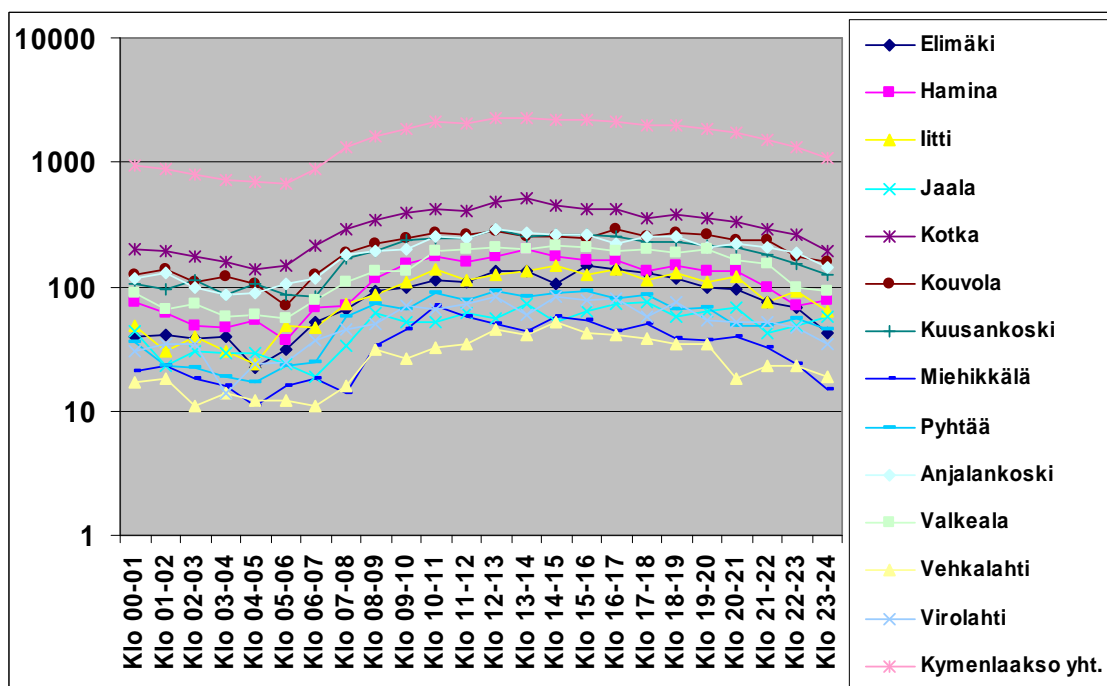
Kanta-Häme (logaritminen asteikko)

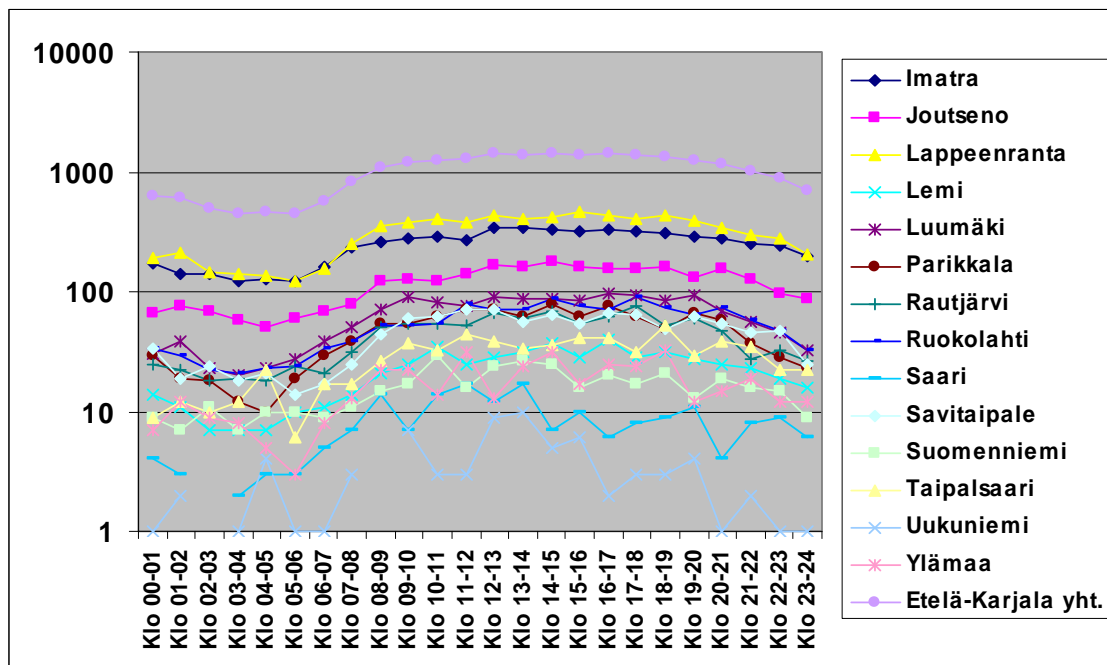
Päijät-Häme

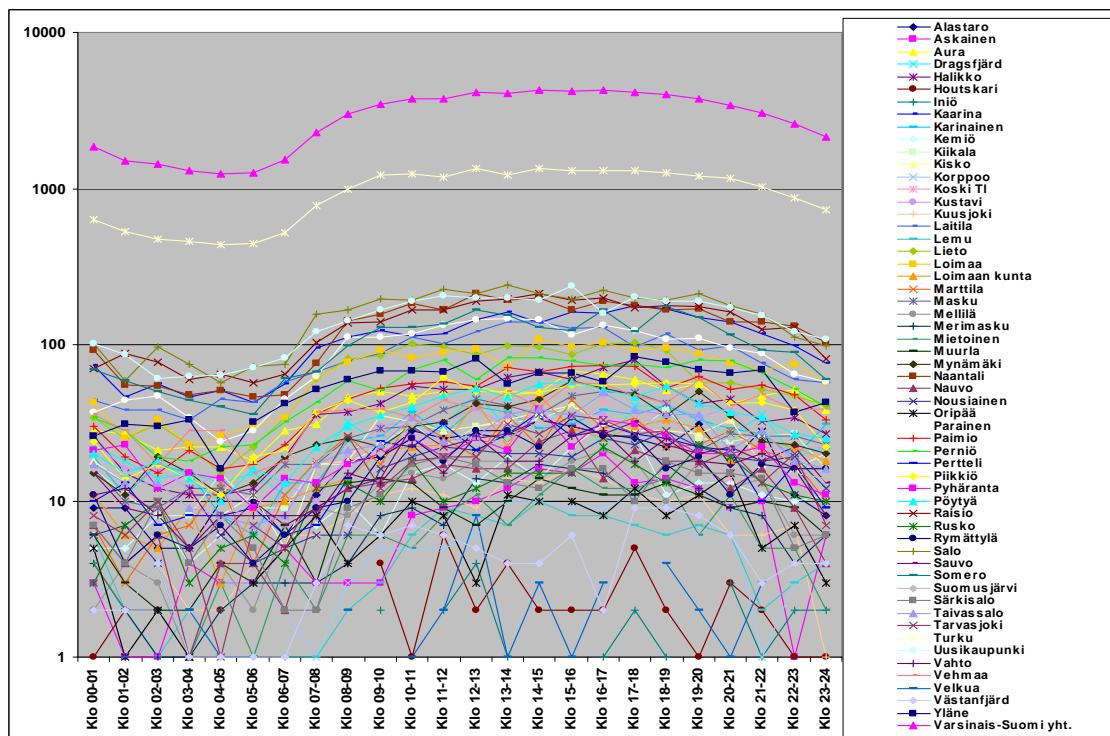
Kymenlaakso (logaritminen asteikko)

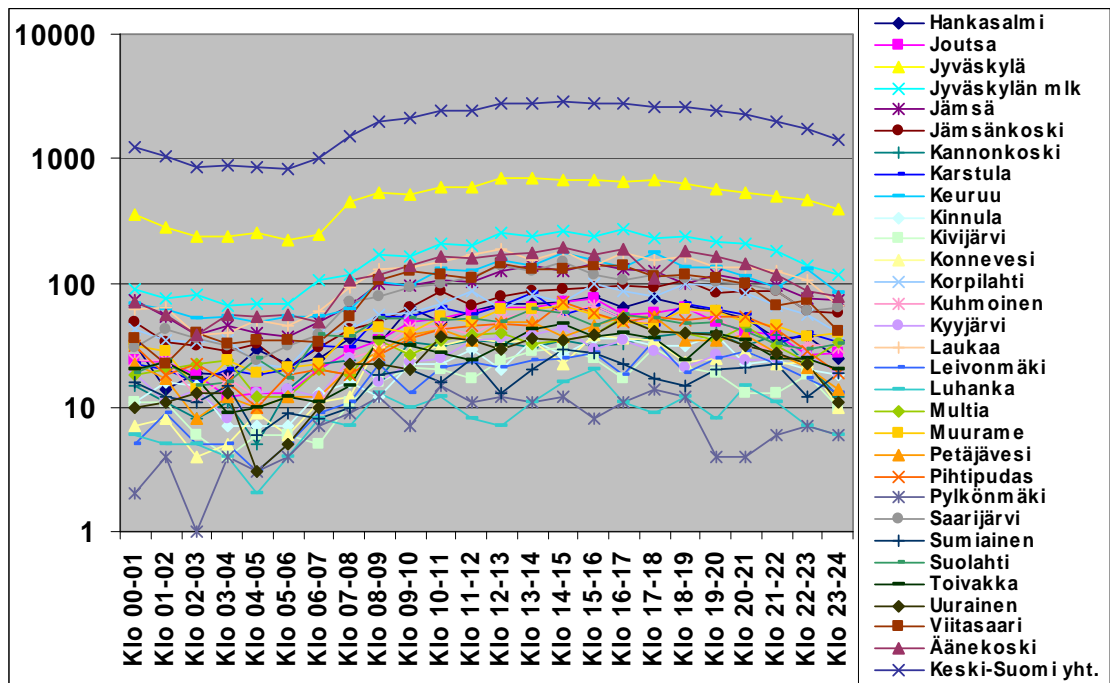
Etelä-Karjala (logaritminen asteikko)

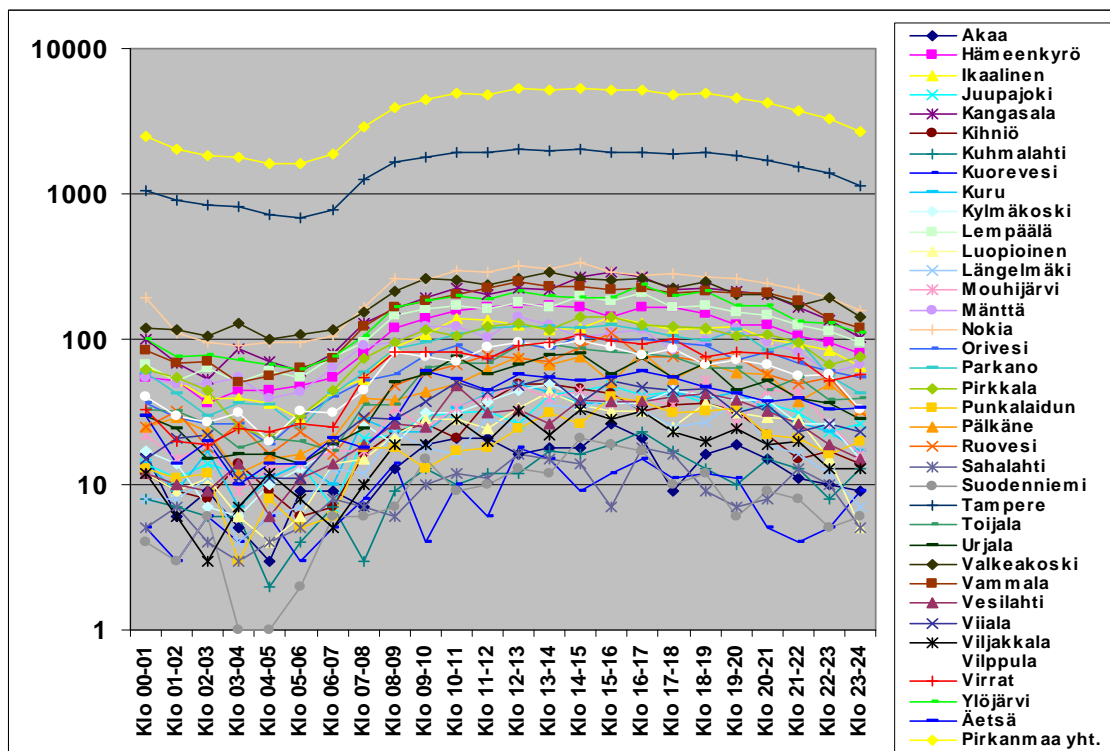
Varsinais-Suomi (logaritminen asteikko)

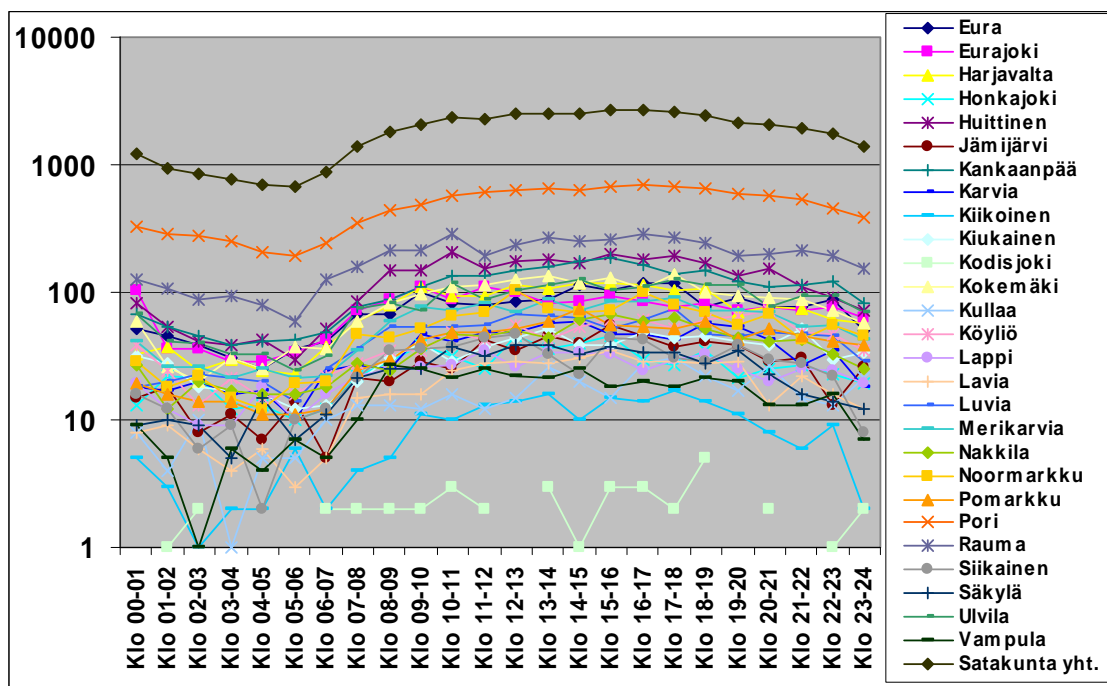
Keski-Suomi (logaritminen asteikko)

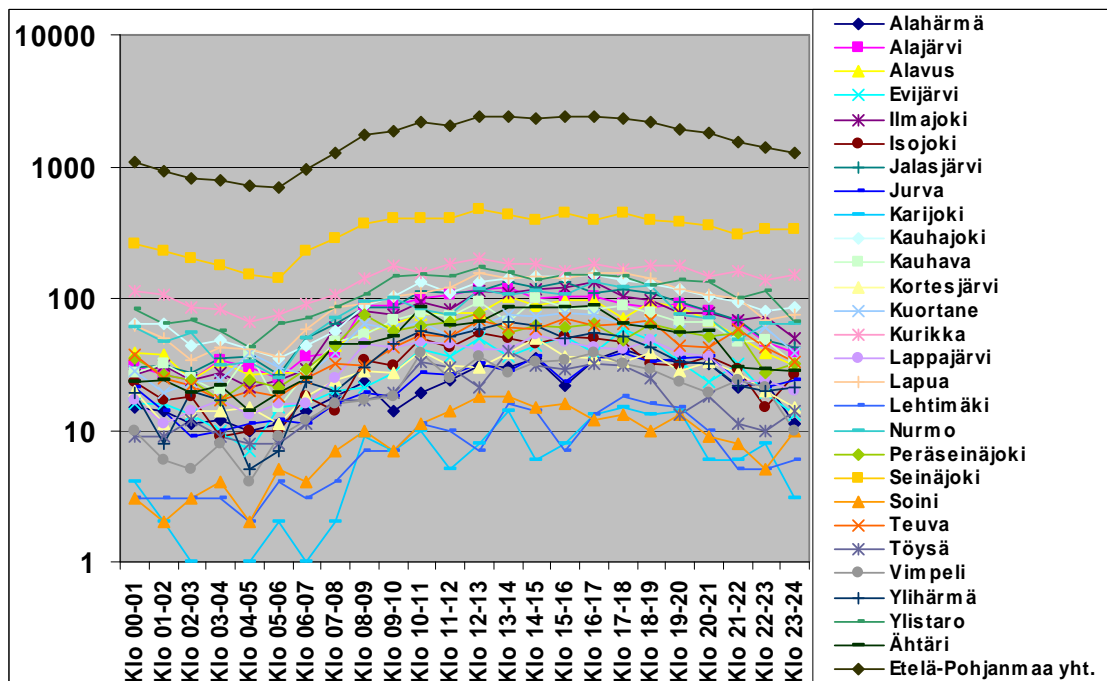
Pirkanmaa (logaritminen asteikko)

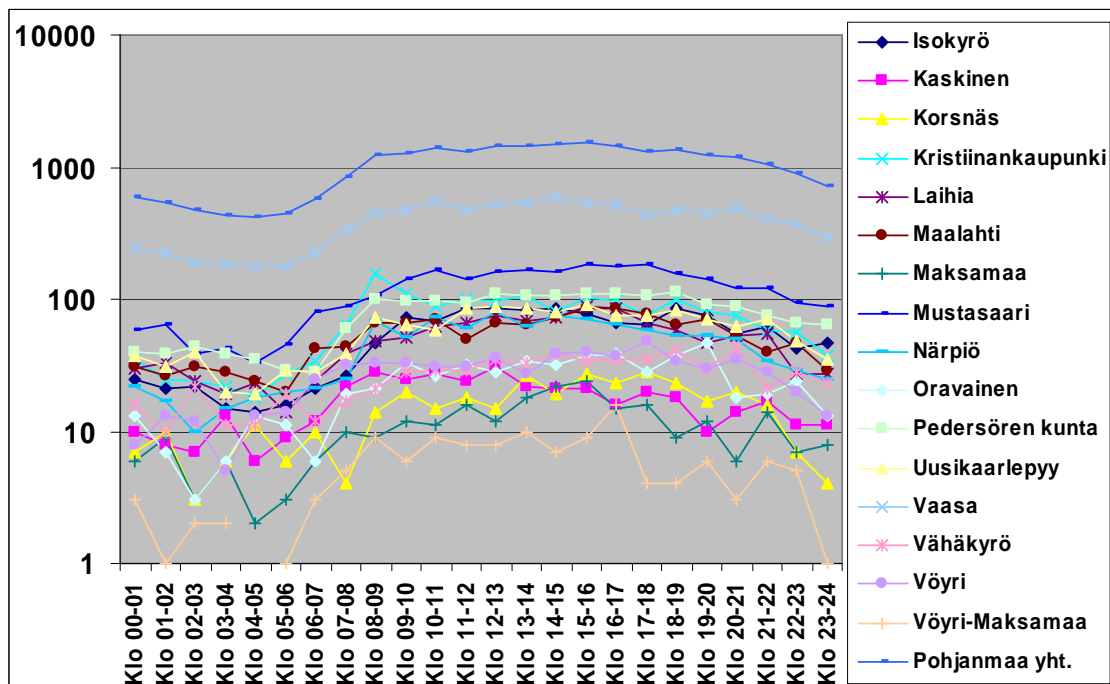
Satakunta (logaritminen asteikko)

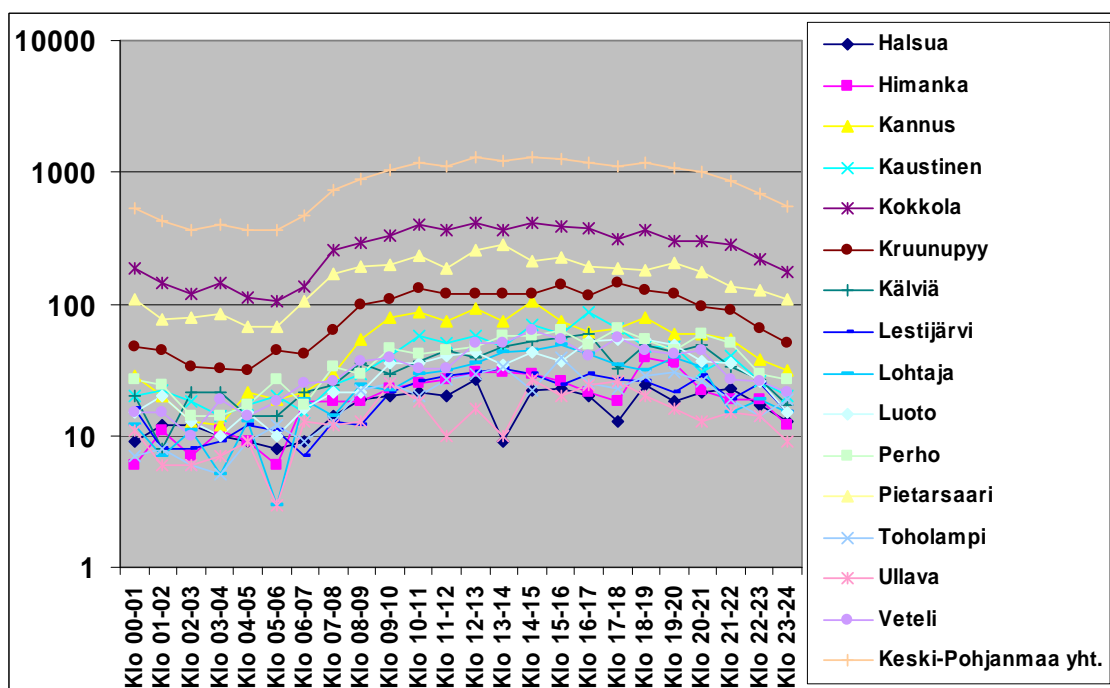
Etelä-Pohjanmaa (logaritminen asteikko)

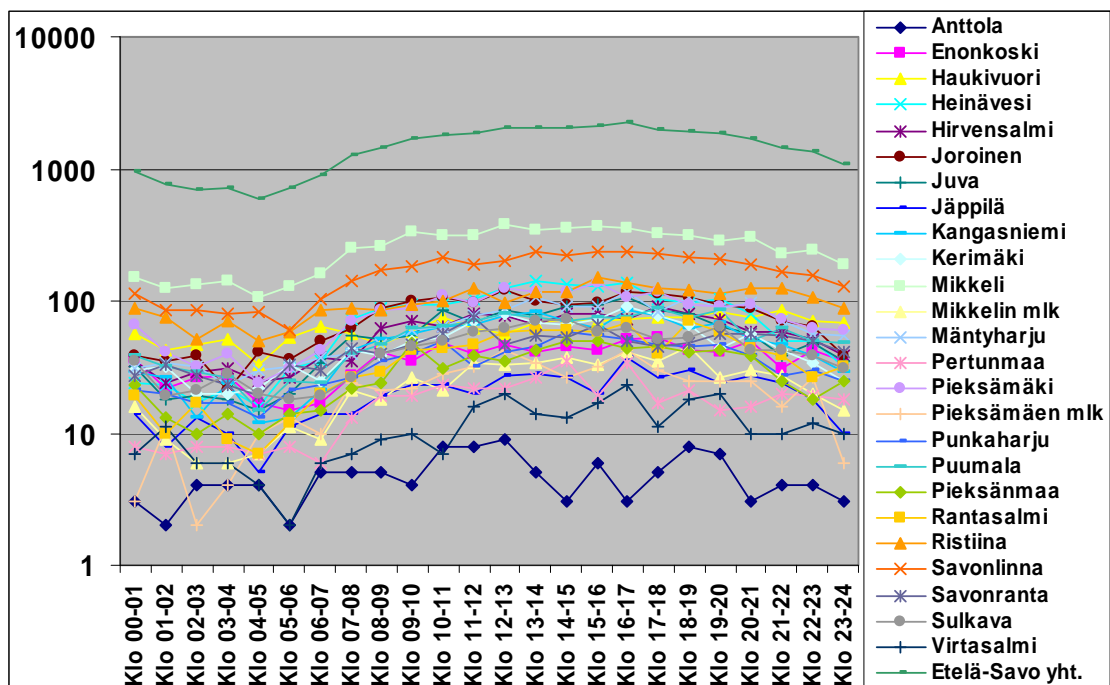
Pohjanmaa (logaritminen asteikko)

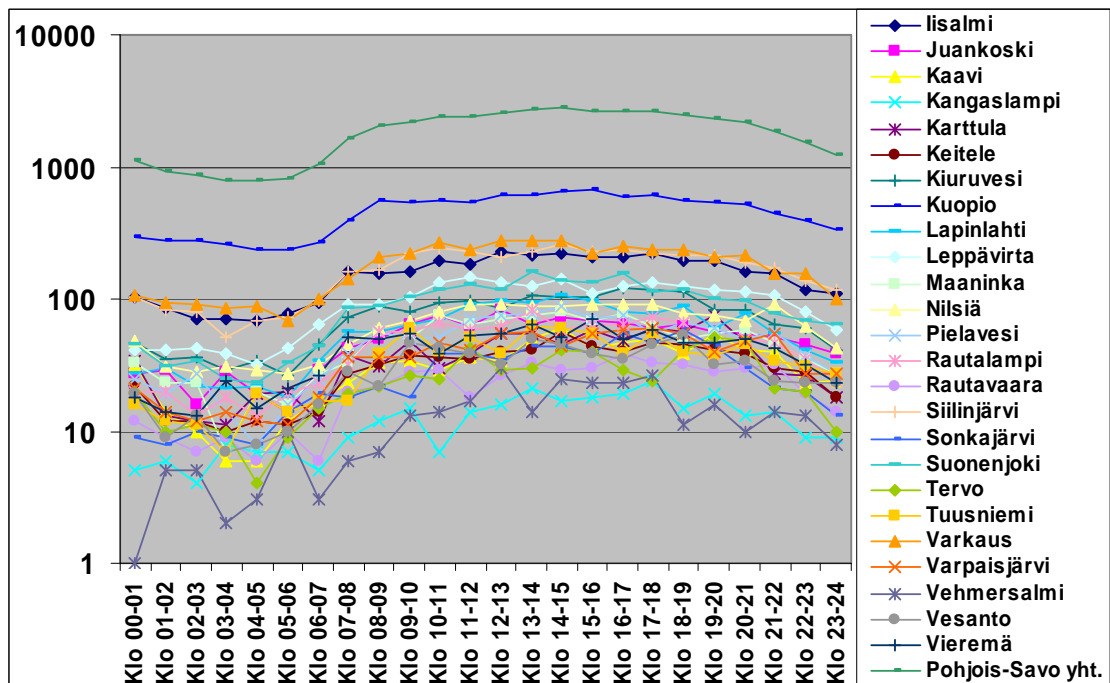
Keski-Pohjanmaa ja Pietarsaari (logaritminen asteikko)

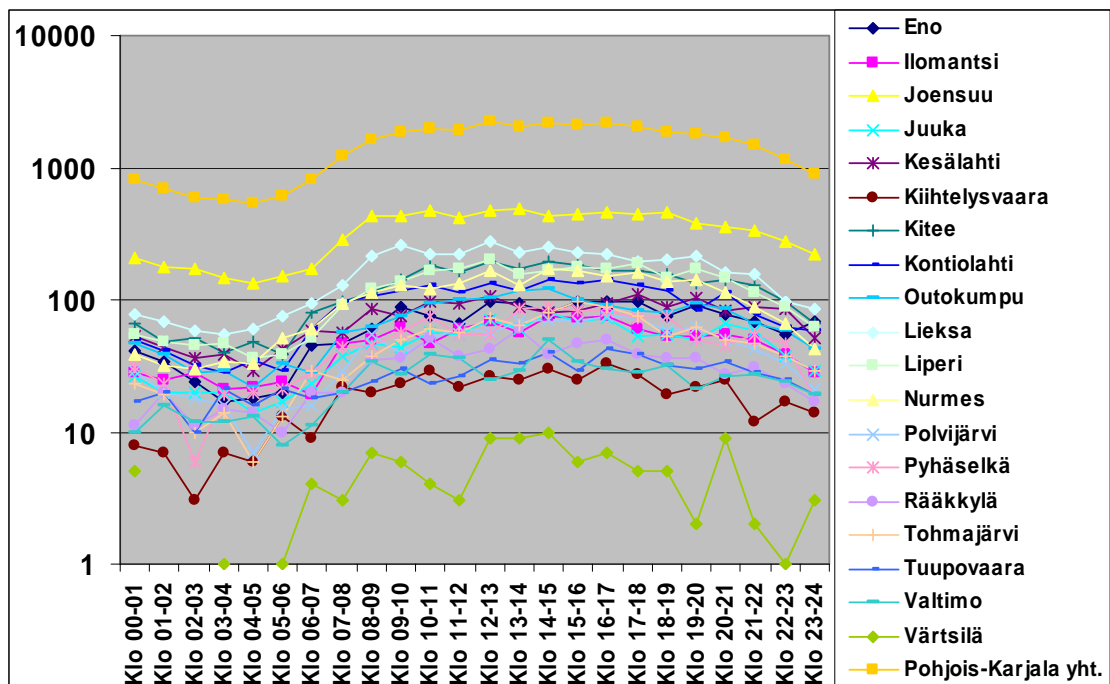
Etelä-Savo (logaritminen asteikko)

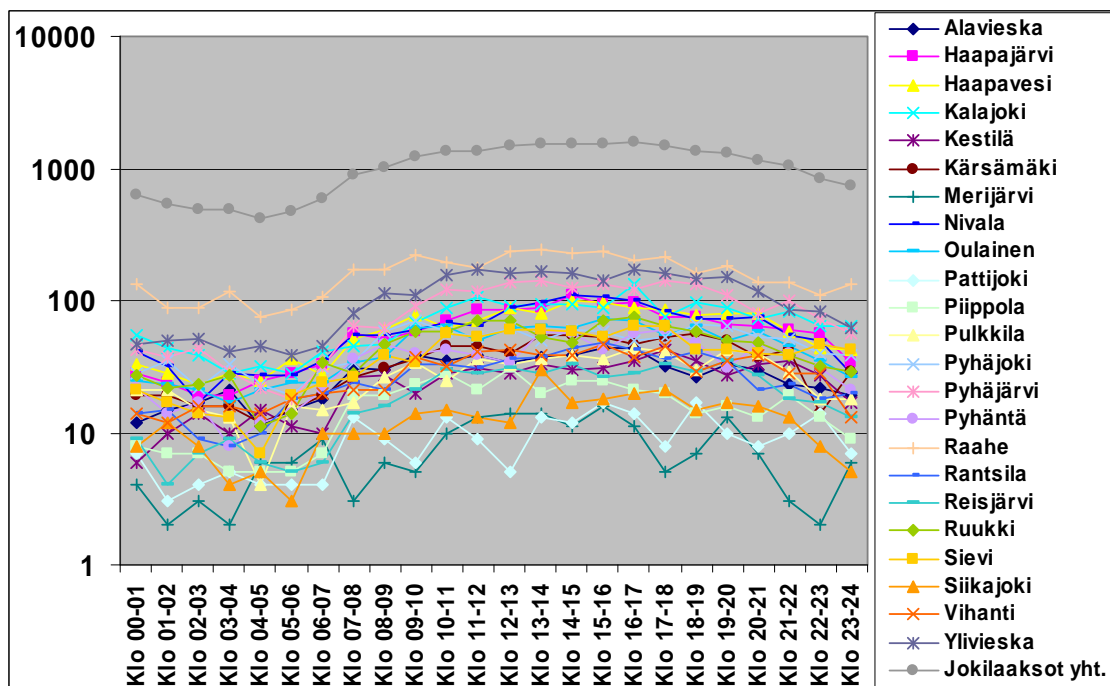
Pohjois-Savo (logaritminen asteikko)

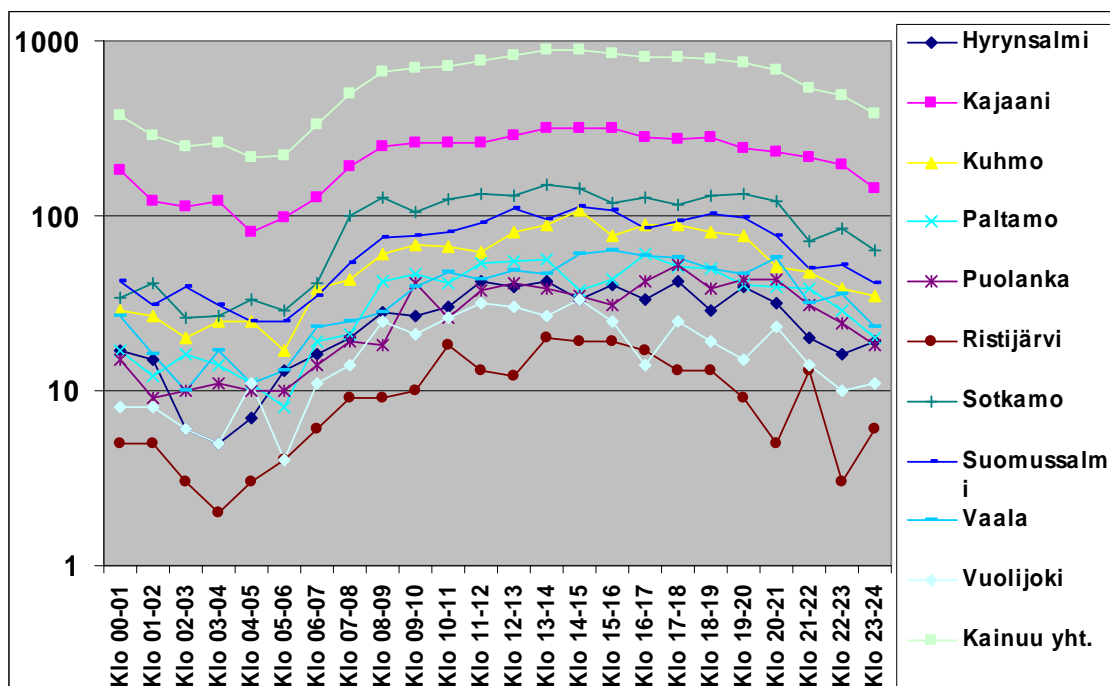
Pohjois-Karjala (logaritminen asteikko)

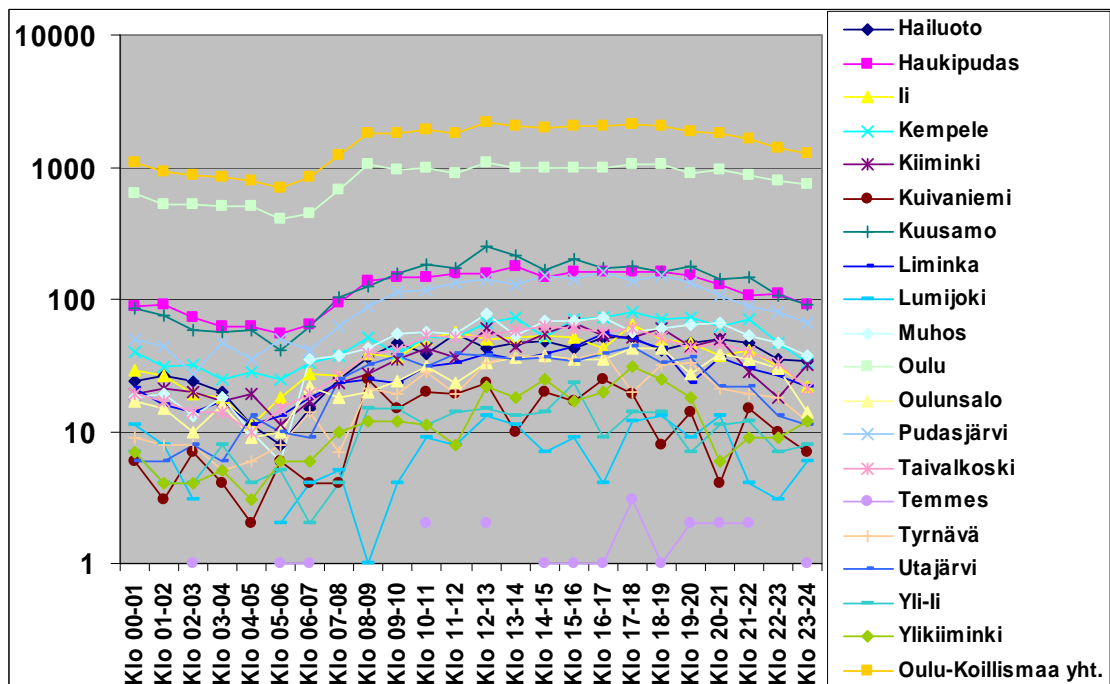
Jokilaaksot (logaritminen asteikko)

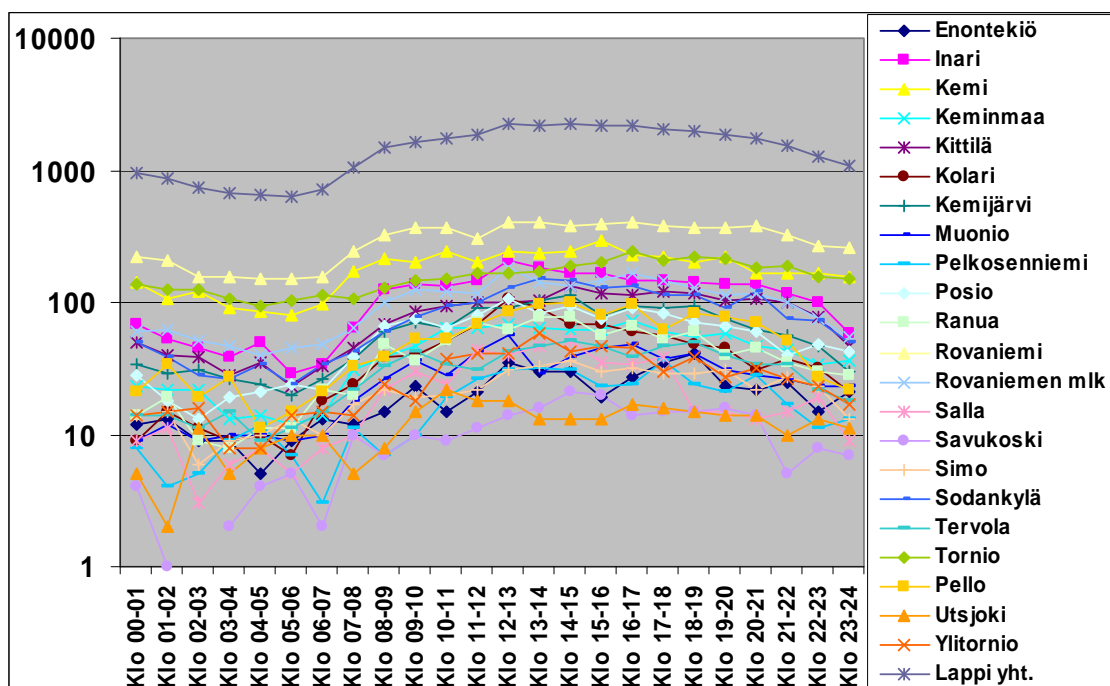
Kainuu (logaritminen asteikko)

Oulu-Koillismaa (logaritminen asteikko)

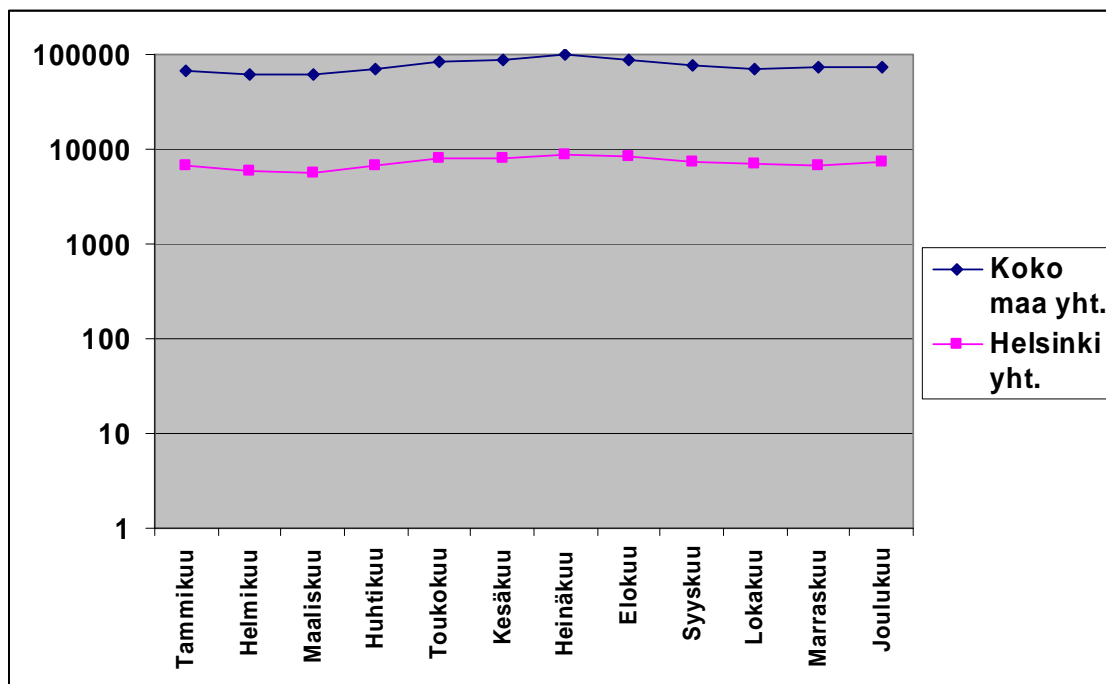

Lappi (logaritminen asteikko)

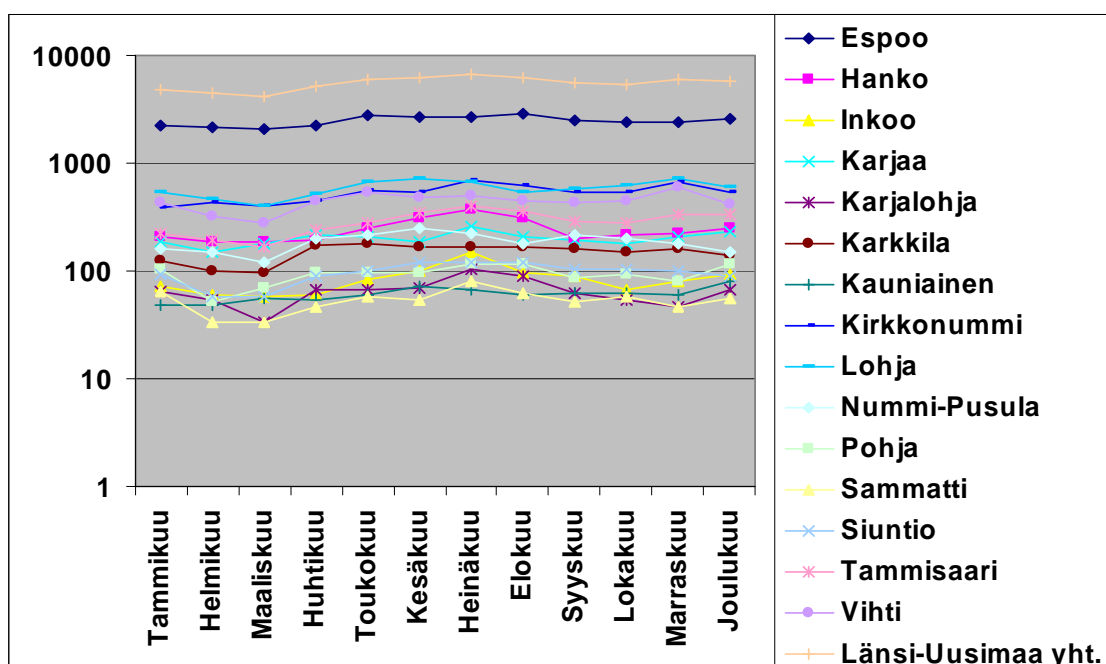

Liite 3: Pelastustehtävien jakautuminen 1996-2007 pelastustoimen alueittain ja alueiden sisällä kunnittain vuodenajan mukaan logaritmisella asteikolla mitattuna.

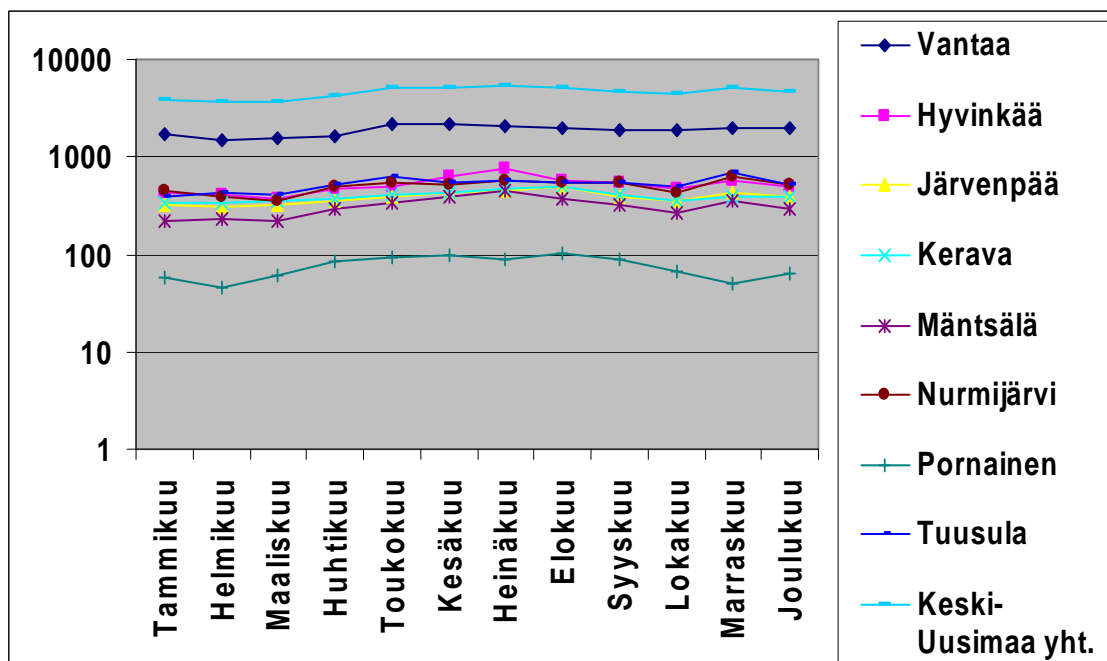
Helsinki

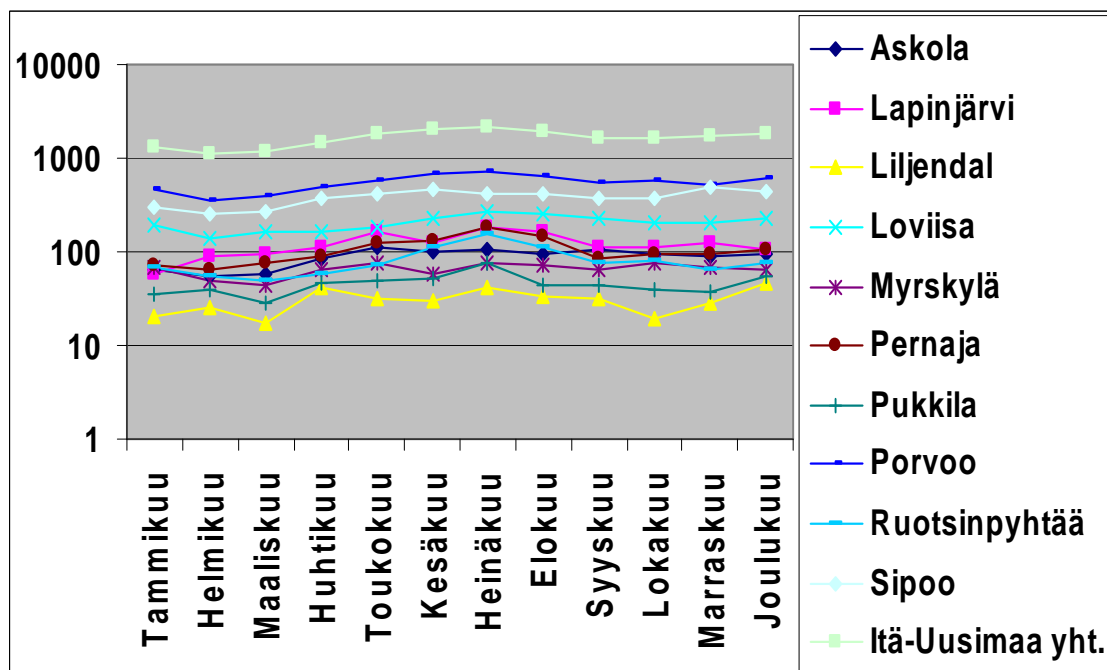
Länsi-Uusimaa

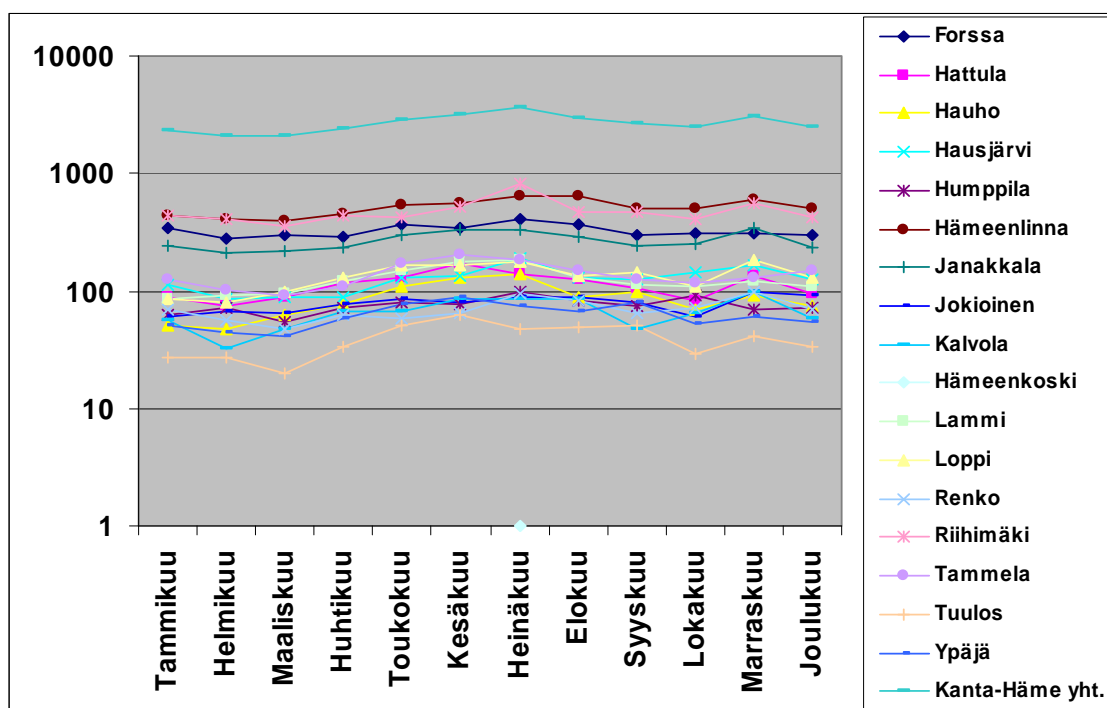
Keski-Uusimaa

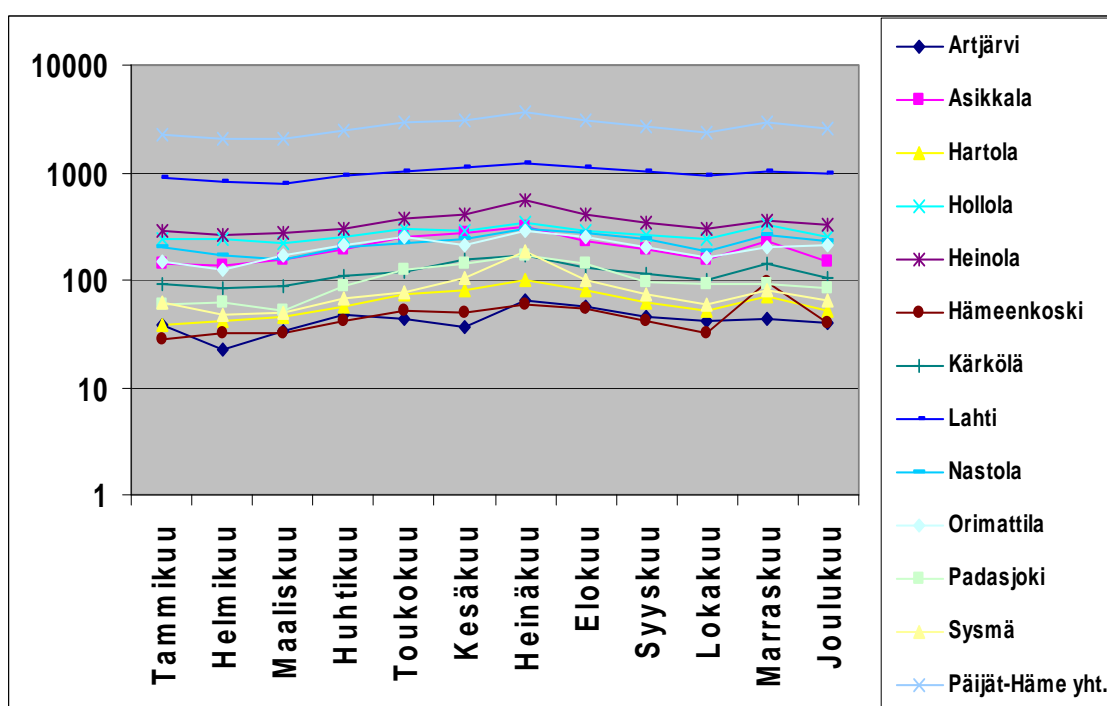
Itä-Uusimaa

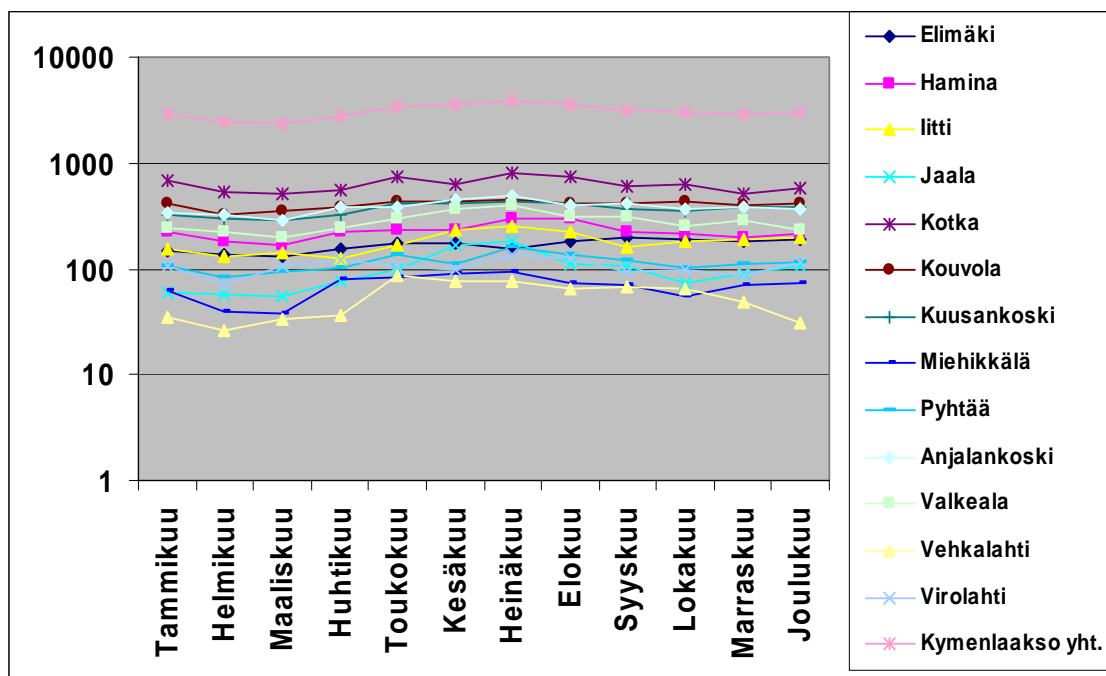
Kanta-Häme

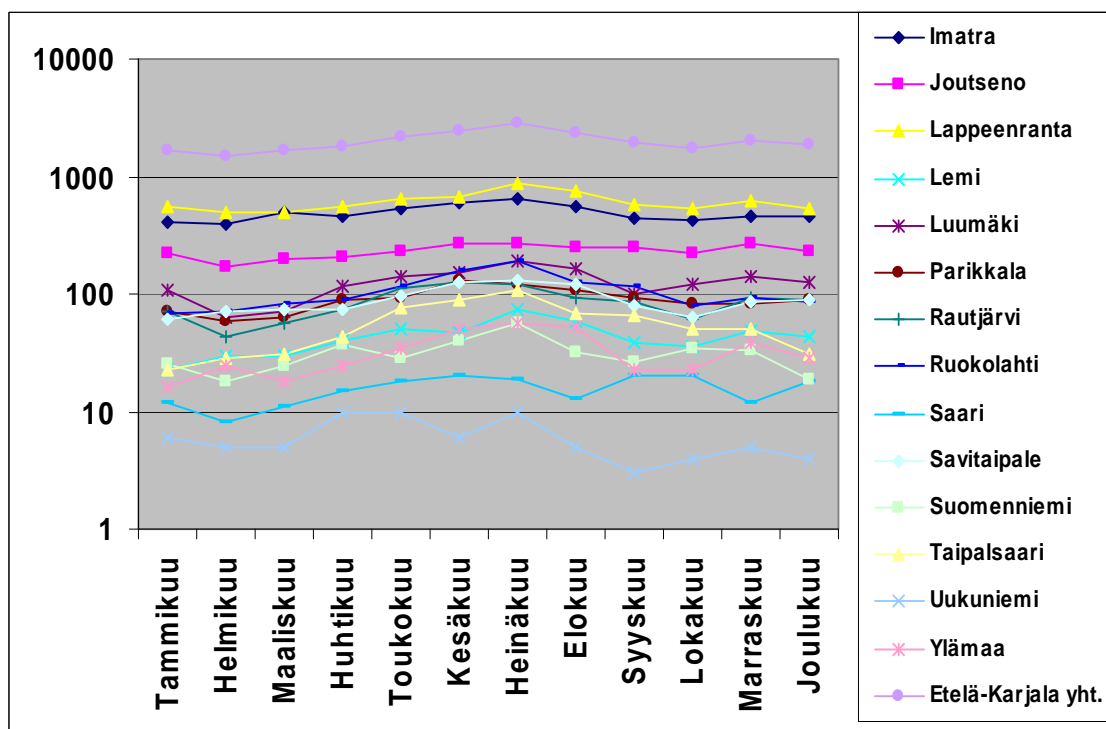
Päijät-Häme

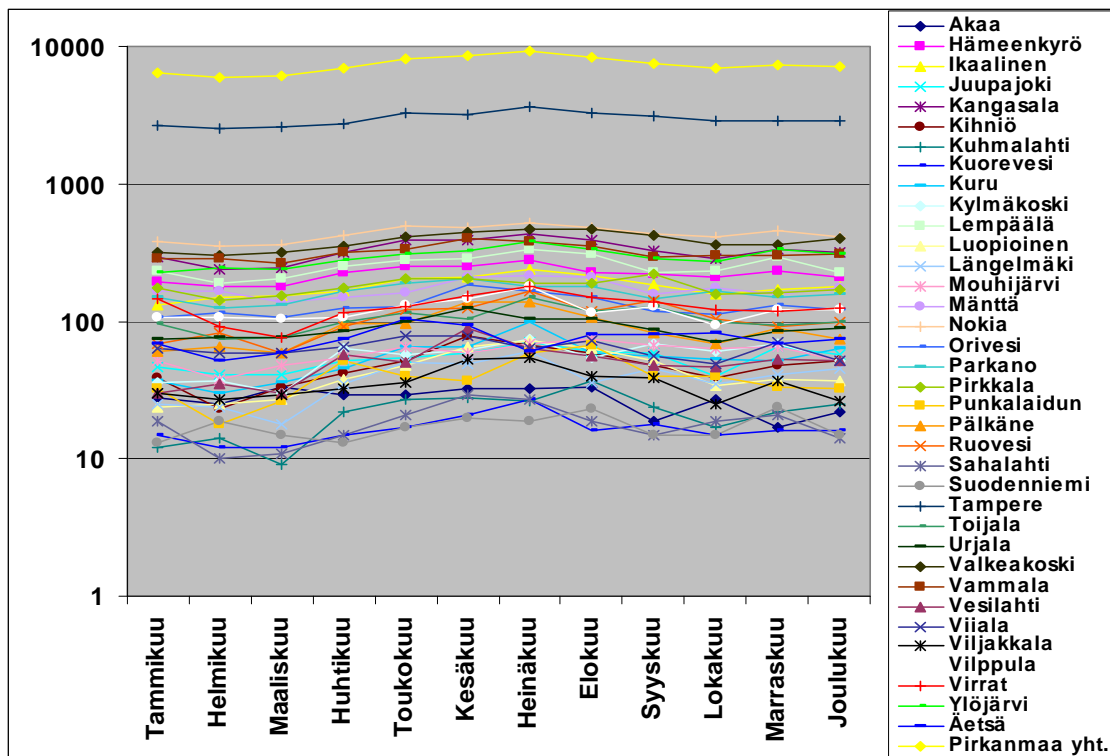
Kymenlaakso

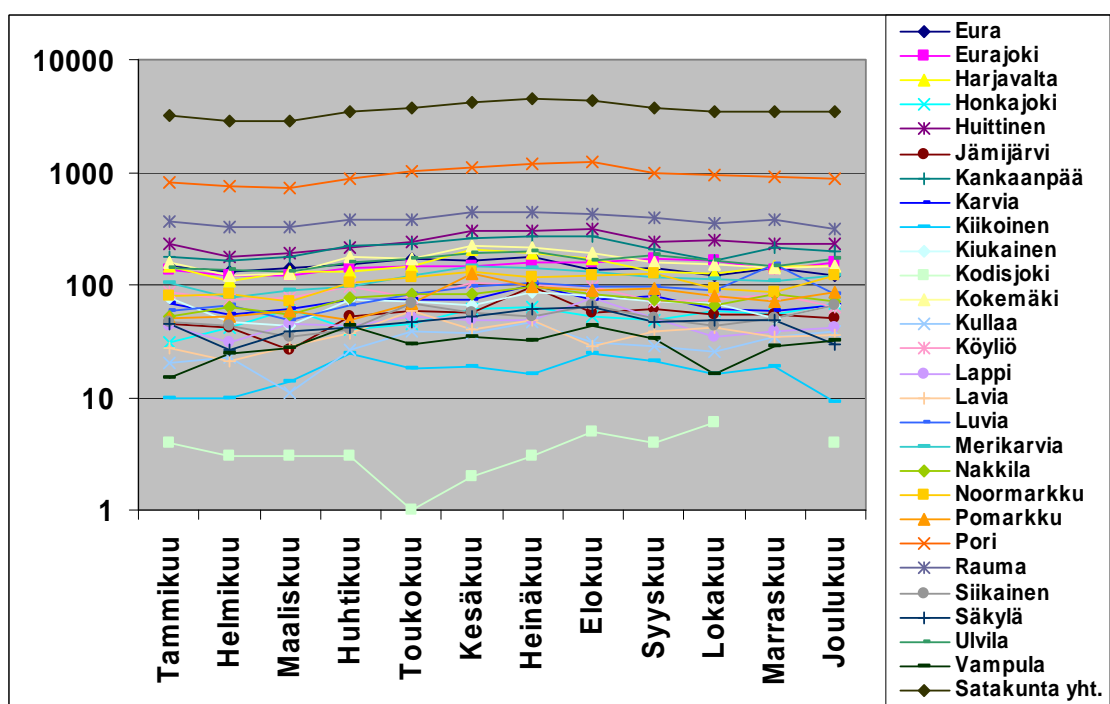
Etelä-Karjala

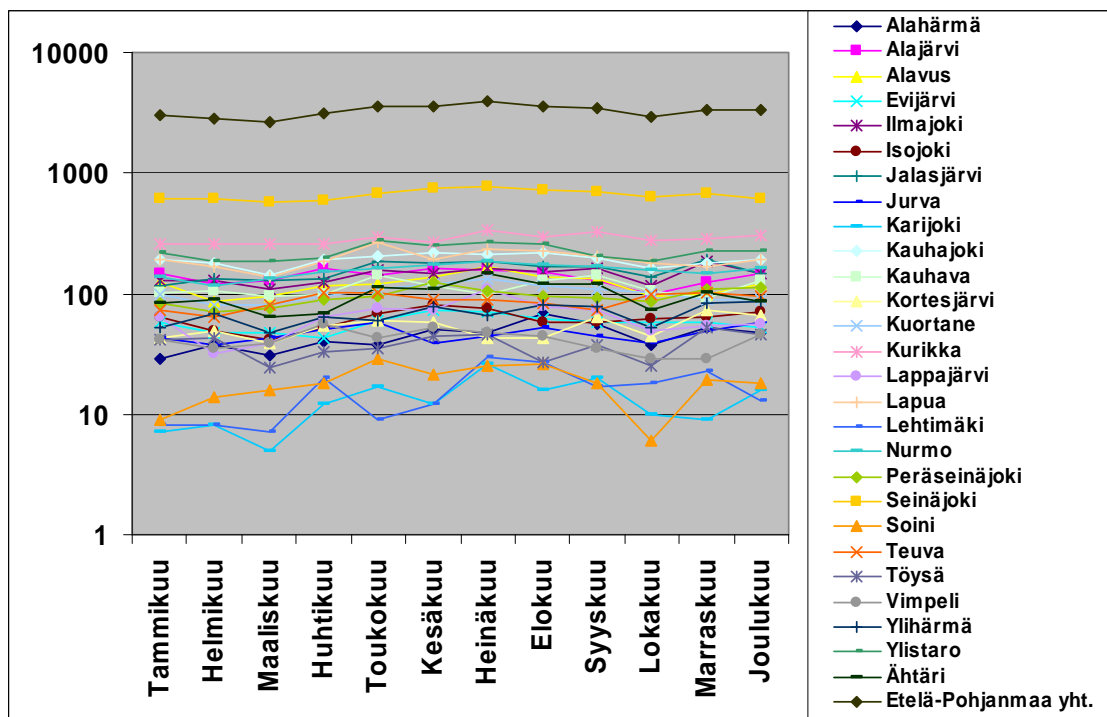
Pirkanmaa

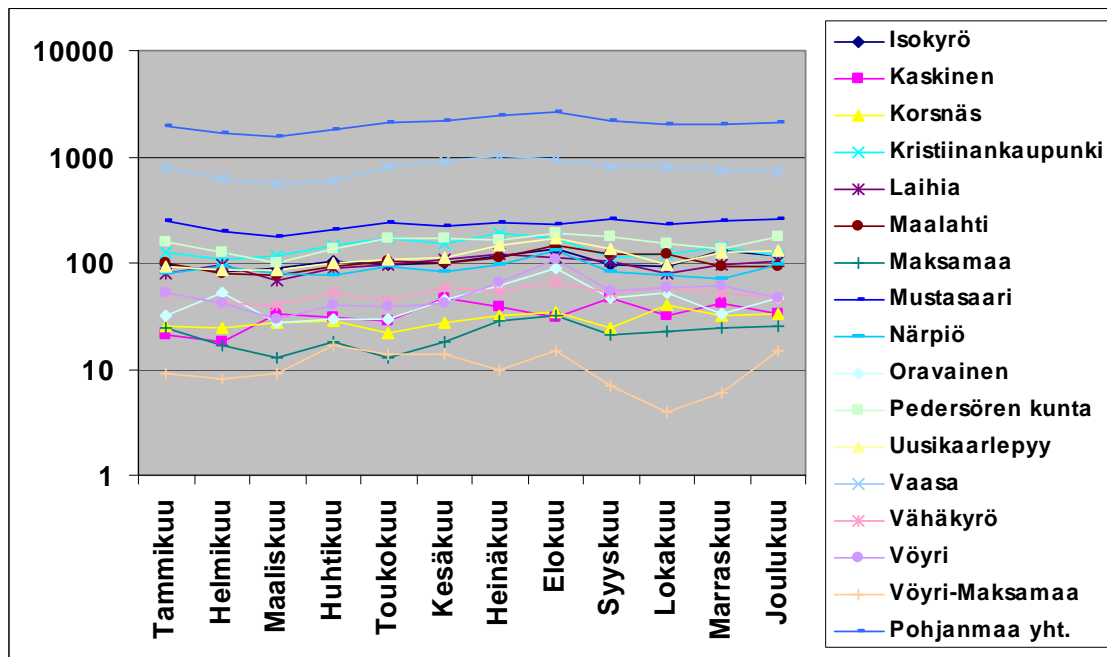
Satakunta

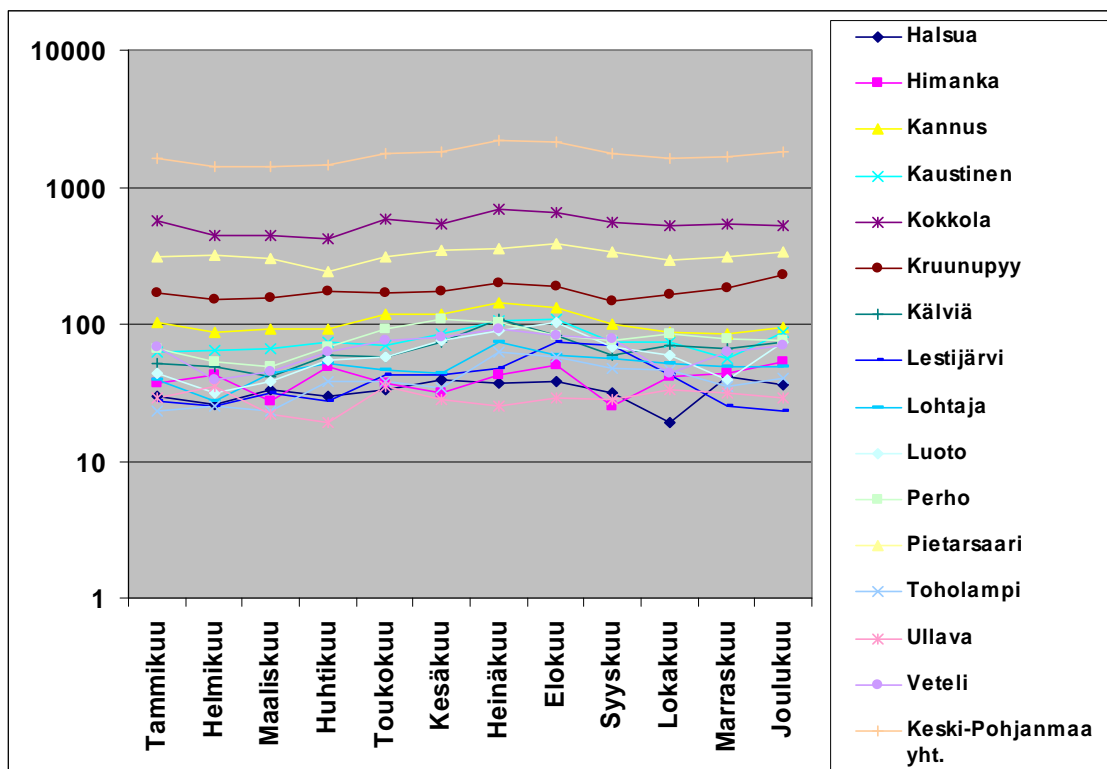
Etelä-Pohjanmaa

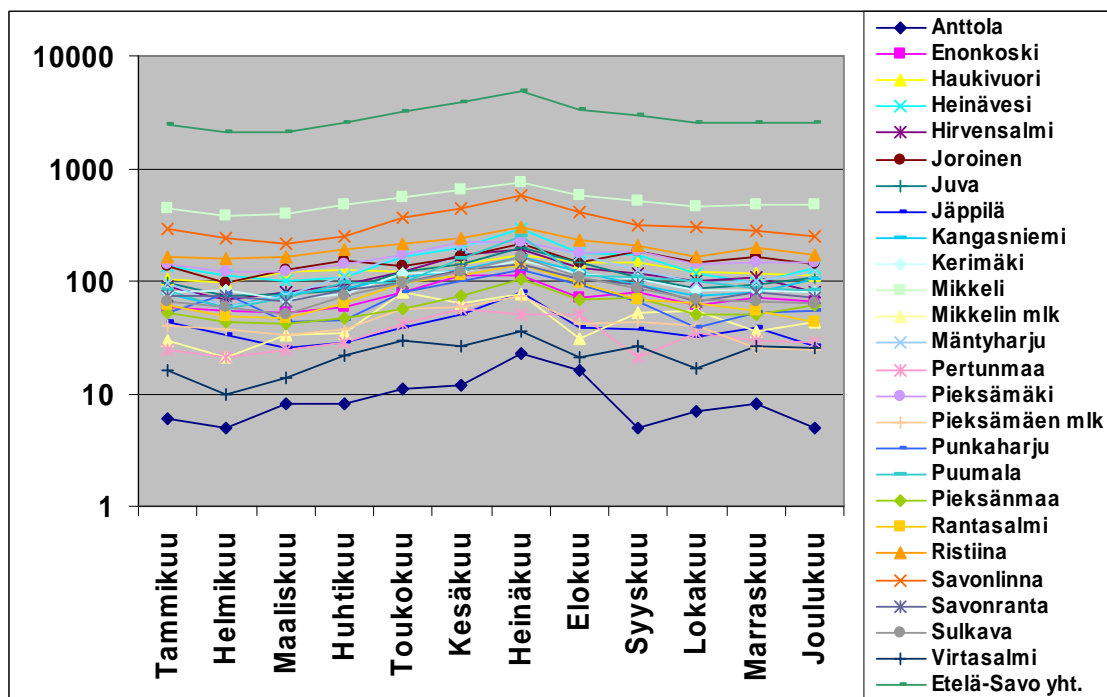
Pohjanmaa

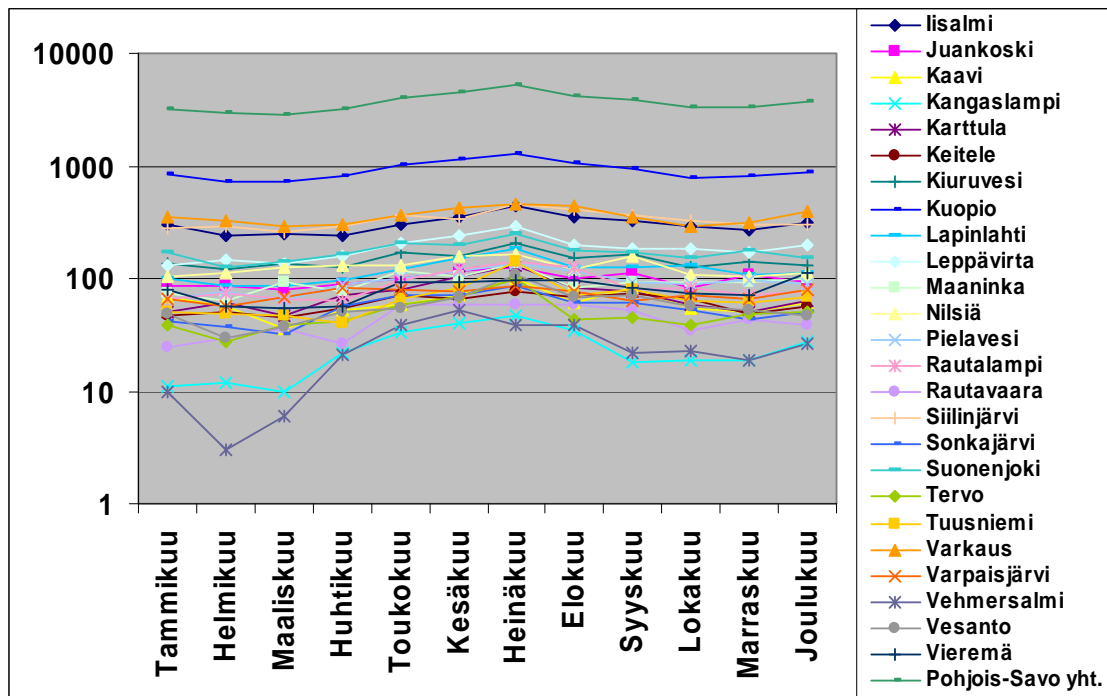
Keski-Pohjanmaa

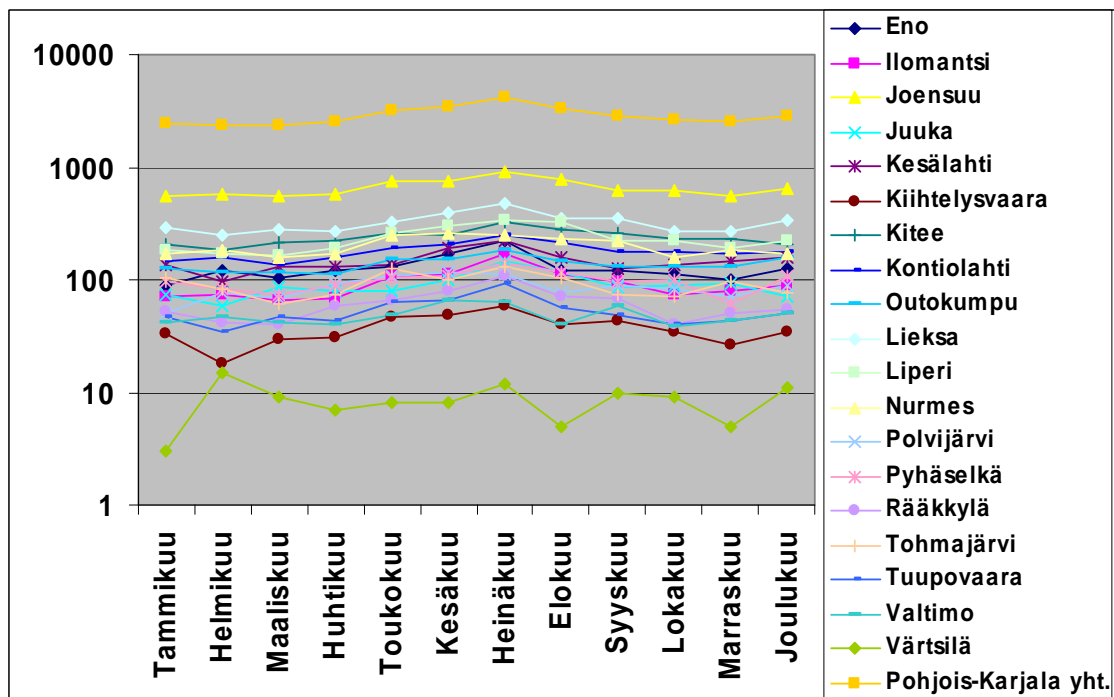
Etelä-Savo

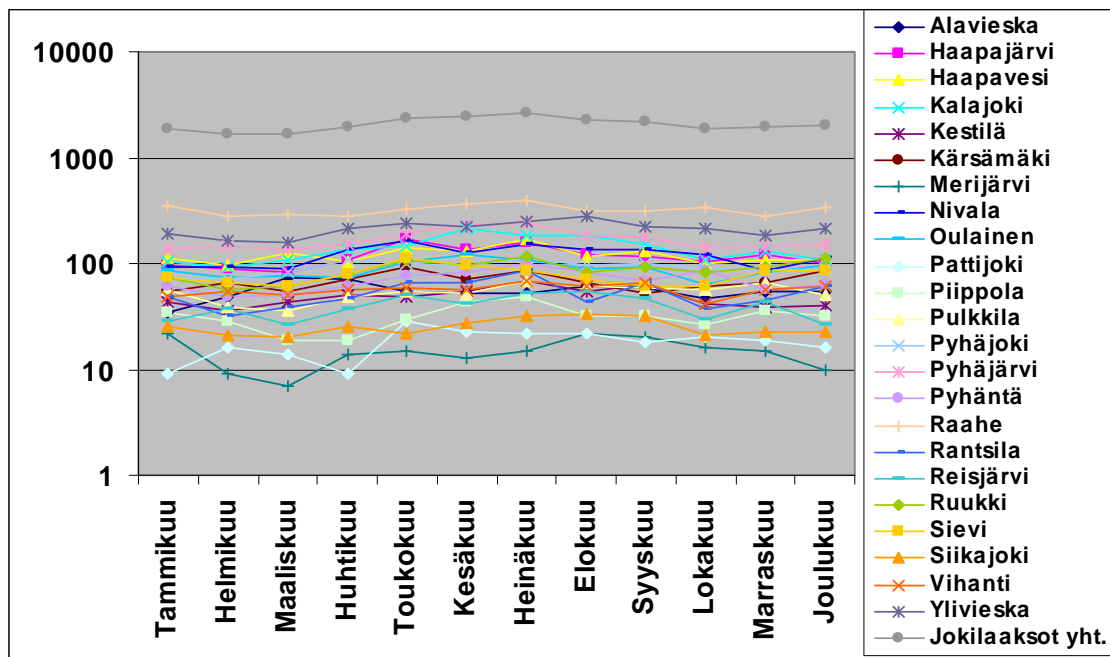
Pohjois-Savo

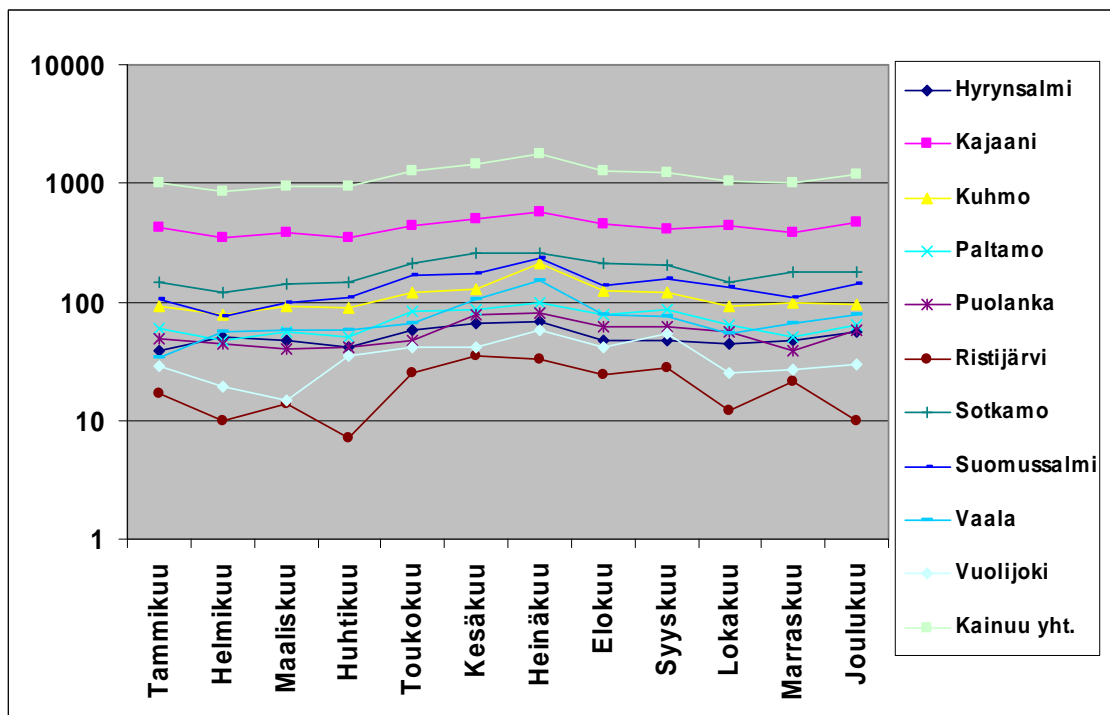
Pohjois-Karjala

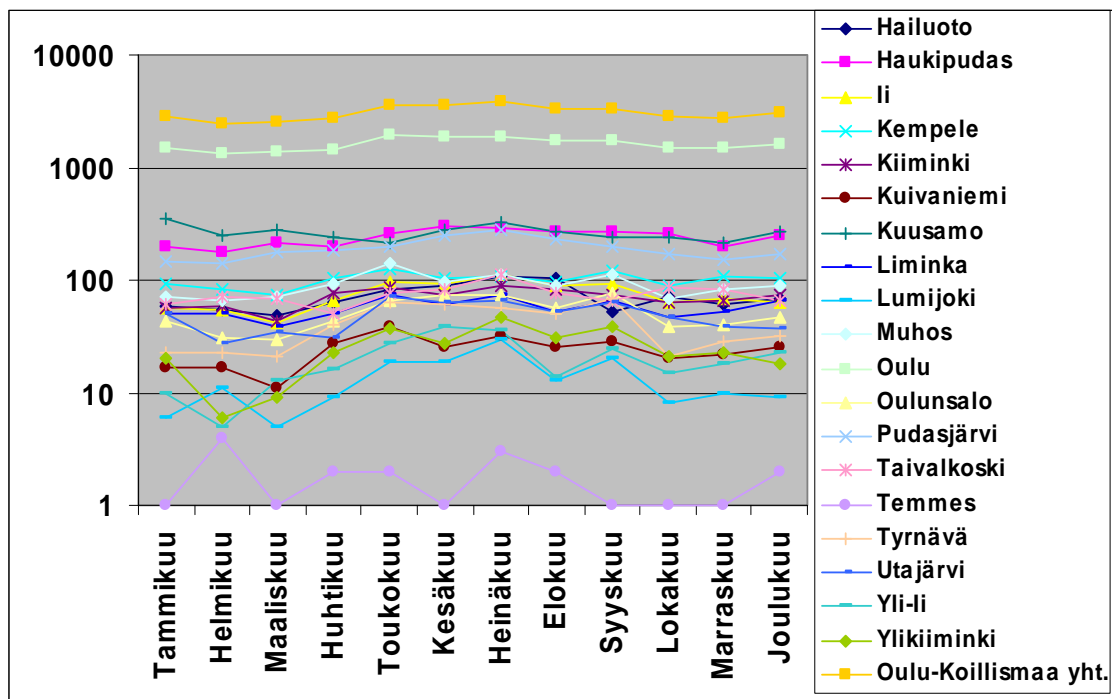
Jokilaaksot

Kainuu

Oulu-Koillismaa

Lappi

